

***ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 6. ЈУНА 2006. ГОДИНЕ***

Председник већа: Отварам заседање и констатујем да су на главни претрес дана 6. јуна 2006. године са почетком у 10,27 часова, пред већем Посебног одељења Окружног суда у Београду, Београд, Устаничка бр.29, судница број 1, у кривичном предмету са службеном ознаком К.П.бр.5/03 окривљеног Милорада Улемека и других окривљених, због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 став 1 Основног кривичног закона, кривичног дела убиство представника највишег државног органа Председника Владе Србије др. Зорана Ђинђића, из члана 122 Основног кривичног закона у стицају са кривичним делом тероризма из члана 125 Основног кривичног закона, кажњивог по члану 139 став 1 Основног кривичног закона и кривичног дела убиства у покушају оштећеног Милана Веруовића из члана 47 став 1 Кривичног закона Републике Србије у вези члана 19 Основног кривичног закона, по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду Кт.С.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, пред већем у саставу: судија Марко Кљајевић, председник већа, судије – чланови већа Ната Месаровић и Милимир Лукић, са записничарем Љиљаном Атлагић, приступили:

заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић, пуномоћници породице оштећеног Председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића адвокати Рајко Даниловић и Срђа Поповић и пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адвокат Божо Прелевић, окривљени Милорад Улемек са браниоцима адвокатима Слободаном Миливојевићем и Марком Миливојевићем, окривљени Звездан Јовановић са браниоцем адвокатом Ненадом Вукасовићем, браниоци окривљених Милоша Симовића и Александра Симовића адвокати Александар Поповић.

Реците колега.

Адв. Александар Поповић: Судија, колега Рашић и Чабрило, ми смо отказали пуномоћје.

Председник већа: Ви сте отказали пуномоћје је ли тако?

Адв. Александар Поповић: Да.

Председник већа: Пошто сам имао евиденцију. Слободан Миливојевић ви сте и даље бранилац браће Симовић?

Бранилац окривљених Милоша Симовића и Александра Симовића Слободан Миливојевић и браниоци адвокати Миодраг Рашић и Желимир Чабрило, браниоци окривљеног Владимира Милисављевића адвокат Слободан Миливојевић и адвокат Александар Поповић, бранилац окривљеног Нинослава Константиновића адвокат Оливера Ђорђевић, окривљени Дејан Миленковић са браниоцем адвокатом Љубишом Радојичићем, бранилац окривљеног Сретка Калинића адвокат Александар Ђорђевић, по заменичком пуномоћју браниоца по службеној дужности адвоката Владана Вукчевића, бранилац окривљеног Милана Јуришића званог «Јуре» адвокат Александар Зарић, окривљени Душан Крсмановић са браниоцем адвокатом Вељком Делибашићем, окривљени Саша Пејаковић са браниоцем адвокатом Крстом Боботом, окривљени Бранислав Безаревић са браниоцем по службеној дужности адвокатом Жељком Грбовићем и окривљени Жељко Тојага са браниоцем адвокатом Крстом Боботом.

Нека приступе ради евиденције и констатације данас позвани сведоци Миле Новаковић, Милан Поповић и Бранко Божић.

Констатујем да је приступио сведок Миле Новаковић.

Констатујем да нису приступили на главни претрес сведоци Милан Поповић и Бранко Божић, а у спису нема доказа да су уредно позвани.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се настави главни претрес.

Главни претрес је јаван.

Председник већа: За реч се јавља адвокат Александар Ђорђевић. Изволите, имате реч.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала судија. Само пре почетка главног претреса желим да вам се обратим, а у смислу скретања пажње на проблем службених одбрана. Наиме, у овом поступку као и у осталом и у оном другом поступку К.П.бр.3/2004 о коме смо причали на претходном главном рочишту, на најгрубљи начин се крши право на одбрану. Право на одбрану се крши управо од стране по мени оних који би требали да обезбеде све услове за нормално функционисање тока овог поступка, а то је једна од битнијих ствари јесте и наравно исплата службених одбрана. Адвокатска тарифа и уопште начин исплате адвоката је регулисан Адвокатском тарифом и она је објављена у «Службеном гласнику» и једноставно представља закон. Неким декретима одлукама она је смањивана на 90%, па 70% исплата, па 50% да би дошла сада на понижавајућих заиста 30%. Чак и тих 30% се не исплаћује могу да кажем, нека знају и преко годину дана скоро две године. Самим тим ваљда је свима јасно да овде се одузима велико време адвокатима, бораве цео дан. Ови предмети то и захтевају. Захтевају велики рад, велики труд и самим тим нас блокира да поступамо у било којим другим предметима и наравно да радимо тамо да приходимо. Не желим овом приликом нити значи да политизујемо ствар, нити да скрећемо пажњу јавности због тога или било коме, само ради неког рекламерства или нечег, већ заиста као један реалан проблем који постоји како у овом, тако и у другим предметима, али пре свега мислим да је овај предмет један од, бар тако кажу сви релеватни чиниоци у нашем друштву, да је ово један од најважнијих предмета. Не желимо да опструирамо, нећемо напуштати суђење. Размишљали смо у знак протеста да напустимо суђење на 15 минута, на 20 минута, али мислимо да то за сада нема потребе. Вас најљубазније молимо да видите, јер можемо само вама да се обратимо, када ће бити исплаћиване одбране, начин на који ће бити исплаћене и све то, а да нас о томе обавестите, а сходно томе донећемо даље одлуке како ћемо поступати, да ли ћемо се повући, да ли нећемо, још шта ће бити са овим предметом. Хвала вам. Толико.

Председник већа: Уважавајући ваше разлоге, бранилаца по службеној дужности у овом кривичном предмету, ја могу да кажем само као председник већа да сам имао обећање од стране извршне власти која располаже средствима финансијске природе у нашој држави, да ће сви учесници у овом кривичном поступку пре свега браниоци по службеној дужности, вештаци и сведоци бити исплаћивани одмах, с обзиром на значај кривичног предмета којим ево ја пуким случајем руководим, али на жалост то се не остварује из разлога мени непознатог, а колико знам нико није ни обавештен због чега се не исплаћују одређена новчана средства да би се законито спровео овај кривични поступак који има огroman значај и све је више оптерећујући за нас, с обзиром на све

околности које се збивају. Према томе, апсолутно подржавам ваш став што се тиче бранилаца формалне одбране, поштовања закона у циљу очувања законитости поступања у овој кривичној ствари. У том смислу мислим да је ово довољно и као порука извршним властима да обратe мало пажње и на нас и судије, учеснике у овом кривичном поступку у циљу заштите, а не игноранције која је иначе присутна већ две и по године. Ето толико од моје стране што се тиче понашања извршне власти према суду. То је константан проблем. Међутим, очигледно нерешив. Суд је у онаквом стању у коме се налази и држава. Према томе, ми то променити нашим одлукама сигурно нећемо. То је питање заједничко, питање је и државе, културе, цивилизације и достигнутог нивоа понашања политичких фактора. Како се понашају то је свима вама на оцену. А и ми имамо наше мишљење које је наравно критичко, а није хвалоспевно. Ето толико о томе.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка у овој кривичној ствари изведе процесна радња доказивања саслушања сведока Милета Новаковића.

Нека приступи пред судско веће.

Председник већа: Најпре добар дан.

Сведок Миле Новаковић: Добар дан.

Председник већа: Ваше име и презиме?

Сведок Миле Новаковић: Миле Новаковић.

Председник већа: Име оца?

Сведок Миле Новаковић: Милан.

Председник већа: Када сте рођени и где?

Сведок Миле Новаковић: 16.12.1953. године у Ужицу.

Председник већа: Ваша адреса пребивалишта?

Сведок Миле Новаковић: Београд, Илије Стојадиновића 51.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок Миле Новаковић: Тренутно пензионер.

Председник већа: Радили сте послове у МУП-у, на којим радним задацима током 2003. године и ванредног стања?

Сведок Миле Новаковић: Током 2003. године био сам помоћник начелника Управе криминалистичке полиције МУП-а Србије. У време ванредног стања исто, помоћник начелника Управе криминалистичке полиције за послове општег криминалитета.

Председник већа: Да ли сте у сродству са оптуженима и оштећенима у овој кривичној ствари?

Сведок Миле Новаковић: Нисам.

Председник већа: Ја ћу вам сада саопштити ваша права, обавезе и законска упозорења за сведока у кривичном поступку.

Дужни сте да суд обавестите о свакој евентуалној промени адресе пребивалишта.

Дужни сте суду да саопштите све што вам је познато о предмету.

Дужни сте пред судом да говорите само истину и да ништа не смете прећутати.

Упозоравам вас да је давање лажног исказа кривично дело.

Нисте дужни да одговарате на поједина питања ако је вероватно да би тиме себе или вама блиска лица изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Да ли сте разумели ова права, обавезе и законска упозорења за сведока у кривичном поступку?

Сведок Миле Новаковић: Разумео сам.

Председник већа: Сада ћу вас позвати да на основу члана 106 Законика о кривичном поступку положите сведочку заклетву. Ја ћу вам

прочитати текст заклетве, а ви након тога реците само «да» у знак полагања заклетве, а евентуално ако не желите да положите заклетву, реците разлог.

«Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Миле Новаковић: Да. Заклињем се.

Председник већа: Ми смо вас позвали у својству сведока у овој кривичној ствари да сведочите оно што вам је непосредно познато или посредним путем као радник Министарства унутрашњих послова Републике Србије, на околности узимања изјаве у предкривичном поступку 7. априла 2003. године од другооптуженог Звездана Јовановића. Реците нам све што вам је познато везано за службене радње у предкривичном поступку, обављања разговора, ко је вршио обављање разговора са оптуженим Звезданом Јовановићем и околности под којима је узета изјава званично представља доказ у кривичном поступку приликом саслушања од стране органа унутрашњих послова Министарства унутрашњих послова Републике Србије 7. априла 2003. године и у циљу провере одбране да ли је у односу на другооптуженог Звездана Јовановића примењена било која забрањена метода, а то је претња, изнуривање, сила, обећање, или евентуално неки медицински начин забрањен у циљу узимања његове изјаве? Изволите све нам испричајте.

Сведок Миле Новаковић: Ја сада не знам одакле да кренем, од ког периода да би дошао до тога што је предмет данашње расправе. Је ли могу ја о томе да одлучујем одакле бих ја кренуо?

Председник већа: Ви можете у односу на ово правно релевантно питање рећи све што знате, дакле у слободном излагању реците све везано за те околности које су иначе правно релевантне и у циљу проверавања одбране коју је и изнео другооптужени Звездан Јовановић. Изволите.

Сведок Миле Новаковић: Па, до тога да буде ухапшен Звездан Јовановић отприлике пало је на основу изјаве Сувајцић Миладина. Он је неких 10 дана после атентата на Премијера Ђинђића приведен у Новом Саду и пребачен је у УБПОК и ја сам заједно са једном екипом УБПОК-а радио и ми смо били задужени отприлике за тај део атентата на Премијера. Миладин Сувајцић је после дан или два почео да прича и испричао је тај један део приче и он је први указао на учешће у атентату Звездана Јовановића. Мислим да смо у то време поседовали један албум

фотографија припадника ЈСО-а па је он и помогао тако што је идентификовао на тим фотографијама господина Јовановића. Познато је мислим да је овде то речено да тог 24.-ог на који начин је једна руководећа екипа из ЈСО-а позвана у МУП и после тог разговора код начелника Ресора приведена. Ми смо се припремили тако што смо пар њих који су том приликом ухапшени после тог састанка одвели по канцеларијама, одређене су екипе ко ће са ким да разговара и мислим да тог дана није било никаквог озбиљног разговора осим писања решења и одвођења у Централни затвор. Од те наше екипе десетак људи која је интензивно радила на том у УБПОК-у, поред нас нормално радила је једна озбиљна екипа у Секретаријату у Београду. Ми смо онда сваког дана координирали између себе и полако се померали према сазнањима. Мислим да смо одмах да кажем да за разговор са Звезданом Јовановићем били смо одређени Миловић Родољуб и ја. За разговор са другим људима правили смо различите екипе али углавном са најважнијим актерима за које смо ми проценили да су важни за овај случај гледали смо да у једном делу макар разговарамо Миловић и ја пошто смо међу најiskusнијим били у тој екипи. Први разговор је био после пар дана, два или три дана уз одобрење у ствари уз захтев из УБПОК-а. Разговор се обавља углавном, не углавном него увек са Звезданом у ЦЗ-у, сем у једном случају до којег ћу доћи касније. Први разговор смо обавили рекох` једно 3 дана или 4 можда после његовог привођења. Разговор је био доста тежак. Звездан је у том разговору био доста неповерљив према нама. Разговор сам водио ја углавном једно пола сата. Колега Миловић се укључивао. Онда је он покушавао пола сата да направи неки контакт са Звезданом. Ја сам се укључивао и тако и цео тај први разговор не верујем да је трајао више од 45 минута, `ајде рецимо највише сат времена. Углавном се причало о тим најуопштенијим детаљима, где си радио, са ким си радио, колико си радио и тако. Али никаквог ефекта оног што смо ми желели није било. Следећи разговор је био такође после пар дана. Мислим ми смо ишли сваког дана. Опет на исти начин у истим просторијама у Централном затвору. Скоро да је идентичан резултат био тог разговора без неких великих помака. Мало ми се чинило да је Звездан опуштенији. Више смо причали. Мислим да смо се и више и задржали. Причали смо о уобичајеним тим неким нашим полицијским темама. Ми њему о наше неке приче, он нама и полако смо почели од тог другог разговора да избацујемо неке ствари које смо до тада у предмету већ имали. До тада је био обављен разговор са Сашом Петровићем, до тада је био разговор са Сувајџићем, који је врло важан био за нас. Обављен је разговор са Вукојевић Зораном и он је дао доста добрих података, тако да смо већ тада са Звезданом кренули, ми смо му отприлике износили наша сазнања и тражили од њега одговоре на то. Није ни ту било неких посебних промена. Углавном је одбијао учешће у ономе што смо ми причали, да он нема везе са тим, да су то све

конструкције, да није учествовао у томе, да он никада не би са екипом коју смо му ми презентирали нормално он се не би никада дружио, нити је икада учествовао у било чему са криминалцима. Тај други разговор сем што је мало био дужи, исто мало је био рецимо за нас као повољнији, отворенији, није дао исто никакве резултате. Е, сада је битна ствар у међувремену, значи тог другог и трећег је ухапшен и мали Дуле Крсмановић и он је врло одмах у старту био расположен да прича са нама и ми смо причали непрекидно. Ја сам учествовао доста у томе и екипа са којом сам радио и Дуле нам је дао баш овако капиталне ствари, већ потврдио доста од онога што смо до тада знали и уклопио нам комплетну причу, тако да следећи разговор са Звезданом дошли смо са доста битним сазнањима. Једно од тих битних сазнања јесте да је Дуле за разлику од ових претходних указао и на другог човека који је учествовао у једном делу покушаја убиства Премијера. На Тојага Жељка званог «Жмиги». И сада смо трећег дошли доста добро припремљени на разговор са Звезданом. И то је значи, знам да је трећи, зато што је четврти већ био тај значајан разговор где смо дошли до те приче која је касније и рефлектовала и у његову званичну изјаву. Тог трећег мислим да је у једном делу био присутан и Специјални тужилац Пријић. Нисмо се ми задржали више од 15 до 20 минута. Он је са Звезданом рашчишћавао неке правне његове дилеме. Звездана је интересовало колико ће да траје овај притвор, интересовало га је око браниоца, шта се даље дешава, за која дела би могао да буде он оптужен и тако даље. Ми смо му, Миловић и ја, кажем ми, зато што сваки разговор смо нас двојица обављали, сем у оном случају када је у једном делу био и господин Пријић. Мислим да оно што смо му испричали, оно што смо му рекли и она сазнања која смо му предочили шта до тада имамо и ко нам је све шта испричао и шта се зна, мислим да га је мало померио у односу према нама. Углавном је величао своју ту улогу патриоте и човека који се не дружи са криминалцима, није дозвољавао уопште да га увучемо у ту причу неких извршења других кривичних дела са екипом са којом је и урадио ово на крају што ћу покушати да објасним шта је он нама то све испричао. И углавном тог трећег мислим да су разговори сви били у неким вечерњим сатима рецимо негде поподне, тамо предвече, поподне, око 18,00 – 19,00 часова и када смо излазили мислим да је обојици нама рекао «Добро момци, биће времена, причаћемо ми још.» То је овако охрабрујуће било. Када смо се вратили отуда, ја сам свима саопштио, изгледа ће Звездан да прича. Било је многима то мало и смешно. Где Звездан да прича. Ја кажем нешто ми се чини да се ломи. Тих дана смо много посла имали. То су баш ударни дани, тај од првог негде до десетог, имали смо много посла, много приведених. Радило се, кући се није ишло уопште већ данима. Ту је већина нас и спавала и тако. Кући смо ишли само да се пресвучемо. Тог 4.-ог негде, пошто смо сви и даље били на послу, негде касно увече, мислим преко ноћи, било је око

10 – 11 сати, мислим да смо разговарали са неким од значајних људи, јер много се морало детаљисати. Цела прича Сувајџићева, Вукојевићева, цела прича Дулета Крсмановића, била је веома, веома интересантна и ми смо понављали све те ствари у ситне детаље и тражили смо и доказе, тако да смо више пута са тим људима који су нам у то време били значајни, нормално екипа се исцрпљивала тражећи друге људе, тражећи сведоке. У то време мислим да је пронађена и пушка. Око тога је доста било и речи. И дошло се до доста повољних ствари. У међувремену десио се и Мељак. Били су убијени Миле Луковић и Душан Спасојевић у тој акцији наших специјалаца. И негде, враћам се поново на 4.-ти у то неко време, обавештени смо од начелника УБПОК-а, генерала Боре Бањца, Миловић и ја, да хитно идемо у Окружни затвор хоће Звездан нешто да нам прича. Ми уопште нисмо очекивали да ћемо то вече са Звезданом издетаљисати баш целу ту причу. Али нормално сваки његов позив је био за нас, све смо оставили и брзо смо се спаковали и по истом принципу како је било и до тада, отишли смо у затвор. Разговор је почео негде око поноћи, рецимо можда нешто раније. И трајао је доста. Трајао је једно минимум 3 сата. Одмах у старту видела се једна велика овако промена Звездана према нама. Малтене као добре колеге, добре љубави, сели смо и причали. И одмах смо прешли на ствар. Видео сам код њега жељу да он баш нама тог дана исприча оно што је отприлике замислио и што је хтео да исприча. И почела је та прича. Углавном сам ја разговарао. Колега Миловић је водио тамо неки записник, у ствари белешке. Он је увек са собом, у ствари сви ми полицајци имамо те наше роковнике и бележимо све и ја тих роковника имам код мене једно стотину и ниједан нисам бацио, нека се нађе. И онда је стварно разговор ишао сасвим полагаано. Звездан се није могао зауставити у тој целој његовој причи. Нормално стално је гурао причу од патриотског чина. У том делу разговора доста је убацио и Милорада Луковића Легију да је он њега ангажовао за то. Да га је он позвао, испричао нам је тај део да је он у време припреме за атентат на Ћинђића ту негде пре оног првог покушаја код Бубањ потока, то је негде 10.-ти, 12.-ти, 13.-ти, покушај је био 16.-ти, значи негде пар дана пре тога да га је звао и да је послао екипу на Копаоник, Милета Луковића и Шкенета. Шкене је био у то време главни у обезбеђењу господина Луковића. Да су обавили тај први разговор горе на Копаонику у ствари у Брзећу, где се Звездан са Копаоника спустио у Брзеће. Значи ту су разговарали. Био је неповерљив и тог пута колико знам нису се договорили него је он хтео ипак мало да се чује још са Луковићем око неких детаља његовог ангажовања јер му је Миле Луковић покојни испричао да помогну њима уколико на Копаонику дође до неких потреба. Отприлике било је највероватније идеја да ће они нешто покушати на Копаонику док је Премијер био горе, скијао се и боравио на Копаонику тих дана, да ураде, а Звездан са његовим људима уколико буде потребе да им помогне.

Значи није се у том разговору тражило да се иде за Београд и да се тамо нешто ради, него углавном разговор се водио ако буде потребе његовој екипи која ће му се јавити на време и тако даље. Углавном, ишло се даље у разговор и следећег дана, по његовој причи, те приче се и сада сећам, нормално да сам је више пута касније и анализирао и читао и она се појављивала и сви то знате. Дошли су на Копаоник поново. Шкене га је поново звао и довео је овог пута са Милетом Луковићем, био је и Душан Спасојевић и рекли су да је Легија тражио од њега да дође за Београд и обавезно да са собом поведе и Тојага Жељка «Жмигија». И они су дошли за Београд. Мислим неким својим колима. У колима њих двојица или су са овом двојицом дошли, то сам заборавио. Можда није битно у овом моменту. Дошли су у Београд и ја сада да ли да наставим ја овако детаљну причу разговора или да пређем на неке друге ствари које су вама битне?

Председник већа: Не. Ја сам вам рекао да у слободном излагању кажете све околности везане за узимање изјава и вршења разговора.

Сведок Миле Новаковић: Да не детаљишем ове ствари?

Председник већа: Јер суштински елемент јесте процесне природе да садржина тих обављених разговора управо је овај предмет који сам вам ограничио јесте дакле провера и одбране и околности што се тиче оспоравања узимања изјаве везан за саме околности законитост вршења тих процесних радњи, а не садржински, јер имамо исказ и везано за то се морате ограничити без тих детаља.

Сведок Миле Новаковић: Зато сам и тражио ипак боље да ми кажете. Што се тиче те приче за неком присилом, таман посла. Ми смо стварно мислим да било ко да је покушао у то време било какву присилу над Звезданом, то би био крај било каквих прича. Он више не би хтео да каже ни како му се отац зове. Што се тиче лажних обећања, шта ја као полицајац могу да некоме обећам да ми исприча и да исприча баш онолико његово учешће у атентату на Премијера. Не знам шта је то тровање. На који начин је неко некога могао да отрује па онда у три налета, није ово један налет разговора. Када је почео да прича у три наврата да буде стално трован и стално да понавља ту неку причу која је нама интересантна. Да смо нешто измислили, фалсификовали, као што је била прва верзија одбране јер ја сам био и код истражног судије Петог суда, водио се тај неки поступак зато што смо наводно ми то све фалсификовали, па смо нешто гурнули Звездану да потпише. Он није знао шта да потпише па то потписао 12 пута, на 12 места и нема појма шта је то било потписано и нормално тај поступак у Петом суду је обустављен. Добили смо решење јер ту нема никаквих елемената. Не

знам на који начин, била је сада пратим нормално и даље иако сам у пензији, ја сам у овоме и даље, да смо нешто претили. Шта смо могли Звездану да претимо. `Ајде то пређење са децом. Сада сам чуо неку причу да смо носили неку слику па показивали. То стварно, од тога ама баш нема ништа. Да смо претили породици или да ће се нешто тамо десити, мислим да могу да демантујем лако, да смо после овог разговора заједно се договорили са њим, он се бринуо за безбедност породице, бринуо се, остали су многи од његове екипе која је учествовала у овоме, шта ће после сазнања да је он почео да прича, шта ће се десити са његовом породицом. Ми смо му обећали и то смо урадили ја мислим и наредног дана, да ли је то био 5.-ти, или 6.-ти, отишли смо код његове жене у кућу тамо у Бачкој Паланци, тако негде. Жена нас је примила. Ту су била и деца. Биле су њене неке рођаке. Нисмо се дуго задржавали. Пре тога смо свратили у полицију. Они су већ предузели неке мере обезбеђења и заштите њихове куће тамо. Ми смо онда тражили од њих и имали смо и одобрење начелника Ресора да обавимо разговор са начелником тог ОУП-а и командиром да озбиљно схвате ту ствар и да буду на расположењу обезбеђења те породице. И они су то и радили. Ми смо се уверили, две патроле су биле на обе стране те улице где станује његова жена. Причали смо са женом. Нисмо јој нешто износили детаље. Она је била убеђена да то нема никакве везе. Да њен муж није учесник ни у чему. То је нека велика грешка. Да је она убеђена. Ми нисмо хтели да је разуверавамо. Углавном смо јој пренели те његове поздраве, да је добро, да се не секира. Оно што је он нама рекао да пренесемо, ми смо то и урадили. И још једном морам то да поновим да стварно нити сам икада, 30 година радим у полицији, обавио сам хиљаде разговора, па од тога половина је била са озбиљним причама, са озбиљним криминалцима, никада нисам учествовао у било каквом намештању, никада нисам учествовао у никаквој присили, никада нисам био дисциплински, нити се водио икакав поступак против мене због прекорачења овлашћења, никакав дисциплински поступак везан за рад са људима. Да ли је то неки таленат или нешто, знао сам са људима да разговарам, јер то у полицији је много тешко. Наше колеге немају стрпљења да разговарају са људима и они који немају стрпљења нису по мени квалитетни полицајци. Главна ствар је прича. Све друго, претње, шамари не знам већ шта, би други предузимали, је врло кратко и не даје никакве резултате. Прича је главна. И ја сам имао стрпљења и увек су ме гурали у те неке важне и јаке предмете и обавио сам разговор са много јаким људима. Нормално, то није дало увек резултате, али било је и великих резултата. Тако да од те приче због чега сам ја позван од вас овде стварно ништа стварно ништа нема. Да ли је неко други на било који неки други начин у томе учествовао ја не знам. Оно што сам ја учествовао ниједног момента, ми смо разговарали као добре колеге и добри пријатељи. Ето тако смо и завршили тада разговор. Ако хоћете да

наставим да кажем да на крају тог разговора негде пред зору већ је то било 3 сата рецимо, 3 – 4 сата, онда смо већ почели да детаљишемо и да разговарамо како ћемо да наставимо, да би ипак та прича требала да се у некој законској форми стави на записник о саслушању осумњиченог. Онда смо разговарали већ тада о детаљима тога, о адвокату, да ли има адвоката, нема. Звездан је и даље углавном држао се своје приче да он нема пара, одакле њему паре, све ово што је радио, радио је из тих његових побуда, заштите својих колега са којима је ратовао да не иду у Хаг, заштите ЈСО-а, убеђен је био од стране господина Луковића и екипе да ће они врло брзо да буду растурени, да ће пола ЈСО-а да оде у Жандармерију, пола да напусти. Старешине све које су учествовале у неким акцијама биће предате Хагу и тако даље и то је та прича је била основ његов за разговор и држао се углавном тога. Ја са криминалом немам. И онда када смо почели да причамо о другим стварима везано за криминал рецимо «Дифенс» мислим у то време имали смо све сведоке који су учествовали у томе и Звездан је нормално формирао заједно са Луковићем ту екипу која је учествовала у томе. Није нам дозволио уопште, немојте, јер то се већ косило са његовом патриотском улогом и његовом жељом да он учествује у убиству Премијера из ових разлога. Опет се враћам на тог адвоката. Ту смо са њим обећали смо му Миловић и ја да ћемо покушати да ово што је испричао и до краја да покушамо да заштитимо од јавности. Е, то је можда неко обећање за које кажем да смо му можда дали, али није имало ефекта. Сутрадан када смо упознали наше старешине са тим деловима изјаве шта је Звездан испричао, већ увече, следећег дана на сва звона су објављени детаљи из тог нашег разговора, малтене везано да је све признао и тако даље. Углавном смо онда договорили да пре него што Звездан види то у новинама да ми ипак идемо и да се заврши то до краја онако како смо се са њим договорили, да се то да преко тужиоца, или пред адвокатом. И то је био 7.-ми вероватно. То је био 7.-ми негде увече јер баш 7.-ог је био он цео дан у новинама, велики чланци, телевизија бруји, све. И онда смо се скупили поново да се оде у Окружни затвор и да се од Звездана узме тај записник. Хоћемо ли о том?

Председник већа: Да. Управо везано за околности узимања изјаве од 7. априла 2003. године реците нам све што вам је познато, дакле, везано за то, да ли су били испуњени законски услови за узимање изјаве од осумњиченог, да ли му је обезбеђен бранилац, начин на који је обезбеђен бранилац, да ли је обављен поверљив разговор између осумњиченог Звездана Јовановића и браниоца по службеној дужности адвоката Весне Радомировић, да ли је у слободном излагању изнео своју одбрану којом признаје извршење кривичног дела оптужени Звездан Јовановић, да ли су му постављана питања и да ли је овлашћено службено лице сведок у овом кривичном поступку Родољуб Миловић

користио белешке и да ли је на било који начин утицао на садржину изјаве оптуженог Звездана Јовановића? Изволите.

Сведок Миле Новаковић: Овде морам одмах да, видећете и сами да се оградим од једног дела. У коме сам ја учествовао то могу да вам испричам. Мислим да вам је мој колега Миловић овде детаљно о томе причао, а ја ћу изнети оно у чему сам ја учествовао. Значи договорили смо се, спремили Миловић, ја, мислим да је са нама тада у ЦЗ дошао и тужилац Пријић. Обавештен је заменик тужиоца мислим да се зове Александар Милосављевић. Са нама, са Родољубом и са мношвом је пошла и Гоца Радић, Гордана Радић она је наш дактилограф и углавном је учествовала у узимању свих изјава. Понела је свој лап-топ пошто других услова у затвору није имало. И сви смо дошли опет са истим одобрењем и захтевом да ту обавимо разговор. Сви смо дошли у затвор и чекали смо у канцеларији испред оних решетака где се обављају разговори, где истражни судија углавном обавља разговор. Ту смо седели са командиром. Чекао се адвокат. По оној причи од раније Звездана да ми ангажујемо адвоката, мислим да је тај део ангажовања адвоката преузео Миловић. Да је он звао УБПОК. Да је УБПОК преко Секретаријата у Београду дошао до тог адвоката. Први пут сам тада видео. Она је дошла и доста је брзо дошла. Ни пола сата није било. Дошла је. Довели су је ови чувари одоздо вероватно из оног простора улаза у ЦЗ. И у том када је она дошла мислим да су унутра већ ушли Миловић, заменик тужиоца Милосављевић и Гордана. Ја тог дана нисам ни улазио у тај простор. Остао сам овамо код командира. Са нама је био и управник затвора Аца Јовановић. И ја и он, сада да ли је он ушао или изашао, не знам ни ја, тог дана нисам ни улазио унутра. Ушли су ови. Чекао се адвокат. Дошао је адвокат. Упознао се и онолико колико знам, а седео сам у тој просторији тамо, видео сам да су адвокат и Звездан ушли у следећу просторију, највероватније да се обави тај поверљиви разговор. Он је сигурно и обављен. Бога ми то је трајало поприлично. Једно 10 – 15 минута јер Миловић и ја смо касније, када смо причали били мало затечени да га можда ова не убеди да се брани ћутањем или да не исприча оно што смо већ имали у његовој свесци на папиру. Опет су се вратили после тих 10 – 15 минута. Ушли су у ту просторију где се обавља разговор и то је после трајало неких 2 сата рецимо. Ја сам се са управником затвора и са тужиоцем Пријићем тада да не би седели више ту код командира отишли смо у његову канцеларију, пили кафу, чекали и нормално само о томе разговарали. Нервирали се како ће то испасти на крају и тако даље. Ипак је то за нас професионално била много значајна ствар да оно што смо већ испричали и оно што знамо да се то ипак у некој законској форми и доведе до краја. После тих 2 сата да ли је тужилац Пријић улазио, излазио, да ли је ишао горе, мислим да јесте, он какав је у то време био нервозан, највероватније је ишао, обилазио како то иде и тако даље. Ми

смо, Аца и ја нисмо се одвајали. Били смо доле у тој просторији и после тих 2 сата звао нас је командир који горе стоји иза тих решетака да је завршено и да наша Гордана тражи штампач. Аца јој је омогућио у некој просторији да умножи онолико примерака колико је потребно те изјаве. Сви смо се вратили горе. Опет смо остали вамо, али иза решетака се види шта се тамо дешава, улази се, излази се кроз онај ходник. Нормално да ме је веома, веома интересовало како ће то да изгледа на записнику оно што смо већ имали. Знам да је Миловић обавио тај разговор. Знам да је Миловић носио свеску своју са собом где је до детаља писао оно што смо претходног дана ја и он са Звезданом разговарали. И цело то умножавање и потписивање је трајало већ неких 20 минута рецимо. Можда и више. Трајало је потписивање јер требало је на више страна, на више места, више њих да потпише и први пут када сам видео Миловића видео сам осмех. Онда сам знао да је отприлике то највероватније урађено онако како је и речено 4.-ог. Ту смо се испоздрављали. Звездан је право одатле са командирима враћен у хелију. Ми смо онда сви одатле отишли у просторију управника затвора. Ја сам одмах узео изјаву да погледам и веома сам био овако задовољан оним. Врло мало је било ствари које су недостајале у односу на оно што смо причали претходног дана. Приметио сам и рекао сам Миловићу да је мало слику учешћа Милорада Луковића ублажио јер пре тога нама је причао да му замера веома зато што га је увео у криминал, дао га је криминалцима, онда је...

Председник већа: Само моменат, интервенише бранилац првооптуженог адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, заиста немам ништа против да овај сведок саопштава садржину изјава, иако то није у складу са законом. Али мислим да се упушта у оно што није предмет његовог сведочења. Он треба да сведочи о методама и начину и законитости рада приликом узимања изјаве, а не о томе шта је ко њему тада тамо негде изјавио.

Председник већа: Да. У односу на овај приговор изјашњење заменика Специјалног тужиоца.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Слажем се.

Председник већа: У реду. Дакле, ја сам управо и раније рекао примедба је у потпуности на месту. И то ће бити цењено на крају крајева од стране већа у смислу правне релевантности садржине исказа који се односе на изјаве, јер сам рекао управо тај део је забрањен да се сведочи. Управо о садржини исказа, тако да...

Сведок Миле Новаковић: Само ме опомените молим вас, јер ја не знам докле могу да кажем.

Председник већа: Добро. Ја сам вас већ поучио о томе. Значи околности су битне везано за испитивање законитости предузимања процесних радњи, а не садржине исказа које је дао у својству осумњиченог другооптужени Звездан Јовановић.

Надаље, адвокат Слободан Миливојевић има реч. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Извињавам се. Само још једно разјашњење је у питању. Дакле, моја примедба је принципијалне природе и једноставно захтевамо да се поштује закон, а садржину и шта ће изјавити овај сведок нас апсолутно не интересује. Може да прича шта год хоће.

Председник већа: Наставите са сведочењем везано за ове околности које сам већ поставио као предмет сведочења.

Сведок Миле Новаковић: Што се значи овог 7.-ог тиче, нећу више посебно ништа да кажем. Видели смо , то је потписано, све је завршено. Вратили смо се. Са Звезданом је још пре била прича да оно што нам је испричао претходног дана да ће то можда када дође време и да нам покаже на терену, па сада да ли о томе да причам?

Председник већа: Не. О томе не можете говорити уопште, јер је то питање оцене од стране судског већа везано за ту процесну...Молим?

Сведок Миле Новаковић: Ја бих волео да ме питате да вам ја одговарам.

Председник већа: Знам. Али ми водимо рачуна о законитости управо због тога је то правно и релевантно по ставу судског већа, поготово те радње које су предузимане раније везано за извођење другооптуженог Звездана Јовановића. Надаље, да ли сте завршили што се тиче вашег сведочења у слободном излагању?

Сведок Миле Новаковић: Па, мислим да јесам, сем ако мислите да треба још нешто да појасним.

Председник већа: Да. Сви учесници пре свега председник већа, чланови већа, заменик Специјалног тужиоца, пуномоћници оштећених, браниоци и оптужени имају право да постављају питања вама.

Прелазимо дакле на ту фазу саслушања сведока у кривичном поступку. Након лишавања слободе другооптуженог Звездана Јовановића, да ли сте извршили службену радњу претресања његовог стана?

Сведок Миле Новаковић: Мислим да су колеге. Е, сада да ли из Градског СУП-а, да ли из УБПОК-а, колеге свакако су ишле у његов стан негде на Новом Београду. Ја ту нисам присуствовао али мислим да је та радња завршена.

Председник већа: Да ли мислите или знате? Обавештени сте службено с обзиром на вашу функцију тада?

Сведок Миле Новаковић: Сигурно се ишло у претресање стана код њега. На Новом Београду, негде на Бежанији, не знам где се налази тај стан.

Председник већа: Да ли можете да нам кажете да би осликали и вашу улогу у предкривичном поступку, коју сте тачно улогу имали у истраживању убиства Председника Владе др. Зорана Ћинђића у вашем службеном делу, како би означили вашу улогу с обзиром на функцију коју сте обављали?

Сведок Миле Новаковић: Као пуковник криминалистичке полиције, помоћник начелника Управе криминалистичке полиције, био сам придодат Управи за борбу против организованог криминала и радио сам заједно са њиховом екипом у овом послу.

Председник већа: Ко је имао руководећу улогу у предкривичном поступку у оквиру Министарства унутрашњих послова Републике Србије у истраживању управо атентата?

Сведок Миле Новаковић: Што се тиче УБПОК-а генерал Бора Бањац. Што се тиче Министарства начелник Ресора Лукић.

Председник већа: У оперативном смислу ко је руководио оперативним радом?

Сведок Миле Новаковић: Па, тај оперативни рад је доста овако компликован. УБПОК је радио један део, а...

Председник већа: Не. Када кажем оперативни рад, то подразумева ко је координирао рад свим службеницима Министарства унутрашњих послова ван овог руководећег дела МУП-а?

Сведок Миле Новаковић: Генерал Бора Бањац.

Председник већа: У односу на ове околности везане за лишавање слободе другооптуженог Звездана Јовановића, оно што је битно за утврђивање тих чињеница јесте да ли сте ви у оквиру Министарства унутрашњих послова Републике Србије истражујући атентат, трагајући за извршиоцима, организаторима, завереницима, добијали или добили усмено или писмено извештаје од стране безбедносних служби ове наше земље, сада већ покојне, пошто је Државна заједница се распала, је ли тако, али у оквиру тадашњих структура дакле БИА и Војно обавештајне агенције, да ли сте добили од њих извештаје везане за истраживање атентата?

Сведок Миле Новаковић: Па, и ако их је било, нису били значајни. Веома је то сиромашно. Оно што смо ми радили, ми смо и нешто урадили. Нисам сигуран да су дали неку велику, капиталну ствар. Ако је било таквих извештаја. Вероватно је било. Стварно то су маса извештаја, маса рада. По мени сада када размишљам нешто не би могао одмах да извучем као капитално које би могао да вам кажем овог момента.

Председник већа: У односу на истраживање учешћа другооптуженог Звездана Јовановића, оно што се наводи у оптужници као непосредног извршиоца атентата, да ли сте у односу на околности његовог кретања добили извештај од безбедносних структура у оквиру Јединице за специјалне операције?

Сведок Миле Новаковић: Не разумем.

Председник већа: С обзиром на чињеницу да је расформирана ЈСО, да је прешла у Жандармерију, али да су остали људи из безбедносних структура који су могли да вам помогну у истраживању овог случаја?

Сведок Миле Новаковић: Верујте да не знам шта да вам одговорим на ово. Нисам вас баш разумео. На шта бих требао ја сада...

Председник већа: Мене интересује сада у односу на истраживање у предкривичном поступку да ли сте добили одређене извештаје од безбедносних структура у оквиру Јединице за специјалне операције о томе где се налазио другооптужени Звездан Јовановић последњих 20 дана од извршеног атентата, његово кретање, да ли је био у оквиру Јединице, да ли је излазио из Јединице, у смислу проверавања ових навода и признања?

Сведок Миле Новаковић: Не. Није прошло 20 дана. То је прошло неких 10-так дана од атентата до хапшења.

Председник већа: Не. Нисам мислио на то. Него, раније, с обзиром на садржину исказа да ли сте истраживали уназад у циљу договарања за извршење атентата, покушаја и извршења атентата, његово кретање у оквиру ЈСО-а да ли су из безбедносних структура пратили то његово кретање, знали где се креће, да ли је ван службене дужности?

Сведок Миле Новаковић: Не. Немам сазнања о томе.

Председник већа: Реците нам везано за тврдњу у одбрани другооптуженог Звездана Јовановића да се ради о фалсификату и оптужби да сте ви фалсификатор, између осталог, ваш коментар у односу на такву одбрану?

Сведок Миле Новаковић: Прво, никаквог фалсификата ту нема. Друго, да некеме фалсификујеш онако изјаву, а он да је лагано потпише, нисам сигуран да би нашли таквог човека у овој нашој држави. Ко би то могао да фалсификује и на тај начин и плус да нађемо човека који ће то лепо да прихвати и да потпише. Није било ама баш никаквог фалсификовања.

Председник већа: У односу на проверу одбране другооптуженог Звездана Јовановића, да ли је било било каквих уцењивања као што је другооптужени Звездан Јовановић на главном претресу изјавио да су то биле сеансе и да је уцењиван на начин који раде најгори криминалци?

Сведок Миле Новаковић: Па, ја сам вам сеансе рекао. То су две сеансе пре 4.-ог, од неких сат времена где смо причали, ако су то сеансе. Сеанса је значи та 3.-ег исто, сат времена и 4.-ог и више ми сеанси нисмо имали и не знам шта су то сеансе и на који начин смо ми могли да њега доведемо у неко стање да нам исприча нешто што није урадио. Никаких сеанси, нити сам икада учествовао у било каквим сеансама, а нарочито баш ово да сам учествовао у сеансама на најкриминалнији начин. Мислим стварно не бих желео то ни да коментаришем.

Председник већа: Надаље, везано за ангажовање браниоца по службеној дужности адвоката Весне Радомировић, да ли ви имате било каквих сазнања на који начин је она ангажована од стране Министарства унутрашњих послова Републике Србије, као бранилац другооптуженог?

Сведок Миле Новаковић: Колико знам то је преузео колега Миловић. Преко кога је ишло стварно не знам. Мислим да и он није директно ту учествовао, да је звао своју дежурну службу која је нашла адвоката.

Председник већа: И још једно питање везано за предмет вашег сведочења јесте да ли сте приликом обављања службених разговора у Окружном затвору у Београду са другооптуженим Звезданом Јовановићем показивали њему у циљу застрашивања и претњи фотографије мртвих, лишених живота покојних Душана Спасојевића и Милета Луковића?

Сведок Миле Новаковић: Не. Те фотографије су биле у свим новинама и ако их је гледао имао је прилику ако је добијао новине. Ограђујем се од тога јер у тој задњој недељи пре 4.-ог узимања ове изјаве, фотографије су се вртеле на свим медијима, тако да није имало никакве потребе. Мислим да је Звездан у затвору био упознат са тим шта се десило у Мељаку. Никада нисам носио никакве фотографије.

Председник већа: Добро. Ја више питања немам. Да ли чланови већа имају питања?

Судија Милимир Лукић, право на питања. Изволите.

Судија Милимир Лукић: Можете ли да нам објасните зашто нисте и ви учествовали у службеној радњи сачињавања записника о саслушању осумњиченог Звездана Јовановића?

Сведок Миле Новаковић: Па, пошто је колега рекао сам водио тај записник у својој књизи, у својој белешци, није имало разлога томе да ја учествујем. Он је то лепо из онога што је тада бележио пренео. Далеко је њему било лакше него да сам и ја учествовао у томе. Тако смо се договорили. Можда сам требао да учествујем, али нисам.

Судија Милимир Лукић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Право на питања има судија Ната Месаровић. Изволите, имате реч.

Судија Ната Месаровић: Не знам да ли сам вас добро разумела, исправићете ме ако нисам. Јесам ли ја схватила да сте прво након атентата на Премијера Зорана Ђинђића ухапсили Миладина Сувајџића?

Сведок Миле Новаковић: Прво Сашу Петровића.

Судија Ната Месаровић: Добро. Сашу Петровића па онда Миладина Сувајџића?

Сведок Миле Новаковић: Па онда Вукојевића.

Судија Ната Месаровић: Молим?

Сведок Миле Новаковић: Вукојевић Зорана. Па онда Сувајџића.

Судија Ната Месаровић: А како онда и након Сувајџића долазите до Звездана Јовановића?

Сведок Миле Новаковић: Након Сувајџића до Звездана Јовановића. Па у том периоду мислим после пар дана ухапшен је и Душан Крсмановић.

Судија Ната Месаровић: Сада мене интересује да ли су Саша Петровић и Сувајџић биле особе из чијих сте разговора ви дошли до Звездана Јовановића?

Сведок Миле Новаковић: Саша не, али Сувајџић да. Он је тај који је нама рекао да је у атентату учествовао Звездан Јовановић.

Судија Ната Месаровић: То је онда био повод да се позове Звездан Јовановић на разговор?

Сведок Миле Новаковић: Онда је био повод да се позове Звездан, на онај начин какав је већ познат.

Судија Ната Месаровић: Хвала.

Председник већа: Право на питања има заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић. Изволите, можете непосредно постављати питања.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Интересује ме то што је сведок говорио о ангажованом браниоцу. Моје питање је да ли је било проблема са ангажовањем бранилаца у том периоду с обзиром да је он пуно учествовао у пуно разговора?

Сведок Миле Новаковић: Свакодневно смо имали те проблеме и стварно мислим у УБПОК-у да се вртело неких 5 – 6 бранилаца који су углавном били позивани и долазили и ако би се прелистале све изјаве

које смо ми узели, биће ту 5 до 10 бранилаца који су стварно више пута...

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: У чему су се састојали ти проблеми са браниоцима?

Сведок Миле Новаковић: Па, нису хтели. Вероватно нису били заинтересовани. Друго, нису били стимулирани. Ево и данас смо чули да ту има и данас проблема. Тада су страховити проблеми били око њихове наплате.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Ја бих ако дозволите председниче, да поставим неколико питања која се не односе директно на узимање изјаве. То је већ о његовим сазнањима у ширем смислу. Дакле, моје прво питање би било да ли је сведок упознат да је евентуално у Министарству унутрашњих послова постојала радна група која се бавила такозваним «Земунским кланом»?

Сведок Миле Новаковић: Па, такве радне групе су у задњих...

Председник већа: Ево само право на приговор има адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, заиста принципијелно постављам те ствари,из било којих разлога да треба нешто сакрити или прикрити. Нама је у интересу да се све зна, али принципијелно постављам питање чему оваква питања која нису предмет овог поступка, нити могу бити предмет ове расправе. Противим се.

Председник већа: Везано за службене радње које су вршене у циљу опсервације такозваног «Земунског клана». Изволите одговорите.

Сведок Миле Новаковић: Па, више пута смо. Више пута. Једном у оквиру Поскока, то је било крај 2000. и 2001. године смо имали ту једну групу која се баш бавила «Земунским кланом» и ту сам, да ли је добро или није, то ћу ја видети, ту сам први пут ја учествовао у обради «Земунског клана» и некако ми се касније то враћало стално да сам ту као неки стручњак, да много познајем ту групу и да радим на њима. И касније 2003. године, почетком 2003. године, јер у оквиру УБПОК-а формирана је радна група која ће по налозима за испитивање потребних обавештења Окружног тужилаштва да се провере сви наводи оних преписки и појављивања у медијима брачног пара Буха Љубише и Љиљане, да се провере сви ти наводи и у плану рада је било да се

интензивно разјашњавају сва убиства за које имамо податке и отмице да је учествовао «Земунски клан». То су неке две радне групе у којима сам ја учествовао и формирана је у мају месецу 2003. године после ванредног стања поново радна група која ће да интензивно трага за одбеглим извршиоцима.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Следеће питање, догађај код «Лимеса» ко је формално радио у МУП-у тај догађај?

Сведок Миле Новаковић: Формално радио је Секретаријат у Београду, а радници УБПОК-а су били придодати у неким радњама. Али Секретаријат у Београду је углавном радио догађај код «Лимеса».

Председник већа: Само да искористим ово питање, па у том контексту ја да поставим питање. Да ли је било ко од радника Безбедносно информативне агенције учествовао у истраживању случаја код хале «Лимес»?

Сведок Миле Новаковић: Била су, не знам имена, два радника БИА су учествовали. Чак мислим да су били присутни у једном делу и разговора са Багзијем који је дао онакву изјаву какву је дао касније, после пуштања.

Председник већа: Да ли можете да нам кажете који је основ био ангажовања припадника БИА на овом случају?

Сведок Миле Новаковић: Па, основ вероватно би требао неко други да вам каже. Нисам их ја ангажовао. Али могу да наслутим да се види да ли они можда имају нека сазнања о догађају код хале «Лимес» или о евентуалним извршиоцима и били су присутни да ли су били код узимања те изјаве од Багзија тог дана, нисам сигуран. Знам да је била нека полемика да им се није дозволило и тако, али у томе нисам учествовао.

Председник већа: Да ли сте ви сазнали службено радећи на овом случају каква је била садржина кривичне пријаве против оптуженог Дејана Миленковића везано за случај «Лимес»?

Сведок Миле Новаковић: Знам да је Друго одељење Управе криминалистичке полиције Секретаријата у Београду написала кривичну пријаву за одузимање тог камиона. Касније сам чуо да је то у Општинском тужилаштву, да је отишао предмет, преиначено у фалсификат службене исправе, у ствари тих докумената за тај камион о коме се говорило.

Председник већа: Да ли можете да нам кажете да ли је било којом речју од стране припадника Министарства унутрашњих послова поменуто возило које је припадало Председнику Владе Србије др. Зорану Ђинђићу 21. фебруара 2003. године приликом инцидента код хале «Лимес» и да ли је било ко од службених лица поставио било које питање везано за припадништво управо колоне аутомобила која је обезбеђивала Премијера?

Сведок Миле Новаковић: Немам те податке.

Председник већа: Да ли је вама то било интересантно када сте проучавали читав овај случај атентата?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Председник већа: Добро. Наставите са питањима. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Да ли је он лично имао било какву улогу и ако јесте какву, у вези са чиме поводом случаја «Лимес»?

Сведок Миле Новаковић: Да не испадне да се ја, то нисам стварно никоме никада нешто посебно причао, али испада после да сам ја имао ту важну. Седео сам код генерала Лукића. Не бих могао да се сетим којим поводом, када га је тог дана министар звао и отприлике да не знам тачно речи, али отприлике разговор је ишао док си ти ту као пијеш кафу и зезаш, ено ти покушали да убију Премијера. И преноси ми и видиш о чему се ради. Лукић зове Секретаријат у Београду вероватно одмах и они му преносе и он записује да се ради о Миленковић Дејану. Мислим да је Ловачка 11 његова адреса. За Лукића то ништа не значи. За ове који су му преносили то ништа не значи. За мене веома значи. Ја сам одмах реаговао «Јао, Багзи». И у том моменту је цела она прича кренула «Држете Багзија тамо, немој да се пусти» јер он је малтене већ био пуштен од саобраћајне полиције. До тада нико није знао ко је Миленковић Дејан. Испало је тако стварно да неко не помисли да ја сада себи, али стварно то тако и ја сам избегавао ову причу да нисам тип полицајца који треба стално нешто да се хвали. И после тога дизана онолика сила и интервентне патроле и брзо хапшење Багзија поново горе испред. Он да је узео такси, он би тада отишао, него је чекао да неко дође ту по њега. Онда га је вратио вероватно полицајац опет станице саобраћајне полиције. У међувремену су дошли људи из интервентне или већ не знам ко је учествовао и одвели га у «29.-ти». И после тога сам био придодат овој екипи из УБПОК-а да присуствујем у

ствари више из позиције помоћника начелника Управе криминалистичке полиције МУП-а да будем у Секретаријату у Београду док се ради на овом случају. Касније свакако сам учествовао и у хиљаду тих ствари везано за покушај атентата код «Лимеса».

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: У то време учешће Багзија како сте сада описали и како сте информисани тада, шта је за вас значило у погледу оцене догађаја?

Председник већа: Право на приговор у односу на постављено питање о чему ће председник већа одлучити везано за дозвољеност адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја бих само хтео да утврдимо начин и принципе. Уколико прихватимо овакав став тужиоца да сведок одговара на оваква питања, онда у том контексту бих желео да одбрана добије право да пита њега за одређена мишљења. А имамо итекако да га питамо за нека његова лична мишљења.

Председник већа: Ево, дозволићемо и у односу на мишљења, јер је то интересантно и за истраживање истине везано за овај случај, тако да ћемо бити принципијелни па ћемо дозволити и вама то питање.

Адв. Ненад Вукасовић: Ми ћемо да питамо шта мисли...

Председник већа: Да ли сте сагласни са овим?

Изволите, одговарајте на питања, али ће и одбрана имати право иста питања.

Сведок Миле Новаковић: Ја молим да ми поновите, стварно сада сам се мало удаљио.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Када сте сазнали да је Багзи учесник тог догађаја у канцеларији Лукића и након тога шта је за вас значило у светлу целог догађаја присуство Багзија?

Сведок Миле Новаковић: У првом моменту је значило да ту под хитно нешто треба да се испита, да се види одакле баш Багзи да у таквом кршу од возила сече колону случајно на ауто-путу. Прво, шта ће Багзи са таквим кршом, јер они су у то време имали најбољи возни парк у овој држави вероватно и сада одједном вози неки камиончић стар 20 година на ауто-путу и проблем је што се цео тај случај у првих тих дана упоређивао са Ибарском магистралом. И то је велики проблем био што у

то време нисмо уопште схватали и ову другу могућност да је улога тих камиона требала да буде само да се заустави колона или да се мало колона успори да би се урадило оно што се урадило касније. Сада је лако то причати. У то време нисмо имали сазнања све до момента када је после изласка из ЦЗ-а Багзија и његовог поновног нестанка екипа из Трећег одељења УКП-а СУП-а Београд анализом листинга телефона, кретања колоне, открила и видела да је ту постојала једна група телефона. Мислим да их је било 6 који су учествовали у пратњи и учествовали су баш на том месту где и онда је то било за нас сигурно да је нешто припремано. Нормално дошла је тада већ ова варијанта могућност да је то требало само да се заустави, да би неко одрадио на други начин.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Ја бих молио да нам сведок опише односно каже све што зна...

Председник већа: Само да се надовежем на ово питање и одговор сведока. У односу на истраживање случаја код хале «Лимес» које сте службене радње предузели након што је укинут притвор оптуженом Дејану Миленковићу у циљу разоткривања позадине целог тог случаја све до атентата 12. марта 2003. године?

Сведок Миле Новаковић: Када је Багзи изашао из ЦЗ-а о томе смо добили обавештење од управника затвора. Мислили смо да се шали. Нико ништа није упозорио. Нико ништа није рекао. Звао је генерала Бору Бањца Аца Јовановић и рекао му каже «Оде Багзи пре 15 минута». «Где, шта, како?». Паника. Багзија нема. Чекали су га да ли адвокати, да ли другари, не знам. И изгубио се. Већ следећег дана је дошло до овог што сам малопре рекао, до ове анализе телефона, где за полицајца сигурно да је то било, да је припреман био покушај атентата. Припреман атентат. И онда је одмах расписана потрага за њим. И трагало се али знате до Грчке да та потрага није дала неке резултате. Е, сада наилази ово што сте ме ви питали. Било је много радњи даље. Највише се трагало о њему, за њим. Онда мислим да су били покушаји да се дође до других учесника са којима се знало да Багзи се дружи, комуницира, такозвани «Земунски клан». Слушали су се многи телефони. Њих нигде није било. Лако је сада мени јер сада имам тежину да причам оно што нисам тада знао и шта сада знам. Лако је сада причати. Мени је сада све, цела прича јасна да њих нигде није било, да су сви били у штековима, по њиховом правилу када нешто озбиљно раде, ово је било најозбиљније од онога шта су они до тада покушавали да раде. Значи већ месец, два дана су били у штековима и само искључиво на специјалима и остао је Вукојевић Зоран тај који је био у Шилеровој и тај који им је био нека централа за преношење порука, али ниједан више телефон нигде нисмо

успели да ухватимо. Било је неких малих покушаја преко једне од тих девојака са којима се Душан Спасојевић дружио. Ту смо нешто покушавали и нешто смо имали где се они налазе, али није било детаља.

Председник већа: Можете ли критички да оцените какав је био рад полиције везан за тај случај, с обзиром на реализацију атентата?

Сведок Миле Новаковић: Случај Багзи? За случај «Лимес»? Могло је боље. Могло је. Мислим да нико у полицији није очекивао да ће тих 8 дана на које су нам у Окружном суду обећали ти који су донели и одредили притвор од 8 дана Миленковићу. 8 дана је за нас било доста и за тих 8 дана сигурно као што се касније показало дошли би до ових показатеља о којима је сада лако причати. Али на начин како је пуштен и то касније сем што смо се нервирали не верујем да је ико озбиљно истраживао баш све до детаља како је то тог дана Багзи пуштен.

Председник већа: Тог тренутка ви реагујете у кабинету начелника Ресора јавне безбедности МУП-а Републике Србије генерала Лукића на помен учесника у инциденту код хале «Лимес» оптуженог Дејана Миленковића. Шта ви у том тренутку као полицајац, заменик начелника УКП-а МУП-а Републике Србије знате о њему, да ли је лице из криминогене средине, да ли се бави кривичним делима, са ким, да ли на организован начин и да ли је икада имао статус доушника полиције?

Сведок Миле Новаковић: О њему све знам. Опет са оградом, лако је сада причати. У то време сам знао доста о Багзију. Знао сам да је по свим нашим полицијским сазнањима Чуметов `ајде да га не увредим, али тако се причало, потрчко. Да је после отмице показало би се отмица, није се знало у прво време да ли је она отишла или је отета, Чуметове жене и која је пришла рецимо `ајде, или отета «Земунском клану», да је и он пришао и мислим да је за Чумета то био већи шок него Љиља, јер није могао да очекује да га изда такав друг као што је био Багзи, који је био његов човек и свако учешће у Дулетовој, Дућиној екипи, ја не употребљавам надимак «Шиптар» јер стварно то је измишљен надимак, њега нико није звао «Шиптар». Вероватно је то или медији или је Чуме у оним препискама хтео мало да му дигне притисак. Спасојевић, када је требао њега за нешто да ангажује морао је да пита Чумета, Буха Љубишу. И о Багзију не знам ко од полиције ко је озбиљно радио у полицији, не зна пуно прича везано за његова учешћа у крађи аутомобила, у трговини дрогом. Био је свуда и свашта радио и овако занимљива је прича из полиције да је био веома сервилан када осети да је у проблему. Није било проблема да објасни, да призна, да каже. Е сада, да ли је био нечији сарадник ја те стварно податке нисам имао и мој није.

Председник већа: Да. Сада сте рекли једну ствар која је врло интересантна, да је учествовао у бројним тешким кривичним делима, трговином дроге, крађама возила, да је био потрчко код сведока сарадника Љубише Бухе, а имамо за резултат да није никада осуђиван за та кривична дела. Чиме то објашњавате као полицајац, с обзиром да морате признати да код нас полиција није слаба?

Сведок Миле Новаковић: Ја бих то лако објаснио када би имао испред себе оних 20-так или не знам колико пријава против њега или 15-так, да не грешим душу. Полиција је писала. Где се то касније, да ли је то било довољно, ја стварно не могу да судим сада. Те кривичне пријаве и та дела која су писана о Багзију да ли је то било баш добро урађено, али је он више пута полиција подносила против њега разне пријаве и за већину од ових људи о којима ми причамо већ ви 3 године, врло, врло мало тамо у казненој евиденцији имамо да је неко осуђиван. Па, између осталог и Багзи.

Председник већа: Добро. Наставите са питањима. Изволите. Има реч заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Следеће питање је да нам сведок објасни све што зна о хапшењу сведока сарадника Сувајџића, када, где, када га је он први пут видео?

Сведок Миле Новаковић: Сувајџић Ђура је ухапшен у Новом Саду. Било је да је ухапшен. Мислим да је он направио неку комбинацију са неким кога зна у СУП-у или преко адвоката и предао се. Мислим. Нови Сад нас је о томе обавестио и хтео је одмах он да заврши своју неку радњу везано за Сувајџића. Радило се о неким колегама њиховим. Касније се испоставило да се ту ради о, сада када бих се ја сетио како се тачно, Гавански колега који је радио на дрогама о њему и радило се о бившем шефу за дроге у Новом Саду Драгану који је истеран из службе и онда је било врло интересантно да им Сувајџић појасни те ствари. И онда смо ми алармантно рекли, «Ма какав Гавански, какав Драган, има времена за то. Дај га овамо». И они су га после сат, два времена пребацили у Београд и онда је био на обради у УБПОК-у и тај је разговор трајао, трајао.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Питање, да ли сте сведока Сувајџића сада видели икада пре и разговарали са њим службено пре овог о чему причате?

Сведок Миле Новаковић: Никада. Ни са Багзијем. Мислим да скоро никога од ове екипе, сем оне такозване «Французе» када су доведени из Француске нисам са њима радио, нисам са њима разговарао. О Сувајџићу смо исто знали јер сам радио дуго скоро 20 година сам радио на дрогама и свакако да сам знао Миладина Сувајџића из приче. Али некако смо га стално везали за Нови Сад. Значи то је био проблем више Новог Сада него Београда. Касније се испоставило да је он више радио у Београду него у Новом Саду.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Следеће питање тиче се потернице коју је након убиства Премијера Ђинђића објављена од стране МУП-а. Питање је који формално надлежни орган је то урадио?

Сведок Миле Новаковић: Па, искрено да вам кажем та потерница оно вече је и за мене била велико изненађење. Касније се испоставило да је то била пресудна ствар. Али мислим да су фотографије и податке за ту потерницу правили у Секретаријату у Београду и да је она вероватно сачињена у УКП-у МУП-а. Ја у том моменту сам био у УБПОК-у. Можда смо и ми помогли око неких фотографија. Мислим да су користили фотографије које су имали у Секретаријату у Београду и можда из оне такозване «Беле књиге» јер имали смо малтене скоро све фотографије у «Белој књизи» такозваног «Земунског клана» свих њихових учесника.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Зашто је за вас то било изненађење?

Сведок Миле Новаковић: Па, нисмо у полицији тако радили. Ја макар нисам никада на основу само неке претпоставке да одједном изађе. Мени је то било стварно лично, ја опет кажем нисам се питао о томе, нити сам ја сачињавао то, али мало сам био затечен да одмах увече комплетно она слика. Срећом, опет нас је неко одозго погледао. Малтене у два човека нисмо погрешили. Још смо касније додали многе како смо сазнавали од приведених. Али можда двојица, тројица нису требали да буду на тој потерници. Сви су погођени као да је неко тачно знао ко су учесници.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Следеће питање, ако сведок може да каже на основу којих сазнања, службених сазнања МУП-а су објављени подаци о осумњиченима у виду потернице?

Сведок Миле Новаковић: Кажем, нисам лично радио на томе и вероватно на основу целе те дотадашње приче и рада на «Земунском

клану». Онда нормално овај наставак «Лимеса» јер је вероватно смо се ми многи отрезнили да се ту нешто озбиљно дешавало, да се ту нешто озбиљно ради, припрема. За несрећу видите како се то завршило трагично.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Мало пре сте рекли да је постојао договор са неким у Окружном суду да вам је довољно 8 дана да Багзи буде у притвору. Објасните ко је тај договор постигао и са киме, да ли је то Окружни суд?

Сведок Миле Новаковић: Није то. Ја кажем било је доле у Палати правде, па ја то зовем Окружни суд. Иначе били смо ја, Можгон Бранко, он је био помоћник начелника Секретаријата у Београду за послове криминала и начелник криминалистичке полиције СУП-а града Јадранко Петковић. И ишли смо код дежурног истражног судије Општинског тужилаштва. Мислим да је она из Трећег тужилаштва или истражног судије. Не знам стварно. Девојка једна врло овако арогантна, пуна себе и једно 2 сата смо покушавали да нађемо са њом заједнички језик да нам треба тих 10 дана да нађе она начина шта да пишемо, да нас упуте за које дело, са оним сазнањима које смо до тада имали, да нам да решење да јој донесемо кривичну пријаву и она је отприлике нас упутила да би то добро било да пишемо за крађу тог камиона и тако је пријава и у Другом одељењу и написана. Касније сам чуо да је преиначено, да се касније то завршило фалсификатом.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Моје следеће питање је када се сведок као службено лице први пут сусрео са Чуметом?

Председник већа: Нисте чули питање. Морате мало да пратите. Не знам какви су звучници. Када се сведок први пут сусрео службено са Чуметом?

Сведок Миле Новаковић: Никада га нисам пре тога видео, иако сам о човеку знао много. Видео сам га овако. Знао сам из града, али службено нисмо никада разговарали. Никада нисмо нигде седели заједно. Никада нисмо попили кафу у животу заједно сем сада од овога момента када вам кажем када је то било. То је био септембар 2002. године. Септембар 2002. године, дешавало се оно што се дешавало. Тровање. Он то није озбиљно схватио. Покушај убиства негде у августу месецу те године. И он је видео да је ђаво однео шалу и побегао је и склонио се и вероватно лутајући у околним земљама или овде негде се крио, видео је да му нема друге него да се приклони и да сарађује са полицијом. Моја претпоставка је да је он то мислио. И у септембру је

доведен у УБПОК. Мислим да је на неко место где су радницима УБПОК-а јавили и отишли по њега и преузели га и доведен је и следећа три дана се са њим разговарало у просторијама УБПОК-а. Он је сво време био уплашен. Као «Ви људи не знате ко су они. Бићу ликвидиран. Немате никакво обезбеђење». Мало смо били и ми у то време пуни себе мислећи ма какви, ко сме, ко може. И три дана је трајао тај разговор, то дружење са Чуметом тада. Били смо колега из СУП-а града, Миловић и ја одређени као екипа. Било је тих људи који су нам помагали, али ми смо ти који смо разговарали са њим. И у та три дана он је причао, причао, причао, али није било неких великих капиталних ствари. Увек је нас одлагао да ће те праве ствари рећи накнадно, да ће рећи, да се плаши за жену, за породицу. Деца су му сама. Обезбедите ово, обезбедите оно. Плашио се за себе. Доћи ће време када ћу ја вама да кажем праве ствари, тако да је он доста ствари нама потврдио које смо већ имали у неком поступку, нарочито отмице Мишковића и оне отмице које су се десиле пре тога. И онда је после тог трећег дана са једним од колега ту, да то не детаљишем, дошао у неку расправу, разочаран нечим, љут вероватно, спаковао се и као што је дошао тако је и сам отишао. Највероватније када је отишао опет је видео да није баш сигуран, да му не остаје много простора. Није смео вероватно да се ником јави од његових ортака знајући да је велика хајка за њим и потрага. И поново се јавио телефоном и почео да се јавља телефоном и Миловићу и мени и то је трајало, трајало. Мислим да смо се само још једном видели и то на пола сата. «Ту сам у Београду сам, `ајде хитно да се видимо» и да не би опет ушли у неке проблеме, ја са криминалцима нисам волео да се виђам у кафанама, опет сам га наговорио доћи код хитне помоћи. Па смо онда отишли по њега и довели га у наше просторије. Разговарали смо сат времена. Ништа поново није се дешавало. Опет се спаковао. Опет отишао. Имао је неко решење своје где ће, шта ће. И следеће обавештење је било од Горана Петровића из БИА да су му јавили из амбасаде у Турској, наше амбасаде у Турској да се Чуме тамо појавио и да неће да изађе, да хистерише већ како он зна да прави проблеме. И опет су нас јурили да нађемо начин, јер смета амбасади и они су тражили било какав начин да се одатле води и дошло је до ове комуникације са полицијом Словачке. Нисам сигуран ко је све то организовао, али словачка полиција је прихватила пошто они имају одавно већ ту своју екипу за чување заштићених сведока, они су прихватили да га преузму и да га чувају. И ми смо учествовали. Миловић и ја смо отишли у Словачку и сачекали тај авион када је Чуме дошао. Било је то и страшно конспиративно, доста су нам помагали службеници амбасаде у Словачкој. Малтене се мислило да долази неки важан државник па је у задњем моменту словачка полиција од нашег амбасадора обавештена да не долази никакав државник и било је изузетно су Словаци то инсистирали да буде крајње конспиративно и

било је. И они су њега одвели ту са аеродрома. Нисмо се ни видели. Право са аеродрома негде 200 километара од Братиславе у неку њихову војну базу или нешто слично. И ту је он био сво време. Нормално, имао је ове његове телефоне. Звао је, кукао, претио. Побећи ћу и тако даље. И следеће виђење са њим је било тамо почетком 2003. године када је господин Пријић са Миловићем и са мном ишао у Словачку да и он чује ту Чуметову причу. Ту је било неких одређених помака и ми смо углавном највише за оно што се водило и даље у Четвртном суду, онај предмет отмица и он је ту до детаља појаснио учешће свих. Нормално додао је ту и господина Луковића Милорада, да је он један од учесника у тим отмицама. До тада он није на тој пријави. И било је да ће то можда касније бити основ за даље, да се ту нађе простора и основа да се хапси група такозвани «Земунски клан», а онда да се рашчишћавају све ове друге ствари везане за убиства, за отмице и тако даље. Али и ту нисмо били брзи и ту нисмо имали времена. Били су мало бржи.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Сада питање, ви сте у почетку вашег излагања рекли да нисте дисциплински одговарали, да нисте кривично одговарали, а у вези са чињеницама које је инсистирао председник већа злостављање, изнуде и слично. Моје питање је да ли су постојале пријаве против вас или притужбе на ваш рад у смислу како вас је то испитивао председник већа односно саслушавао?

Сведок Миле Новаковић: Па, верујте да озбиљних никада нисам имао. Можда нешто, али сетио бих се да је било шта било некада озбиљно против мене. Прва кривична пријава за коју сам ја ишао у суд, то је било од господина адвоката Биљане Кајганић и господина овде присутног Вукасовића који су написали пријаву да смо ми фалсификовали и не знам злоупотреба службеног положаја у узимању изјаве господина Јовановића. И срећом и то је пало и верујем да од тога неће бити ништа као и многе ствари.

Председник већа: Да ли сте ви чули за тајну операцију названу «Сведок»?

Сведок Миле Новаковић: Како да не. Јесам.

Председник већа: Да ли су се те радње службених разговора са сада сведоком сарадником Љубишом Бухом односили управо у осмишљавању и реализацији тајне операције «Сведок»?

Сведок Миле Новаковић: Тако је. Та прва, те изјаве прве које је Буха Љубиша нама дао, назване су под шифром «Сведок» и касније цела

та нека операција слушања телефона, касније су се звала «Сведок» па од један до не знам колико се већ тада телефона слушало, опет везано за праћење «Земунског клана».

Председник већа: Мислите на одређивање мера на основу члана 232 ЗКП?

Сведок Миле Новаковић: Тако је. И све су се под шифром звале «Сведок». То је та операција «Сведок» и названа «Сведок» али углавном се највише радило о слушању телефона.

Председник већа: Да ли су сачувани транскрипти разговора применом мера на основу члана 232 ЗКП припадника «Земунског клана» пре него што је извршен атентат?

Сведок Миле Новаковић: Све је сачувано и мислим да је дато, да ли је враћено не знам, Кораћевој комисији када је утврђивала пропусте у убиству Ђинђића. Сви ти транскрипти разговора су дати овој комисији. Вероватно је то у УБПОК-у и даље.

Председник већа: Да ли сте Кораћевој комисији дали и службене белешке о изјавама сада сведока сарадника Љубише Бухе званог «Чуме»?

Сведок Миле Новаковић: Нису тражили.

Председник већа: Да ли сте ви сачинили службену белешку о обављеним разговорима септембра 2002. године са сведоком сарадником Љубишом Бухом?

Сведок Миле Новаковић: Да. Оне су у УБПОК-у негде код Миловића. Код мене нису.

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 20 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 12,50 ЧАСОВА

Председник већа: Констатујем да је приступио адвокат Горан Петронијевић.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се настави са извођењем процесне радње доказивања саслушања сведока Милета Новаковића.

Нека приступи пред судско веће.

Председник већа: Право на питања сведоку има адвокат Рајко Даниловић пуномоћник оштећених. Изволите.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли може да се сети сведок када је пронађена пушка везано или како кажемо у неком времену, тајмингу, ово о чему смо разговарали, када је признање дао другооптужени Јовановић? Значи када отприлике је пронађена пушка?

Сведок Миле Новаковић: Мислим да је пре признања.

Адв. Рајко Даниловић: Пре?

Сведок Миле Новаковић: Можда дан, два пре признања.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли је у вези са пушком разговарано са оптуженим Јовановићем, да ли је нешто илустровано и тако даље, у вези са пушком?

Председник већа: Управо смо рекли процесно и то се не би могло користити као доказ исказ у том делу сведока Милета Новаковића.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли само мени то забрањујете? Свима дозвољавате све. У реду, нека буде...

Председник већа: Не. Ја сам дао генерални став, а уосталом допустићемо вам. Ми ћемо то ценити са процесне стране. Изволите.

Адв. Рајко Даниловић: Па, дабоме, пре него што одлучите боље да чујете.

Председник већа: Да. Чућемо све. Најбоље је све да чујемо. Мислим да је то став мој генерални увек био. Најбоље је све чути, па ћемо ценити. Изволите.

Сведок Миле Новаковић: Мислим да смо у разговору то испричали да смо нешто документовали не верујем. Не могу да се сетим.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли сте ви документовали нешто, да ли сте ви нешто забележили, да ли је он нешто показивао, да ли је мислим снимљена трака, или на други начин?

Сведок Миле Новаковић: Па, у вези пушке оно што је испричао ми смо тражили проверу на терену. Он је обећао да ће...

Адв. Рајко Даниловић: На ком терену?

Сведок Миле Новаковић: Обећао је да ће да нас води да нам покаже све оно на шта се ова изјава односила и између осталог ишли смо и на Фрушку Гору. Ја не лично, али ишле су колеге и постоји неки и снимак и записник и фотодокуменација показивања места где је упуцавана пушка, проналаска те мете, проналаска ове чауре и тако даље.

Адв. Рајко Даниловић: Где је тај снимак, у тужилаштву, у суду?

Сведок Миле Новаковић: Тај снимак мислим да је достављен преко УБПОК-а овде.

Адв. Рајко Даниловић: Не знате?

Сведок Миле Новаковић: У УБПОК-у сигурно, а да ли је достављен овде то не знам.

Адв. Рајко Даниловић: Сада ви сте дошли до тога ко је које телефоне користио, вероватно. Ако сте сазнали о оптуженима, о групи и говоримо о убиству Премијера, не ове друге ствари и да ли сте ви вршили неке анализе преко тих базних станица или на други неки начин технолошки ко је које телефоне користио и где се налазио у време извршења дела?

Сведок Миле Новаковић: Извршене су анализе, три овако кључне ствари где смо успели да нађемо тај њихов преко листинга

систем специјала који су користили. Значи неких 6 телефона у том кругу њихових специјала који су коришћени код «Лимеса». Десетак, а можда нешто мање, 7 – 8 рецимо који су коришћени код покушаја или припреме покушаја, већ како је квалификовано, код Бубањ потока. Ту је снимљени листинзи на пример анализа тих свих, тих 4 дана одласка на Копаоник, повратка, праћења колоне Ђинђићеве на Копаоник, повратно праћење колоне ка Београду и десетак, можда и 15 телефона који су коришћени у дане припреме и атентата на Премијера значи негде од 8.-ог или 9.-ог до 12.-ог. То су њихови специјали. Сви су телефони само у том кругу. Сви су телефони само коришћени тада и никада више. Апарати коришћени само тада и никада више. Картице само тада. У њиховом кругу ниједан телефон ван тога. Направљена је једна баш права анализа. Ја не знам да ли је то достављено. Ја сам радио са колегама на томе. Једна детаљна анализа из које се може на основу изјаве, на основу листинга, положаја телефона са које базне станице се неко јавио, малтене скоро у човека да знамо тачно положај сваког ко се налазио у које време. Та анализа је направљена. Налази се у УБПОК-у. Не знам да ли је достављена.

Председник већа: Право на питања има адвокат Срђа Поповић. Изволите, имате реч.

Адв. Срђа Поповић: Да ли сте ви некада касније упоређивали те локације са сазнањима које сте добијали и добили другим путем накнадно где се ко налазио у ком тренутку?

Сведок Миле Новаковић: Па, упоређивали смо...

Адв. Срђа Поповић: Исказима?

Сведок Миле Новаковић: Упоређивали смо са доказима и са исказима сведока. Значи са оним шта се десило у моменту, значи са лицем места, са временом догађаја.

Адв. Срђа Поповић: О ком догађају говорите?

Сведок Миле Новаковић: О сва три догађаја. И са изјавама сведока које смо имали, који су учествовали. То смо саслушали. Малтене се уклопило комплетно положај сваког по ономе што смо написали касније у кривичној пријави.

Адв. Срђа Поповић: Хтео бих да се вратим само на ову основну ствар због које вас је суд звао. То што нам је суд дозволио да вас питамо за ваше оцене, ви сте искусни полицајац. Кажете да сте водили хиљаде

разговора. Каква је ваша оцена шта је мотивисало признање Звездана Јовановића?

Председник већа: Прихвата се ова сугестија везано за изјаву, али је садржина признања тако да се дозвољава одговор, а дозволићу и одбрани сва питања као и заступнику оптужнице и пуномоћницима оштећених. Изволите, одговорите.

Адв. Срђа Поповић: У она прва два сусрета, ви кажете он је неповерљив, одбија сваки разговор, то траје пола сата и готово је. Шта се догодило процесуално, шта се догодило између тог другог и оног трећег састанка?

Сведок Миле Новаковић: Мислим да смо на трећем имали страховито више могућности и доказа које смо му презентирали. Ту су били сви сведоци оне које смо имали, који су учествовали, који су објаснили његово до детаља учешће и он се вероватно ту ломио и сада шта је прави његов мотив, стварно не бих могао ја да кажем.

Адв. Срђа Поповић: То може бити мотив, само по себи.

Сведок Миле Новаковић: Ја мислим да је један од главних ово што сам рекао.

Адв. Срђа Поповић: Да. А ту мислите на исказ Душана Крсмановића сте казали и?

Сведок Миле Новаковић: Сувајцића. Ђуре Сувајцића.

Адв. Срђа Поповић: Да ли знате можда, видим да из вашег исказа можда и не знате, којим путем је дошла ова иницијатива Звезданова да се види са вама 4. априла?

Сведок Миле Новаковић: Па, преко људи из затвора, преко управника затвора вероватно.

Адв. Срђа Поповић: Ви не знате. Ви претпостављате је ли?

Сведок Миле Новаковић: Претпостављам и звао нас је генерал Бора Бањац и рекао је да га је звао управник затвора. Како је то код њих у затвору ишло, да ли је неки командир, или тако нешто. Али углавном преко управника затвора Бора Бањац.

Адв. Срђа Поповић: Опет вас не питам за садржину исказа, а да ли је ова изјава коју је дао 7. априла, прво 4. априла, па онда 7. априла Звездан Јовановић, да ли је она садржавала неке чињенице које ви дотле нисте знали или је потврдила углавном оно што је било у исказима које сте му предочавали?

Сведок Миле Новаковић: Било је доста ствари које нисмо...

Адв. Срђа Поповић: Било је нових ствари? Хвала.

Председник већа: Право на питања има пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адвокат Божо Прелевић. Имате право непосредног постављања питања сведоку. Изволите.

Адв. Божо Прелевић: Хвала председавајући. Обзиром на снагу коју је имао ЈСО у том периоду, једно субјективно питање, просто интересује ме да ли би сте ви обзиром од чега је мајор Звездан Јовановић смели да претите Звездану Јовановићу да да овакву изјаву? Лично вас питам?

Сведок Миле Новаковић: Лично ако ме питате да ли би смео, смео бих, што не. Али да ли сам, не. Што не бих смео.

Адв. Божо Прелевић: Не знам да ли вам је познато али ако јесте било би добро да кажете да ли вам је познато да ли је након догађаја код хале «Лимес» значи до атентата на Премијера Ћинђића, да ли вам је познато да ли је Милорад Луковић био на мерама слушања телефона?

Сведок Миле Новаковић: Не. Познато ми је да није.

Адв. Божо Прелевић: Да ли вам је познато да ли су људи из обезбеђења Премијера Ћинђића били на мерама?

Сведок Миле Новаковић: У том периоду не верујем.

Адв. Божо Прелевић: Када сте рекли генералу Лукићу, то сте данас рекли, ко је Багзи, да ли можете да кажете суду шта је Лукић предузео након тога?

Сведок Миле Новаковић: Одмах је алармирао све да се Багзи тамо где је задржи и да се хапси и води у «29.-ти». Тако је договор касније био. Било је најбитније да интервентна брзо оде тамо на лице места и да Багзи не нестане.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте ви имали сазнања ко је куповао камион који је том приликом возио Багзи код хале «Лимес»?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Адв. Божо Прелевић: Том приликом?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Адв. Божо Прелевић: Да ли ви уопште имате...

Сведок Миле Новаковић: Том приликом не. Касније.

Адв. Божо Прелевић: Када сте то сазнали?

Сведок Миле Новаковић: Па, када је почео Ђура Сувајцић да прича. Тада. Тада нам је он објаснио целу причу о камиону. Нисмо знали.

Адв. Божо Прелевић: Да ли можете да то прецизирате који је то дан био у односу на догађај код хале «Лимес»?

Сведок Миле Новаковић: То је било, одмах ћу вам рећи, хала «Лимес» је била 21.-ог, Ђура је, то је било неких 15 дана или 20 дана после хале «Лимес». Тада се сазнало ко је куповао.

Адв. Божо Прелевић: Ја питам ви када сте сазнали? Ви сте тада сазнали?

Сведок Миле Новаковић: Да.

Адв. Божо Прелевић: Да ли имате сазнања да су ваше колеге и виши инспектори обавили разговоре са власницима тих камиона?

Сведок Миле Новаковић: То је радило Друго одељење Секретаријата у Београду и знам те податке.

Адв. Божо Прелевић: А да ли су вас обавестили шта су рекли, да ли су носили неке слике?

Сведок Миле Новаковић: Ја те податке у вези тога да је Ђура нисам имао. Никада нисам ни видео те податке. Касније се чула та прича али у том моменту не.

Адв. Божо Прелевић: Те 2003. године значи до атентата да ли можете да нам прецизирате за шта је био задужен заменик министра Ненад Милић?

Сведок Миле Новаковић: Па, њихову поделу рада стварно у то време нисам знао. Нисам знао шта ради министар, шта ради заменик. Мислим да се интензивно радило на, то је значи јесен те године, и можда и почетак на откривању убица Бошка Бухе. Мислим да је заменик Милић баш био у то...

Адв. Божо Прелевић: Ја ћу преформулисати питање, значи директно да ли је у оперативном смислу Ненад Милић био задужен за питање криминала, организованог криминала од стране значи министра?

Сведок Миле Новаковић: Био је, али не нешто да је био само он.

Адв. Божо Прелевић: Још једно питање. У оквиру Окружног затвора у Београду, да ли постоји инспектор полиције који је задужен за нека криминалистички интересантна сазнања да преноси полицији?

Сведок Миле Новаковић: Увек је био. Е, сада у то време не знам. У ово сада време не знам.

Адв. Божо Прелевић: Да ли знате да ли је он обавестио неког пре пуштања Багзија, неког у полицији?

Сведок Миле Новаковић: Не знам.

Адв. Божо Прелевић: Не знате или није?

Сведок Миле Новаковић: Не знам. Могуће да човек јесте. Ја то не знам. Та сазнања немам.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте ви одржавали контакт телефонски или да ли сте били у телефонском контакту са сведоком сарадником Љубишом Бухом током 2003. и рецимо краја задње декаде 2002. године?

Сведок Миле Новаковић: Па, углавном 2002. године поред колега Миловића и ја. Углавном ми нисмо имали могућност ми њега да зовемо. Када је њему нешто требало онда је он звао.

Адв. Божо Прелевић: Да ли вам је приликом разговора са Љубишом Бухом он говорио о угрожености Премијера од стране «Земунског клана»?

Сведок Миле Новаковић: Ништа конкретно. Сасвим могуће да је између осталог и то помињао. Али никада није конкретно могао да нам каже убиће Премијера. Он је доста тога износио. Доста причао. Сада стварно... Ми у записницима немамо баш то. Ја знам онолико колико знам. У његовим изјавама нигде нема да је упозорио и скренуо нам пажњу на то. Скренуо је пажњу мени лично на мене јер сам био на неком њиховом наводном списку ликвидације, а онда нису наводно стигли у то време.

Адв. Божо Прелевић: Ви сте рекли да је он указивао ко је извршио одређена кривична дела. Да ли сте до атентата на Премијера Ђинђића по тим његовим сазнањима било кога ухапсили?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је Љубиша Буха хтео да дође у земљу?

Сведок Миле Новаковић: Да. Инсистирао је из Турске. Инсистирао је из Словачке. Звао. Правио је људима горе фрку велику у полицији у Словачкој. Они су звали преко амбасаде да их решимо тог проблема зато што се није понашао онако како би они хтели.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте га ви одговарали од те намере?

Сведок Миле Новаковић: Па, у разговорима да, јер на томе су инсистирали и службеници амбасаде јер су полицајци Словачке преко наше амбасаде преносили те његове захтеве, да више неће горе, да хоће да дође и тако.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте му том приликом предочили да неко из врха власти или од политичара сматра да још није време да он дође у земљу?

Сведок Миле Новаковић: Не знам. Не верујем. Не знам ко је то из врха власти ко може да одлучи о томе.

Адв. Божо Прелевић: Уколико суд сматра за потребним може се предочити исказ Љубише Бухе уколико сматрате за потребно обзиром на његову реченицу која је више него јасна. Значи ево питаћу конкретно, па

ако суд мисли нека забрани, ако то мисли да није коректно. Значи да ли сте му икада рекли да високи политичари и функционери сматрају да још није време да он дође у земљу? Да ли сте ви то њему икада рекли?

Сведок Миле Новаковић: Не сећам се. Не верујем.

Адв. Божо Прелевић: Да ли вам је ико од високих функционера и политичара било када рекао да му то пренесете?

Сведок Миле Новаковић: Никада нисам био у контакту ни са ким високим функционером. Ниједног не знам.

Адв. Божо Прелевић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Везано за случај «Лимес» 21. фебруара 2003. године као што је у оптужници правно квалификовано од стране Специјалног тужиоца као атентат у покушају на покојног Председника Владе др. Зорана Ђинђића, ви сте били помоћник начелника Управе криминалистичке полиције МУП-а Републике Србије, да ли вам је познато да ли је начелник дао налог службеницима да саставе збирку фотографија лица за које су постојале индиције да су учесници овог атентата у покушају?

Сведок Миле Новаковић: Као што сам рекао на почетку приче, није ми то познато ко је саставио оно. Ако мислите на потерницу?

Председник већа: Не. Не мислим на потерницу, него је управо везано за једно друго питање, а то је да ли су из Другог одељења СУП-а Београд полицајци Милан Поповић и Бранко Божић добили од Управе криминалистичке полиције више фотографија 20 – 25 није одређен тачно број, од Управе криминалистичке полиције и проследио оперативцима у циљу утврђивања идентитета лица купца два камиона?

Сведок Миле Новаковић: Па, мислим да они у Другом одељењу све те фотографије имају. Секретаријат Београд има све, то су сва лица која су у Секретаријату у Београду, београђани. Мислим да су они поседовали те фотографије, а уколико су...

Председник већа: Не. Да ли сте добили ви налог у оквиру Управе криминалистичке полиције?

Сведок Миле Новаковић: Ја не.

Председник већа: А да ли су они то самоиницијативно урадили из Другог одељења СУП-а Београд или су добили налог опет од Управе криминалистичке полиције МУП-а Републике Србије и да ли су вас евентуално обавестили о томе да су сачинили одређени сет фотографија 20 – 25 лица у циљу утврђивања идентитета купца или купаца два камиона у Бубањ потоку?

Сведок Миле Новаковић: Мене лично не. Можда неког...

Председник већа: Да ли је вама уопште познато нешто о сачињавању везано за осумњичена лица фотографија у боји да би се утврдио идентитет купаца или купца?

Сведок Миле Новаковић: Мени не. Стварно не знам.

Председник већа: Добро.

Право на питања имају браниоци.

За реч се јавља адвокат Слободан Миливојевић. Имате право непосредног постављања питања сведоку и везано за субјективне оцене сведока. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Хвала лепо председниче. Ви сте поменули да сте радили три анализе везано за Бубањ поток, «Лимес» и атентат, анализе телефонских комуникација. Да ли сте о томе сачинили појединачно за сваки од тих случајева прецизне извештаје о томе шта сте уочили, шта сте анализирали?

Сведок Миле Новаковић: Да.

Адв. Слободан Миливојевић: Коме сте доставили то?

Сведок Миле Новаковић: У УБПОК-у је то.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли вам је познато да ли је УБПОК обавестио или доставио копију тог извештаја било ком органу државном под тим подразумева и државну безбедност и политичке структуре које су биле задужене за полицију?

Сведок Миле Новаковић: Није ми познато.

Адв. Слободан Миливојевић: До атентата? Значи ни после «Лимеса» нити било када?

Сведок Миле Новаковић: До атентата то није сачињено.

Адв. Слободан Миливојевић: Добро.

Сведок Миле Новаковић: То је сачињено после атентата и то годину после атентата, та детаљна анализа.

Адв. Слободан Миливојевић: А јесте ли ви тада када су се по вашем виђењу догодио Бубањ поток, «Лимес», или атентат, појединачно, јесте ли ви вршили тада аналитику међусобних комуникација телефонских разговора?

Сведок Миле Новаковић: Не. То шта се десило код «Лимеса» и касније детаљна анализа Бубањ потока радило је Треће одељење Секретаријата у Београду. А касније све анализе ту сам ја укључен, то је било после атентата.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли су у било ком од ова три случаја утврђени бројеви телефона са којих је комуницирано?

Сведок Миле Новаковић: Утврђени су сви телефони у тој међусобној комуникацији.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли су утврђени идентитети власника тих телефона?

Сведок Миле Новаковић: Не. Зато што...

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте те телефоне на било који начин не ви, него надлежна служба прислушкивали, снимали разговоре и тако даље?

Сведок Миле Новаковић: Не. То су све били специјали који су само између себе контактирали. Није било ниједног позива за друге телефоне.

Адв. Слободан Миливојевић: На крају постављам питање, само још једно претходно. Да ли вам је познат принцип рада базних станица у односу на могућност утврђивања локације говорника?

Сведок Миле Новаковић: Углавном.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли вам је познато да ако је базна станица пуног капацитета да се локација пребацује на други предајник и да је немогуће утврдити локацију где се налази које лице?

Сведок Миле Новаковић: Веома је могуће утврдити где се налази појединац јер базна станица има та три крака и може врло лако да се утврди. Нормално, не у стан или на улицу или на детаљно место али може да се утврди где се налазио положај човека који телефонира.

Адв. Слободан Миливојевић: Ја се извињавам, једна кратка дигресија, али верујте ми да сам пре тога са врхунским стручњацима разговара и утврдио да је то немогуће, осим аваксом ако је закупљен један део сателита. На крају питање.

Сведок Миле Новаковић: Верујем том врсном стручњаку.

Адв. Слободан Миливојевић: Ја ћу вас замолити само да дате објашњење, ви сте у току ваше изјаве рекли да када сте анализирали те телефонске комуникације и тако даље, да сте утврдили да су то њихови разговори. Како сте ви ако немате идентификацију власника, ако немате идентификацију лица која су разговарала тим телефонима, како сте ви то утврдили да су то они?

Сведок Миле Новаковић: Па, када видите, ако будете видели ту анализу, видећете да ми у анализи смо се оградиле, према догађају, значи времену и месту и тако даље. Према изјавама сведока где се ко, када у ком времену и месту налазио у тим догађајима и према базним станицама успели да поделимо улоге у ствари телефоне појединим лицима према томе колико ће то бити релевантно или не, али је анализа веома детаљно и за мене сигурно тачна.

Адв. Слободан Миливојевић: Хоћете ли нам само...

Сведок Миле Новаковић: Да ли ће се то третирати уопште не знам.

Адв. Слободан Миливојевић: Хоћете ли нам само рећи мало ближе који су то сведоци, идентификацију?

Сведок Миле Новаковић: Господин Јовановић у свом том исказу...

Адв. Слободан Миливојевић: Звездан Јовановић?

Сведок Миле Новаковић: Да. Звездан Јовановић. Онда господин Сувајцић, његово место, његов положај. Господин Безаревић, Саша Пејаковић.

Адв. Слободан Миливојевић: Саша Пејаковић или Саша Петровић?

Сведок Миле Новаковић: Саша Пејаковић. Исказ нормално Константиновић, у ствари Крсмановић Душана. Једно пет исказа који су потврђивали њихово место где су они у то време када су користили телефоне били и где су се други налазили.

Адв. Слободан Миливојевић: Хоћете само ово питање је више постављено због транскрипта, да нам кажете када су те изјаве узете након почетка акције «Сабља» или после или пре?

Сведок Миле Новаковић: Све у овим њиховим изјавама у моменту када су ухапшени.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли се ви сећате је ли то у време акције «Сабља» или не?

Сведок Миле Новаковић: Вероватно акција «Сабља». Не знам који је почетак акције «Сабља» који је дан почетка акције «Сабља» али је то...

Адв. Слободан Миливојевић: Знате ви врло добро.

Сведок Миле Новаковић: Али је то у свим њиховим изјавама.

Адв. Слободан Миливојевић: Немам више питања.

Председник већа: Право на питања има адвокат Ненад Вукасовић. Имате право непосредног питања сведоку. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Рекли сте да сте 3.-ег, 4.-ог како сте малопре објаснили обавили тај један детаљан разговор са Звезданом Јовановићем, а да се онда у јавности појавило та његова, делови те изјаве, већ како сте изјавили и да сте онда пожурили да не би Звездан Јовановић преко новина сазнао. Реците ми када је Звездан Јовановић односно да ли вам је познато да је Звездан Јовановић добијао у периоду од момента хапшења 24. марта, да ли је добијао штампу у затвору?

Сведок Миле Новаковић: Није ми познато.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Следеће моје питање је да ли сте, кажете да је господин Родољуб Миловић водио извесну свеску, бележницу у којој је записивао, да ли сте ви водили некакву бележницу вашу у којој сте записивали разговоре које сте обављали, говоримо пре 7.-ог, пре те изјаве?

Сведок Миле Новаковић: Да. Да. Имам своје свеске, али тог дана не. Тог дана не, само је Миловић.

Адв. Ненад Вукасовић: 4.-ог или 3.-ег?

Сведок Миле Новаковић: 3.-ег и 4.-ог.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Тада нисте ви водили вашу белешку, него само Родољуб Миловић.

Сведок Миле Новаковић: Само Миловић.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Следеће што сте рекли да ви нисте присуствовали 7.-ог у просторијама када је изјава давана, тако сте ви изјавили?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Него сте били са управником господином Јовановићем. Да ли сте након тога прочитали изјаву?

Сведок Миле Новаковић: Када је потписана и када су сви дошли...

Адв. Ненад Вукасовић: Да. Када је потписана, да ли сте прочитали?

Сведок Миле Новаковић: Јесам.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли се она по вашем мишљењу уклапала у све оно што се налазило у бележници господина Миловића, а сходно разговорима 3.-ег и 4.-ог?

Сведок Миле Новаковић: Па, у највећем делу.

Адв. Ненад Вукасовић: У највећем делу. Да ли нам можете рећи у ком се делу није? Један део сте споменули нешто о колеги, па ако је само то да вас не замарам, да ли има још нешто у чему се није уклапала?

Сведок Миле Новаковић: Па, углавном тај део.

Адв. Ненад Вукасовић: Углавном то о колеги је ли тако?

Сведок Миле Новаковић: Да. И та криминална прича од које је бежао и у једном и у другом разговору.

Адв. Ненад Вукасовић: То мислите патриотизам и тако даље. Говорим о овим детаљима самог убиства. Значи да ли могу да вас питам односно уколико суд дозволи да ли је по вама, по мишљењу сведока изјава и бележница су сагласне у смислу капиталних одлучујућих чињеница за закључивање за извршење кривичног дела?

Сведок Миле Новаковић: Да ли су?

Адв. Ненад Вукасовић: Бележница и изјава да ли су сагласне у погледу одлучних чињеница оних које је...

Сведок Миле Новаковић: Да. Сагласне.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Рекли сте да је пушка пронађена неколико дана, пар дана можда се сећате, можда се не сећате колико. Није битно. Углавном пре хапшења Звездана Јовановића?

Сведок Миле Новаковић: Сада ћу покушати да се сетим тачног дана.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Ја говорим само битно линију. Рекли сте да је пре хапшења.

Сведок Миле Новаковић: Знам да је Звездан 24.-ог ухапшен. Могуће да је истог дана нађена пушка. Могуће.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Зато што сте изјавили овде, постоји у транскрипту да је пушка нађена пре него што је Звездан Јовановић ухапшен.

Сведок Миле Новаковић: Не. Пре него што је дао изјаву то хоћу да кажем. Немојте.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Ништа ја нећу вама. Значи пре него што је дао изјаву да је пушка нађена?

Сведок Миле Новаковић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Реците ми следеће, ако се поклапа књига односно бележница и изјава и ваша сазнања о читавом том догађају, да ли можете да нам кажете из вашег угла због чега у изјави нема ниједне једине речи о оружју?

Сведок Миле Новаковић: У чијој изјави?

Адв. Ненад Вукасовић: Звездановој?

Сведок Миле Новаковић: То није тачно. О оружју?

Адв. Ненад Вукасовић: Да.

Сведок Миле Новаковић: Ком оружју? О пушки?

Адв. Ненад Вукасовић: Да.

Сведок Миле Новаковић: Како да не. Ако сте читали изјаву веома има то како се ишло на Иришки венац, па се упуцавала...

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Ја говорим о марки оружја, врсти, калибру, боји, величини, дужини, ширини.

Сведок Миле Новаковић: О тим детаљима не знам, али знам да је причао о пушки.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја вас питам када сте прегледали изјаву односно или белешке, да ли сте то запазили, да ли сте касније нешто у погледу тога интервенисали или нисте интервенисали?

Сведок Миле Новаковић: Нисам ништа. Мислим да је то било сасвим довољно шта је у изјави написано.

Адв. Ненад Вукасовић: Рећи ћу вам одмах. Тамо пише само пушка. Почев од 1768. године танцаре, па преко М48, то је све пушка. Такође сам хтео да вас питам у склопу тога као подпитање, да ли сте приметили да нема ниједног податка везано за муницију, за калибар?

Сведок Миле Новаковић: Мислим да је можда, ради се о његовој изјави да је имао ту муницију «Винчестер 38» зрна колико се сећам. Тако је уобичајено «Винчестер 38» или тако нешто.

Адв. Ненад Вукасовић: Уколико председник већа и веће дозволи ја бих питао његово мишљење, да ли увек када су у питању крвни деликти, а каже да је искусан полицајац, у шта верујем, да је радио много случајева, да ли се увек задовољава одговором оног који признаје да каже убио сам из пушке и шиљатим зрном? Да ли се ипак иде на истраживање која врста пушке, која муниција, или је то довољно, пушка и шиљато зрно?

Сведок Миле Новаковић: Па, мислим да је нама у том моменту било довољно јер нам је све било јасно. Пушку смо имали код себе. Могуће да је била грешка.

Адв. Ненад Вукасовић: Могуће да је била грешка.

Сведок Миле Новаковић: Могуће. Ако ви тако кажете.

Адв. Ненад Вукасовић: То ће рећи неко други, не ја. Следеће што ме занима када сте први пут упознали Весну Радомировић?

Сведок Миле Новаковић: Оног дана у Окружном затвору, оно вече у ствари.

Адв. Ненад Вукасовић: Ово говоримо о 7. априлу, да будемо прецизни да не буде забуне?

Сведок Миле Новаковић: О 7. априлу.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Значи из тога закључујем пре тога нисте имали никакав пословни контакт са њом. Да ли сте после тога имали пословни контакт са њом?

Сведок Миле Новаковић: Видели смо се, долазила је...

Адв. Ненад Вукасовић: Пословних?

Сведок Миле Новаковић: Пословни да. У УБПОК-у, приликом узимања исто изјаве господина Марковић Радомира.

Адв. Ненад Вукасовић: Уз вашу сагласност управо је овај моменат, јер сведок се сам изјаснио сада код питања узимања изјаве

Радомира Марковића, да ли је сведоку познато да је Весна Радомировић дала признање, а оно се налази у списима, да није присуствовала саслушању Радета Марковића, које сте ви потписали и она?

Сведок Миле Новаковић: То није тачно. Прво не верујем да је то признала, а...

Адв. Ненад Вукасовић: Не питам да ли верујете или не верујете. То признање стоји.

Сведок Миле Новаковић: Волео бих да га видим.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Добићете да га видите. То није никакав проблем.

Сведок Миле Новаковић: Молим вас после дајте ми то да видим.

Адв. Ненад Вукасовић: Њен исказ је у Адвокатској комори где је признала да није, па је због тога и кажњена.

Сведок Миле Новаковић: Не верујем да је тачно.

Адв. Ненад Вукасовић: Па, нормално да не верујете. Све што вама не одговара не верујете.

Сведок Миле Новаковић: Што мени не одговара?

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. И следеће моје питање је одакле знате да је баш Родољуб Миловић звао Весну Радомировић колегиницу, нашао адвоката? Пошто сте рекли да мислите да је он звао или сте сигурни или је можда звао неко други?

Сведок Миле Новаковић: Па, он је звао дежурну службу.

Адв. Ненад Вукасовић: Одакле знате када нисте били ту?

Сведок Миле Новаковић: Он је рекао.

Адв. Ненад Вукасовић: Он је рекао?

Сведок Миле Новаковић: О томе смо причали сто пута. Па, били смо и заједно на сведочењу 5.-ог.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. И још једно питање и више не бих имао. За мене је ово довољно. Да ли вам је било познато да браниоци као категорија нису постојали по Уредби о борби против организованог криминала односно прописима који су дошли тј. одредбе Законика о кривичном поступку ставили ван снаге?

Сведок Миле Новаковић: То ми је било познато. Али на срећу или несрећу ми смо се другачије определили да ипак нашим записницима о узимању изјаве од осумњичених присуствују браниоци и мислим да смо ту направили капиталну ствар.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро.

Сведок Миле Новаковић: И нико нам није то замерио.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Ја јесам. Ништа. Хвала. Немам више питања. За мене је ово апсолутно довољно.

Председник већа: За реч се јавља адвокат Вељко Делибашић. Имате право непосредног постављања питања. Изволите.

Адв. Вељко Делибашић: Да ли сте ви разговарали са Душаном Крсмановићем након његовог хапшења?

Сведок Миле Новаковић: Више пута.

Адв. Вељко Делибашић: У тим разговорима док сте ви разговарали са њим да ли је неко њега тукао, ако јесте ко га је тукао и због чега?

Сведок Миле Новаковић: Нико га није пипнуо. А дошао је стварно са озбиљним повредама на лицу. Око му је било, и испричао нам је да су му то нанели специјалци приликом хапшења у стану где су га затекли. Са озбиљним повредама је био стварно. Лице, био је сам у отоку.

Адв. Вељко Делибашић: Осим тих повреда по лицу, да ли је имао још неке повреде?

Сведок Миле Новаковић: Неких битних није се жалио и нисам видео. Али је то било страшно видети јер је повреда баш била страшна. Око му је кроз било натекло и то је трајало данима.

Адв. Вељко Делибашић: Када сте ви разговарали са њим да ли је Душан Крсмановић могао да стоји на ногама?

Сведок Миле Новаковић: Па, није ни стојао на ногама. Седео је. Не знам. Ако мислите на неке повреде не сећам се да је имао неке повреде да не би могао да стоји на ногама.

Адв. Вељко Делибашић: Мислим на повреде стопала, да ли је имао модрице по стопалима?

Сведок Миле Новаковић: Не верујем. Није сигурно. Није сигурно јер те би модрице морао неко да му нанесе у разговору у просторијама. Не верујем да су специјалци имали времена приликом хапшења да га ударају по стопалима. Не улазим у то стварно.

Адв. Вељко Делибашић: Нисам добро разумео. Ако можете боље да објасните како то мислите неко би морао у просторијама да му нанесе те повреде стопала?

Сведок Миле Новаковић: Ако идете на то да су му нанете повреде, онда највероватније мислите да му је неко нанео на другом месту. Нисам сигуран. Могуће да је имао по ногама неке повреде од хапшења. Али у просторијама где сам ја са њим био, а нико други није био сем нас 5 – 6, нико га није пипнуо. То је један дечко са пуно овако сажалења смо према њему сви имали, јер видели смо код нас једног збуњеног, уплашеног дечка који је са 18 – 19 година почео да убија и имао је жељу велику да нам исприча све и испричао.

Адв. Вељко Делибашић: Да ли вам је познато да се...

Сведок Миле Новаковић: Може то он и да потврди.

Адв. Вељко Делибашић: Да ли вам је познато да се у медицинској документацији у Централном затвору налази извештај о здравственом стању у коме се налазио Крсмановић када је примљен и да су ту регистроване поред тешких повреда главе, модрице по леђима, ребрима и да су му стопала црна од модрица?

Сведок Миле Новаковић: Тај извештај нисам видео и за стопала не знам. Сасвим је могуће. Опет се ограђујем.

Адв. Вељко Делибашић: Можете ли ми објаснити шта је...

Сведок Миле Новаковић: Ја и моја екипа му нанели нисмо и мислим да он то може вама да објасни.

Адв. Вељко Делибашић: Да ли можете да нам објасните шта је то Четврто одељење УКП-а?

Сведок Миле Новаковић: Четврто одељење УКП-а то је одељење за сузбијање кријумчарења наркотика СУП-а града.

Адв. Вељко Делибашић: У време када је Душан Крсмановић саслушаван, да ли сте ви имали било какву комуникацију са радницима УБПОК-а?

Сведок Миле Новаковић: Ја сам био у УБПОК-у.

Адв. Вељко Делибашић: Били сте?

Сведок Миле Новаковић: Да.

Адв. Вељко Делибашић: Да ли је вама познато да је Душан Крсмановић масакриран у Четвртом одељењу УКП-а?

Сведок Миле Новаковић: Први пут чујем.

Адв. Вељко Делибашић: Да ли вам је...

Сведок Миле Новаковић: Не знам ни ком приликом је био тамо.

Адв. Вељко Делибашић: Да ли вам је познато да су управо радници УБПОК-а где сте рекли да сте ви били саопштили Миладину Сувајџићу да је Душан Крсмановић масакриран у УБПОК-у?

Сведок Миле Новаковић: Први пут чујем.

Адв. Вељко Делибашић: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Да ли се још неко са бранилачке стране јавља за реч са правом да поставља питања сведоку Милету Новаковићу?

За реч се јавља адвокат Горан Петронијевић. Изволите, имате реч и право непосредног постављања питања.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем судија. Господине Новаковићу, поменули сте овде начин на који је бранилац Весна

Радомировић позвана да присуствује у УБПОК-у. Ако сам вас добро разумео то је учинио господин Миловић, тај позив непосредни?

Сведок Миле Новаковић: Тако је. Али дежурну службу, не њу лично.

Адв. Горан Петронијевић: Нисам вас разумео?

Сведок Миле Новаковић: Звао је дежурну службу своју, а не њу лично. То сам објаснио.

Адв. Горан Петронијевић: Звао је дежурну службу, па је онда дежурна служба звала Весну Радомировић?

Сведок Миле Новаковић: Тако је.

Адв. Горан Петронијевић: А можете ли да ми кажете који је критеријум био у томе да се позове Весна Радомировић као бранилац?

Сведок Миле Новаковић: Верујте да не знам. Ко је тамо и по ком критеријуму одабрао баш да позове Весну Радомировић, СУП града или дежурна служба у УБПОК-у.

Адв. Горан Петронијевић: Поменули сте да је само неколико бранилаца да кажем радило тих дана?

Сведок Миле Новаковић: Десетак.

Адв. Горан Петронијевић: По ком критеријуму су они одабрани?

Сведок Миле Новаковић: Па, вероватно исти критеријум. Почели су, долазили су као по службеној дужности, позвани од дежурне службе, а касније су вероватно од колега који су обрађивали имали телефоне.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је то ваша претпоставка?

Сведок Миле Новаковић: Моја претпоставка. Нисам учествовао у томе.

Адв. Горан Петронијевић: Управо то хоћу да вас питам. Да ли су вам познате одредбе члана 229 став 6 Законика о кривичном поступку

које су важиле и тада, око начина позивања и одређивања браниоца по службеној дужности у оној фази коју сте ви спроводили?

Сведок Миле Новаковић: Детаљно не. Колико ја знам ја лично ниједног нисам звао. Нисам имао...

Председник већа: Ево ја ћу вам помоћи што се тиче тог правног проблема, пошто колега Петронијевић то сакрива. Ради се о позивању бранилаца по службеној дужности са списка адвоката који доставља Адвокатска комора Београда конкретно.

Сведок Миле Новаковић: Никада нисам ниједног браниоца звао, нити знам за тај списак. Знам да постоји. Знам да то ради дежурна служба Секретаријата у Београду.

Председник већа: Да. Говорим само принципијелно у смислу да ли знате за ту одредбу Законика о кривичном поступку.

Сведок Миле Новаковић: Знам.

Председник већа: Добро. Наставите са питањима.

Сведок Миле Новаковић: Знам како да не. А ја лично никада нисам звао никога од адвоката.

Адв. Горан Петронијевић: Колико сам разумео познато вам је да постоји списак који Адвокатска комора доставља?

Сведок Миле Новаковић: Како да не.

Адв. Горан Петронијевић: Познато вам је? Да ли је у овом случају испоштована та одредба?

Сведок Миле Новаковић: Очигледно да не, по овоме како ви питате.

Адв. Горан Петронијевић: А како ви знате да не?

Сведок Миле Новаковић: Зато што сам у овом поступку већ дуго. Већ били смо 100 пута на саслушању поводом тога.

Адв. Горан Петронијевић: Па вам је онда то предочено да није учињено је ли тако?

Сведок Миле Новаковић: Знам да дотична наводно није била на том списку. То је моје сазнање. Ако је питање тога.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли знате један случај да је неко од бранилаца одбио да учествује као бранилац у овом поступку, а да је позван?

Сведок Миле Новаковић: Чуо сам да наши причају о томе. Ја стварно не знам ниједног зато што опет вам понављам, ја их лично никада нисам звао.

Адв. Горан Петронијевић: Знате ли конкретно неки случај да је неки бранилац приступио, а да је одбио да учествује у поступку, да сте га ви позвали, да га је неко од ваших ближих позвао, да га је дежурна служба како кажете позвала, а да је он одбио?

Сведок Миле Новаковић: Вероватно је било таквих. Знам да су се колеге жалиле да браниоци избегавају ту акцију «Сабља», не знам из ког разлога.

Адв. Горан Петронијевић: Које колеге?

Сведок Миле Новаковић: Колеге које су саслушавале, које су звале.

Адв. Горан Петронијевић: Можете ли да наведете неког колегу и неког браниоца? Можете ли име једног колеге и једног браниоца да наведете? Тај и тај колега ми је рекао да је тај и тај бранилац одбио да приступи?

Сведок Миле Новаковић: Не могу сада да се сетим верујте. Много тражите. Не могу да се сетим нешто што је баш тај детаљ, пре 3 године. Не могу да се сетим.

Адв. Горан Петронијевић: Кажите ми да ли знате неки случај да је неко од бранилаца приступио, а да није учествовао?

Сведок Миле Новаковић: Не. Не знам на шта мислите. Дајте мало конкретније. Волео бих да ми кажете на шта мислите.

Адв. Горан Петронијевић: Пустите ви шта ја мислим. Ја вас питам да ли знате?

Сведок Миле Новаковић: Мој одговор је не знам. Не знам.

Адв. Горан Петронијевић: Мислим да је довољно јасно питање. Да ли знате неки случај?

Сведок Миле Новаковић: Не знам.

Адв. Горан Петронијевић: Да је у том периоду приступио неки бранилац и одбио да учествује у одбрани?

Сведок Миле Новаковић: Ако мислите на Дулета Машића, да.

Адв. Горан Петронијевић: То сада ви мислите. Нисам ја мислио.

Сведок Миле Новаковић: Па, добро. То сада зашто се играмо. Кажите на шта мислите.

Адв. Горан Петронијевић: Не играмо се. Ја кажем да ли знате још неки случај сем њега?

Сведок Миле Новаковић: Ево, за Дулета Машића знам.

Адв. Горан Петронијевић: Добро. Знате ли још неки случај сем тог?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Адв. Горан Петронијевић: А зашто сте њега упамтили?

Сведок Миле Новаковић: Молим?

Адв. Горан Петронијевић: Зашто сте упамтили баш њега?

Сведок Миле Новаковић: Па, знам тај случај већ хиљаду пута сам о томе разговарао.

Адв. Горан Петронијевић: Питам вас да ли има и сем тог случаја још неки случај или сте овај упамтили само зато што је једини?

Сведок Миле Новаковић: Па, зато што сам ја био у том и знам давао сам 3 изјаве, 5 изјава до сада поводом тога.

Адв. Горан Петронијевић: Па, због чега је Душан Машић одбио? Због неплаћања?

Сведок Миле Новаковић: Молим?

Адв. Горан Петронијевић: Је ли одбио због неплаћања?

Сведок Миле Новаковић: Дуле Машић?

Адв. Горан Петронијевић: Па да.

Сведок Миле Новаковић: Није хтео да учествује у томе. Шта је његов клијент хтео тада да изјави и да да такву изјаву. Он није хтео. Човек се покупио и отишао.

Адв. Горан Петронијевић: У којој фази поступка се покупио и отишао?

Сведок Миле Новаковић: У којој фази поступка?

Адв. Горан Петронијевић: Да.

Сведок Миле Новаковић: Па, вероватно када му је клијент предочио о чему треба да се ради. Претпостављам.

Адв. Горан Петронијевић: Како претпостављате? Јесте ли били ту или нисте?

Сведок Миле Новаковић: Јесам. Био сам.

Адв. Горан Петронијевић: Требало би да знате.

Сведок Миле Новаковић: Мислим да је та фаза. Не знам. Не знам шта вас интересује.

Адв. Горан Петронијевић: Мене много тога интересује. Али ја вас питам ово што вас питам. Немојте ви трагати шта мене све занима.

Сведок Миле Новаковић: Поновите питање.

Адв. Горан Петронијевић: Ја вас ово питам. Хоћете да кажете не да поновим питање?

Сведок Миле Новаковић: Па, да.

Председник већа: Мислим да је сувишно и не односи се на предмет овог кривичног поступка, тако да можете наставити са евентуално другим питањима.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, уважавам вашу примедбу, иако мислим ипак да се односи јер се односи на део исказа овог сведока, о начину на који се дошло до једног браниоца кога сви сматрамо спорним, како по начину рада, али што је у осталом и Адвокатска комора утврдила. Поменули сте ове телефоне нешто вас је господин Миљивојевић питао о њима и о овим картицама. Да ли сте један од тих телефона и једну од тих картица пронашли?

Сведок Миле Новаковић: Не. Ни телефон ни картицу.

Адв. Горан Петронијевић: Које сте анализе вршили?

Сведок Миле Новаковић: Ниједан телефон, ниједна картица није пронађена. Све је уништено.

Адв. Горан Петронијевић: И ниједно лице нисте идентификовали као власника било ког?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли се сећате Тојага Жељка?

Сведок Миле Новаковић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте учествовали у његовом испитивању?

Сведок Миле Новаковић: Па, два пута...

Адв. Горан Петронијевић: Или бар присуствовали или водили неки део разговора?

Сведок Миле Новаковић: Мислим да су колеге са њим разговарале. Ја сам присуствовао мислим два пута.

Адв. Горан Петронијевић: Два пута?

Сведок Миле Новаковић: Да видим како то иде. Када је Тојага у питању слабо је ишло. Човек није хтео да...

Адв. Горан Петронијевић: И како је ишло?

Сведок Миле Новаковић: Па, нормално. Нико није вршио никакве претње, присилу. Питајте њега па ћете да видите. И не знам што, ако идете на то.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је у току, извињавам се само. Уважавам да је сведок искусан полицајац, због тога видим да предвиђа одређена питања. Да ли је током његовог испитивања у некој од фаза примењена нека од мера, нека од радњи која не може бити доказ у кривичном поступку, али одређена индиција?

Сведок Миле Новаковић: Не верујем.

Адв. Горан Петронијевић: У провери његове одбране?

Сведок Миле Новаковић: Не верујем. Не знам.

Адв. Горан Петронијевић: Не верујете или, шта то значи не знам?

Сведок Миле Новаковић: Не верујем да је примењивано било шта што...

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је рађено полиграфско испитивање или тестирање његове одбране?

Сведок Миле Новаковић: Не могу да се сетим. Могуће.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли евентуално знате резултате тог полиграфског тестирања?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је поводом изјаве Тојага Жељка коју је дао у вашем присуству или ван вашег присуства, у тој фази саслушаван неко од сведока и ко?

Сведок Миле Новаковић: Прво, ја му нисам узимао изјаву. Друго, не знам шта је изјавио. Треће, стварно не знам ни на то да вам одговорим. Да ли је неко од оних на које је он указивао саслушаван. Не знам. Нисам га ја саслушавао. Не знам детаље његове изјаве.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте му приликом његовог саслушања у току, у фази пре или касније, показивали неке изјаве, неких већ до тада саслушаних лица?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Адв. Горан Петронијевић: Сигурни сте?

Сведок Миле Новаковић: Сигуран.

Адв. Горан Петронијевић: Добро. Поменули сте овде «Земунски клан». Од када ви знате за постојање «Земунског клана»? Значи прецизно, јасно да знате од тада и тада, у ком периоду значи?

Сведок Миле Новаковић: Како смо га дефинисали од 2002. године јесен.

Адв. Горан Петронијевић: Од јесени 2002. године. Ви сте дуго у полицији?

Сведок Миле Новаковић: 2000. године, извињавам се.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли знате за постојање још неког клана у Београду, криминалних?

Сведок Миле Новаковић: Доста.

Адв. Горан Петронијевић: Којих?

Сведок Миле Новаковић: Раковачки, Вождовачки, Бежанијски, Новобеоградски. Ако их тако лоцирате.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли знате још неки?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Адв. Горан Петронијевић: Не?

Сведок Миле Новаковић: Много.

Адв. Горан Петронијевић: Можете ли да нам набројите?

Сведок Миле Новаковић: Што бих сада то радио?

Адв. Горан Петронијевић: Мислим да сте прескочили, па због тога?

Сведок Миле Новаковић: Мало сам и заборавио. Ја сам дуго у пензији.

Адв. Горан Петронијевић: Имам утисак да сте један заборавили веома битан, па због тога.

Сведок Миле Новаковић: Кажите. Сурчински? Извињавам се. Сурчински. Веома битан.

Адв. Горан Петронијевић: Ипак вас држи меморија. Нисте ви још за пензију. Нисам ни ја. Шта знате о Сурчинском клану? Ко је био вођа тог клана?

Сведок Миле Новаковић: Свакако сви то знају да је био Љубиша Буха Чуме и они су били у то време заједнички клан. То се широко причало да су били они и друга лица која касније нису се определила да буду у једном или у другом него су отишли у бизнис. А када су се поделили онда је остао као наводно Бухин Сурчински и Земунски, али та подела је врло била, тешко је разграничити ко је ко, ко је сада са ким. Земунски клан такозвани Земунски прешао је у Сурчин. Не знам то клановање. То је више...

Адв. Горан Петронијевић: Драфтовање је било одређено, али добро, то нећемо сада о томе. Кажите ми само да ли у том периоду који сте поменули као њихов заједнички период, тај почетни период?

Сведок Миле Новаковић: 2000. година.

Адв. Горан Петронијевић: Када је по вама дошло до одвајања?

Сведок Миле Новаковић: Па, до одвајања је дошло када су они кренули такозвани Земунски, на челу са Спасојевићем, када су кренули у отмице и...

Адв. Горан Петронијевић: Време. Можете ли време да лоцирате? Годину?

Сведок Миле Новаковић: Почетак 2001. године.

Адв. Горан Петронијевић: 2001. године? А у том периоду који ви означавате као заједнички, ко је био главни у том клану?

Сведок Миле Новаковић: У ком, Сурчинском или Земунском?

Адв. Горан Петронијевић: Ви кажете Сурчински, па долази до сепарације и одвајања?

Сведок Миле Новаковић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Претпостављамо да није било референдума и тако. Него је било...

Сведок Миле Новаковић: Душан Спасојевић је постао главни у томе.

Адв. Горан Петронијевић: Претходно питам ко је био главни у том Сурчинском клану?

Сведок Миле Новаковић: Чуме.

Адв. Горан Петронијевић: Хвала вам.

Председник већа: Право на питања има бранилац адвокат Љубиша Радојичић. Изволите имате право непосредног постављања питања.

Адв. Љубиша Радојичић: Зашто нико од чланова «Земунског клана» да се надовежем на питање колеге Прелевића, зашто нико од чланова «Земунског клана» није ухапшен после разговора са сведоком сарадником Љубишом Бухом?

Сведок Миле Новаковић: Па, покушао сам да објасним да његова изјава, она коју смо ми имали, већ ова која је у Словачкој дата Специјалном тужиоцу је мало била конкретнија, наша није. Наша је била она опширна, рогобатна и нигде нисмо могли да се ухватимо ни за шта детаљно да би могло да се иде у реализацију.

Адв. Љубиша Радојичић: И још једно само питање. Сведок каже када је Багзи изашао из Централног затвора нисмо веровали. Након тога колеге које су радиле вршиле су анализу телефонских разговора. Да ли би те анализе телефонских разговора биле вршене да Багзи није изашао из Централног затвора?

Сведок Миле Новаковић: Свакако. Она је већ рађена али за несрећу је утекао дан пре.

Адв. Љубиша Радојичић: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Право на питања има адвокат Крсто Бобот. Имате право непосредног постављања питања.

Адв. Крсто Бобот: Захваљујем судија. Ја имам питање, рекли сте да је полиција урадила капиталну ствар што је ипак обезбедила присуство браниоца по службеној дужности приликом давања исказа. Јесам ли вас добро интерпретирао?

Сведок Миле Новаковић: Тако је.

Адв. Крсто Бобот: Реците ми јесте ли ви у сваком случају када обављате разговор са осумњиченим звали браниоца или не?

Сведок Миле Новаковић: У овом случају лица која саслушавамо у УБПОК-у где сам и ја присуствовао у сваком.

Адв. Крсто Бобот: А реците ми спомињали сте да сте са неким осумњиченим, са осумњиченим Јовановић Звезданом обављали више разговора. Мене занима само да нам кажете који је био ваш критеријум када зовете браниоца када разговарате са неким, а када не зовете?

Сведок Миле Новаковић: Када ћемо да узмемо званично изјаву на записник.

Адв. Крсто Бобот: Да ли сте некада узимали од неког осумњиченог званичну изјаву на записнику који није признавао неке чињенице у присуству браниоца по службеној дужности за време «Сабље»?

Сведок Миле Новаковић: Ја не. Колеге вероватно.

Адв. Крсто Бобот: Да ли вам је познат неки случај за време «Сабље» састављања записника у присуству браниоца по службеној дужности, а да у том записнику осумњичено лице не признаје одређене чињенице?

Сведок Миле Новаковић: Опет морам да вам кажем стварно није ми познато.

Адв. Крсто Бобот: Хвала.

Председник већа: Право на питања има адвокат Александар Ђорђевић. Изволите.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала судија иако нисам стимулисан, али ипак бих неколико питања да поставим. Интересује ме овако, интересује ме сведок је свакако имао богату каријеру и ја му на томе заиста од срца честитам, тридесетогодишњу како смо чули, али ме интересује његова каријера од момента када је постао начелник такозване групе Поскок, па после Поскока све до пензије и тако даље. Значи да ли би могао то мало да нам објасни?

Сведок Миле Новаковић: Није то био начелник Поскока. То су биле две оперативне групе. Једна за општи, једна за привредни криминал. Ја сам био руководилац групе за општи криминал. Значи никакав начелник ничега. Тога није било. Није била таква организација. У то време сам био помоћник начелника криминалистичке полиције за послове општег криминала и када је расформиран Поскок остао сам то што сам био. Даље, после...

Адв. Александар Ђорђевић: Извините, послови општег криминала при МУП-у Србије је ли тако?

Сведок Миле Новаковић: При МУП-у. Желите даље?

Адв. Александар Ђорђевић: Да. Даље.

Сведок Миле Новаковић: Даље сам остао на том месту, помоћник начелника. Имао сам од господина Радована Кнежевића начелника УБПОК-а позив да кренем са њима да формирамо тај УБПОК. Ја сам одустао. Није ми се нешто ишло од овог посла. И посао који су ми нудили није био баш нешто. Тако да сам остао помоћник начелника Управе криминалистичке полиције МУП-а Србије и све до постављења јуна, јула 2003. године начелник криминалистичке полиције МУП-а Србије.

Адв. Александар Ђорђевић: Сада ми реците да ли можда, мислим ви свакако знате, разлог због чега је расформиран Поскок и зашто, ко је томе кумовао да тако кажем, да будете смењени са тог места односно враћени само на ово место? Ипак је то нека чини ми се у хијерархијским круговима нека деградација? Можда не хијерархијски али позиционо и тако даље, оперативно јесте?

Сведок Миле Новаковић: Нисам ја тако то доживео. Прво, Поскок је прерастао у УБПОК. Значи за сузбијање организованог

криминала. Већина људи који су били у Поскоку постали су радници ове нове управе. Радован Кнежевић и господин Карлеуша су били руководиоци те управе и они су повели са собом људе који су им одговарали. Ја нисам се уклопио у ту организацију и остао сам.

Адв. Александар Ђорђевић: Да се вратимо на то да ли одговарате или не одговарате, рекли сте да сте добили позив од Радована Кнежевића да приступите у УБПОК, али ви нисте прихватили то јер вам није одговарало. Шта вам није одговарало?

Сведок Миле Новаковић: Па, није ми одговарало зато што ми је понуђено неко не оперативно него неко место за међународне контакте, међународну сарадњу. Не бих изгубио ништа у неком рангу, али мени то није одговарало. Нисам за то.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро. Да будем директан. Да ли сте можда ви чули да управо за вашу смену и расформирање Поскока, да су можда кумовали неки политички кругови који су блиски да тако кажем оптуженима или Сурчинском клану или Земунском клану и тако даље? Да ли сте то икада чули да је то био разлог вашег смењивања?

Сведок Миле Новаковић: Нисам смењен. Опет кажем.

Адв. Александар Ђорђевић: Не смењен. Добро, расформиран је Поскок, нисте смењени, враћени сте...

Сведок Миле Новаковић: Расформиран је Поскок и прерастао, не кажем ни да је чак ни расформиран него је прерастао.

Адв. Александар Ђорђевић: Ја се извињавам. Прерастао је без вас. Знате он расте, развија се, а ви нисте ту.

Сведок Миле Новаковић: Остајем оно што сам био. Ништа ја у Поскоку нисам добио, сем главобоље и шећера.

Адв. Александар Ђорђевић: Да ли сте били задовољни што је расформиран Поскок и што више нисте у тој причи?

Сведок Миле Новаковић: Изашао сам из те приче. Отишао опет у мирније воде.

Адв. Александар Ђорђевић: То вам је сигурно била жеља у каријери?

Сведок Миле Новаковић: Није.

Адв. Александар Ђорђевић: Па, нисте били онда задовољни је ли тако?

Сведок Миле Новаковић: Тада сам тако одлучио. Можда сам се прешао. Можда сам требао да идем са екипом. Али одустао сам.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро. Реците ми овако, реците ми за господина Родољуба Миловића, реците ми у каквом је он, на пример његов однос са инспектором Пажином, какав је његов, из прича, ако вам је причао, у каквим су они били односима?

Сведок Миле Новаковић: Радили су у истом одељењу, у истој канцеларији. Касније су се нешто мимоишли. Да ли је то нека лична нетрпељивост, или то што је Родољуб Миловић отишао у УБПОК, Пажин остао у СУП-у Београд и онда знам да нису били у неким идеалним односима.

Адв. Александар Ђорђевић: Сада ми реците да ли можда можете да претпоставите зашто та нетрпељивост када неко пређе из Градског СУП-а у СБПОК, а неко остане у Градском СУП-у, да ли ту можда има нека већа плата, привилегије и тако даље, или не?

Сведок Миле Новаковић: Па, свашта се...

Адв. Александар Ђорђевић: Могу да објасним зашто идем овим питањима ако није јасно. Али мислим да има циљ. Видећете.

Сведок Миле Новаковић: Не. Добро.

Адв. Александар Ђорђевић: Само стрпљења колега Даниловићу. Само мало стрпљења.

Сведок Миле Новаковић: Не знам да ли ја око тога да се изјашњавам. Нормално да они који су отишли на боље услове рада, на већу плату, да су од оних који су остали тамо добили не знам како да се изразим, не могу да кажем непријатељи, али нису сви су били пријатељи, као што су били. Претпостављам да је то наша стара српска ствар. Почели су да не комуницирају људи који су и радили заједно и све. Осетило се да не могу да успоставе заједнички језик и то се осетило и на посао цео. Да је свако радио свој предмет, да су малтене у неким предметима се мимоилазили и отимали један другом и тако то. То је

дуга прича. Углавном један од главних разлога је ово, а зашто они, што нисмо ми. Вероватно бољи услови, боља перспектива и већа плата.

Адв. Александар Ђорђевић: Сада само када сте код тога. Не бих се опет враћао на она претходна питања. Зашто ви онда одбијате већу плату, зашто и ви нисте прешли, бољи услови рада и све то?

Сведок Миле Новаковић: Нисам био у тој причи.

Адв. Александар Ђорђевић: Зашто нисте били у тој причи ако можемо да чујемо?

Сведок Миле Новаковић: Нисам желео. Тог момента нисам желео да идем тамо. Вероватно можда и због Радована, откуд знам. Мислим не знам шта ме је тада одвојило од тога. Али нисам желео. Остао сам оно што сам био.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро. Реците ми да ли је још неко из УКП-а био да тако кажем придодат УБПОК-у осим вас? Је ли се водио у УКП-у, а да је радио са УБПОК-ом?

Сведок Миле Новаковић: Па од предмета до предмета. Доста људи. Доста људи се укључивало нарочито у овом делу привредног криминала.

Адв. Александар Ђорђевић: Не. Говорим о општем криминалу. Само о општем криминалу. Значи ево можемо да кажемо чак и ових криминалних кланова такозваних и то?

Сведок Миле Новаковић: Било је. Било је случајева сигурно.

Адв. Александар Ђорђевић: Да ли знате неки случај да ми кажете?

Сведок Миле Новаковић: Како да не. Били су ови из крвних деликата. Они су стално комуницирали. Значи они у УКП-у који раде крвне деликте, моторњаци, онда мислим ови на дрогама понајвише да су радили заједничке акције. Стално су значи заједно. Ако имају неки заједнички посао.

Адв. Александар Ђорђевић: Ја бих ту само направио једну малу, ако ме разумете, не за заједничке послове то разумем, него баш да је придодат, значи води се овамо прима плату, али све време иде у УБПОК на посао, ради са њима и све то иако `вамо прима плату?

Сведок Миле Новаковић: Није било тога.

Адв. Александар Ђорђевић: Да ли је ваш такав био случај?

Сведок Миле Новаковић: Мој случај је био периодичан. Таман посла. Ја сам био месец дана. Месец и по дана. Не уклапам се у ту причу.

Адв. Александар Ђорђевић: Од када до када?

Сведок Миле Новаковић: Па, од убиства Премијера. Пре убиства нисам био у овој причи.

Адв. Александар Ђорђевић: Зашто сада, да ли ви можете да ми објасните, зашто се ви придружујете господину Миловићу од момента убиства Премијера, зашто ви са господином Миловићем идете код заштићеног сведока Љубише Бухе, идете у Словачку, одржавате контакте, узимате белешке, а на пример то не ради инспектор Пажин који је колико смо из његовог сведочења овде чули, је да тако кажем био задужен за Земунски и Сурчински клан, проучавао сву ту групу, све знао, давао податке и тако даље?

Сведок Миле Новаковић: Не знам шта је знао инспектор Пажин. Углавном када је одређено ко ће да комуницира са Љубишом Бухом, из УКП-а су мене одредили, из Градског СУП-а у одредили колегу, не бих га сада помињао и из УБПОК-а су одредили Миловића. Не може сада двадесет људи да комуницира са Бухом, довољно је било и двојица, а не и тројица. И не знам зашто није Пажин. То је тешко за мене, јер стварно не знам шта Пажин зна. Можда је више причао него што је и знао.

Адв. Александар Ђорђевић: У праву сте. Неко овде прича више што зна, неко мање. Али реците ми да ли је по вама господин Родољуб Миловић своју каријеру градио на контакту са Љубишом Бухом Чуметом? Мислим ову каријеру задњих година и све то?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Адв. Александар Ђорђевић: Да ли су све карте у његовој професионалној каријери биле управо да успе да не кажем помогне Чумету, али са Чуметом да прође кроз...

Сведок Миле Новаковић: Не.

Адв. Александар Ђорђевић: Је ли радио још неки случај осим то са Чуметом у то време и тако даље?

Сведок Миле Новаковић: Све случајеве које смо радили у Поскоку...

Адв. Александар Ђорђевић: Не у Поскоку. Говорим од момента, ја се извињавам, говорим од момента када Чуме добија тај неки статус не знам ни који у то време, иде у Турску, Словачку, контакте са њим и све то, да ли радите још неки случај осим тог или радите само то?

Сведок Миле Новаковић: Све случајеве значајне у УБПОК-у везано за крвне деликте је водио Миловић. И отмице и све је он водио. Један одличан полицајац. Не знам на шта циљате. Мислим таман посла. То је мој омиљени полицајац.

Адв. Александар Ђорђевић: То ћу рећи у приговору мом на крају. Али добро. Реците ми овако, шта се дешава са овом Горданом Радић која је била записничар после акције «Сабља»? Како иде њена каријера, да ли решава стамбено питање, шта се дешава са њом?

Сведок Миле Новаковић: Гордана Радић дактилограф?

Адв. Александар Ђорђевић: Да. Дактилограф. Која је била присуствовала?

Сведок Миле Новаковић: Гордана Радић је и даље дактилограф. А сада у Одељењу код Генералног инспектора. Ради административне послове код Генералног инспектора. Не разумем око стана?

Адв. Александар Ђорђевић: Око решавања стамбеног питања?

Сведок Миле Новаковић: Не. Жена живи у Калуђерици са мајком и оцем и дететом.

Адв. Александар Ђорђевић: А пре где је живела?

Сведок Миле Новаковић: У Калуђерици са мајком, оцем и дететом. И мислим да се развела од тог неког мужа или су живели негде заједно па се вратила кући код родитеља. Никада није имала стан колико ја знам.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро. Реците ми да се вратим на халу «Лимес» догађаја код хале «Лимес». Рекосте, ви сте тада били код

Лукића. Тамо јављају неки Дејан Миленковић. И ви да ли сам схватио када сте чули догађај, Дејан Миленковић, ви сте одмах помислили на атентат или на покушај атентата да тако кажем, или нисте помислили?

Сведок Миле Новаковић: Не. Одмах сам реаговао да нешто мора да се ради. Не могу да верујем да су се усудили да иду толико далеко да организују атентат.

Адв. Александар Ђорђевић: Сада вас нисам разумео.

Сведок Миле Новаковић: Само сам рекао ово може да буде озбиљно.

Адв. Александар Ђорђевић: У ком смислу озбиљно?

Сведок Миле Новаковић: У ком смислу озбиљно? Сигурно `ајде рецимо да сигурно и да сам помислио и да је могуће да су покушали да убију Премијера. Опет морам да вам кажем као што сам рекао на почетку да смо првих тих дана стварно сви били под утиском неке Ибарске магистрале и чудили се да се тако мали камиончићем крене у такву реализацију. Нико у тих првих дана није уопште размишљао о ономе што сада знам о чему сада причам.

Адв. Александар Ђорђевић: Реците ми да ли би исто помислили да је покушај атентата као што сте сада рекли и то сте дозвољавали да помислите да је на пример био припадник неки други од ових кланова које сте поменули када вас је Горан Петронијевић испитивао, значи неко друго име из неког другог клана, да ли би сте исто помислили да је у питању покушај атентата или не?

Сведок Миле Новаковић: Па, зависи ко је.

Адв. Александар Ђорђевић: Али би помислили је ли тако?

Сведок Миле Новаковић: Кажите ми неки лик па ћу да вам кажем. Имате ли ви неки лик?

Адв. Александар Ђорђевић: Не. Не могу. Него само да ли дозвољавате могућност да је неко други из неког другог клана био да ли би сте исто помислили да је у питању покушај атентата или не?

Сведок Миле Новаковић: Опет кажем, зависи ко је. Стварно не могу сада да се одредим према нечему да ли би било да је било. Стварно како да вам одговорим на то питање.

Адв. Александар Ђорђевић: Врло просто. Је ли знате ви шта је Дејану Миленковићу било основно занимање да тако кажем, чиме се бавио?

Сведок Миле Новаковић: Ничим.

Адв. Александар Ђорђевић: Не. Нешто је завршио, неку радионицу, нешто да ли је?

Сведок Миле Новаковић: Ма какву радионицу. Никада ничим. Криминалом. То је све измишљено. Каква радионица. Имао је радионицу за сечење аутомобила, за склањање аутомобила после убистава и отмица.

Адв. Александар Ђорђевић: Одлично. То ми је исто јако значајно. Кажете чудно Багзи у неком старом камиону и тако даље, зашто Багзи који се бави, `ајде сечењем кола и тако даље или шта год би рекли да се он бави, шта је то чудно ако баш он који се бави `ајде аутомеханичарством, или сечењем, или лимаријом, вози неки стари камион или стари, не знам ни колико је стар? То сте ви рекли да је стар, ја не мислим да је стар. Не знам шта је ту чудно?

Сведок Миле Новаковић: Много чудно. Много чудно. Баш све да се тако деси. Сечење колона Премијера, на таквом месту, Багзи, камионом, нема документа, камион нема документа, прича...

Адв. Александар Ђорђевић: Добро.

Сведок Миле Новаковић: Тотално, па добро.

Адв. Александар Ђорђевић: Пошто смо на нивоу тих основа сумње ваших полицијских и то, реците ми ко је потписао кривичну пријаву у овом предмету да ли знате?

Сведок Миле Новаковић: У ком предмету?

Адв. Александар Ђорђевић: У овом предмету, значи за убиство Премијера ко је послао кривичну пријаву тужиоцу, ко је потписао кривичну пријаву?

Сведок Миле Новаковић: Мислим Миловић Родољуб.

Адв. Александар Ђорђевић: Јесте ли ви упознати са том кривичном пријавом?

Сведок Миле Новаковић: Како да не.

Адв. Александар Ђорђевић: Је ли вама познато да после вашег опсежног рада и ваше кривичне пријаве и захтева за спровођење истраге и оптужнице, 5 људи са оптужнице или 6 људи одустаје тужилац од њих иако су прошли све кроз шта су сви остали прошли и дошли ту, а ваше основане сумње, основи сумње, а кажете да је то сасвим, па се после чудите ви радите свој посао, а суд не ради свој посао и тако даље. Значи, како то може да се деси да 5 – 6 људи после толиког рада, кривичне пријаве, захтев за спровођење истраге, одједанпут више не буду на оптужници и ослободе се?

Сведок Миле Новаковић: Што то мене питате? Шта ја имам са тим? Стварно питање нема везе са мном.

Адв. Александар Ђорђевић: Има са вашим основама сумње. Кога тужите.

Сведок Миле Новаковић: Ја о оптужници стварно да размишљам, не бих да дајем претпоставке.

Адв. Александар Ђорђевић: Не би сте да дајете? Добро. Рекли сте у једном тренутку овде, мислим за Крсмановића, имао је жељу да исприча. Је ли вам то мало чудно што су сви некако баш у акцији «Сабља» добили жељу да причају, а пре тога нико неће, а ви коректно поступате са њима и то? Имате ли ту неку нелогичност?

Сведок Миле Новаковић: Није ми чудно.

Адв. Александар Ђорђевић: Није вам чудно?

Сведок Миле Новаковић: Да сте га ви видели у таквом стању емотивном у каквом је био, да је толико желео да се испразни, да исприча све у чему је учествовао...

Адв. Александар Ђорђевић: Емотивно?

Сведок Миле Новаковић: Тако је.

Адв. Александар Ђорђевић: Реците ми, кажете чудили су се и за Звездана Јовановића, Звездан да прича и то. И он доби жељу из чиста мира да прича?

Сведок Миле Новаковић: Поставите питање.

Адв. Александар Ђорђевић: Је ли вам чудно то да у акцији «Сабља» сви добијају жељу да причају, а ви коректно поступате?

Сведок Миле Новаковић: Није ми чудно. Нисте то радили па не знате. Није ми чудно.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро. Да ли знате, пошто сте водили акцију, како је полиција открила место пушке и како сте дошли до пушке, ове пушке којом је наводно извршен атентат?

Сведок Миле Новаковић: Опет нас је неко погледао.

Адв. Александар Ђорђевић: Не, ако можете озбиљно.

Сведок Миле Новаковић: Па, озбиљно ћу да вам кажем. Морало је мало и среће да буде. Господин Сувајџић нам је описао ту причу када је пренео поруку од Душана Спасојевића Константиновићу да оде у гаражу и да сакрије пушку. Опет и та одлука је неразумна, али срећом то тако би. И он зна да је отишао у гаражу и зна да се вратио после 10 – 15 минута и логично је било да је пушка ту негде у правцу одакле је он отишао. Наша идеја је била да следећег дана поведемо једно овако велику групу студената наше Академије да направимо једну лепезу и да идемо да чешљамо тај терен у ком се правцу он и вратио после 10 минута. Па су отишли колеге из УБПОК-а, њих тројица или четворица и отишли су на тај терен да виде колико је то и колико би отприлике требало ангажовати људи, који је то простор. И сами су кренули тим простором и у том камењару колега после два преврнута камена видео је торбу и после је све јасно, сви сте то видели. И не знам што се смејете.

Адв. Александар Ђорђевић: Не смејем се, него не могу да верујем...

Сведок Миле Новаковић: Добро. Ја вам кажем. Мора мало и среће да буде.

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Опомиње се адвокат Александар Ђорђевић да не вређа сведока.

Адв. Александар Ђорђевић: Не. Не вређам. Извините. Стварно ми није била намера, извињавам се. Реците ми пошто имате тридесетогодишње полицијско искуство и претпостављам да вам је јако добро познат и Кривични закон и Закон о кривичном поступку, на основу чега се одређује притвор `ајде осумњиченом? Који су елементи за одређивање притвора, пошто рекосте требало нам је 8 дана, они нам дају 8 дана и све то. Који су законски елементи да се човеку одреди притвор?

Сведок Миле Новаковић: Па, ви знате. Што мене питате? Шта ја сада треба да вам одговорим? Је ли ово сада испитивање на факултету? Немојте то.

Адв. Александар Ђорђевић: Нећу. Немам више питања.

Сведок Миле Новаковић: Знам ја који су законски основи добро. Али не бих желео да вам одговорим на то питање.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала вам.

Председник већа: Право на додатно питање има адвокат Горан Петронијевић. Изволите.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем судија. После ове полицијске специјалке и спонтаних питања колеге Даниловића, ја ћу само још једно питање. Колико смо чули од сведока малопре као одговор на моје питање да је Весну Радомировић позвала дежурна служба. Можемо ли то да схватимо као ваш коначан одговор?

Сведок Миле Новаковић: Рекао сам претпостављам.

Адв. Горан Петронијевић: Можете ли да ближе одредите ко је њу позвао?

Сведок Миле Новаковић: Не могу јер нисам учествовао у томе.

Адв. Горан Петронијевић: Говорим о првом дану, значи првом њеном доласку.

Сведок Миле Новаковић: Не знам. Нисам учествовао у томе.

Адв. Горан Петронијевић: Говоримо о 7. априлу?

Сведок Миле Новаковић: Нисам такође учествовао опет вам кажем.

Адв. Горан Петронијевић: Малочас сте рекли да је колега Миловић звао дежурну службу, па да је дежурна служба звала њу?

Сведок Миле Новаковић: То је Миловић радио, не ја. Што мене питате?

Адв. Горан Петронијевић: Ја вас питам зато што сте ви то рекли овде.

Сведок Миле Новаковић: Претпостављам.

Адв. Горан Петронијевић: Претпостављате? Да ли знате ко је 11.-ог на дан који сте поменули као дан саслушања Марковића звао Весну Радомировић?

Сведок Миле Новаковић: Опет неко из дежурне службе.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли знате ко је адвоката Машића звао 11.-ог?

Сведок Миле Новаковић: Бора Бањац.

Адв. Горан Петронијевић: Ко?

Сведок Миле Новаковић: Бора Бањац.

Адв. Горан Петронијевић: Бора Бањац?

Сведок Миле Новаковић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Шта би сте рекли ако су Весна Радомировић и Душан Машић позивани са истог телефона?

Сведок Миле Новаковић: Са?

Адв. Горан Петронијевић: Истог телефона.

Сведок Миле Новаковић: То значи да је и њу позвао Бора Баћац.

Адв. Горан Петронијевић: Хвала.

Председник већа: Право на питања има адвокат Александар Зарић који се први јавио за реч. Имате право непосредног постављања питања. Изволите.

Адв. Александар Зарић: Да ли су вам биле познате изјаве сведока који се налазио у улици Адмирала Гепрата, значи људи који су видели ову тројицу који су истрчали из зграде?

Сведок Миле Новаковић: Листао сам, чуо сам. Листао сам све те изјаве и знам, има их тридесетак, четрдесет сведока из Адмирала Гепрата који су чули нешто, нешто видели и тако. Капиталних је било десетак. Остали су све нешто чули.

Адв. Александар Зарић: Да ли су описивали те људе који су протрчали?

Сведок Миле Новаковић: Да.

Адв. Александар Зарић: Да ли можете да кажете да ли је сачињен фоторобот на основу њихових изјава?

Сведок Миле Новаковић: Видео сам у Градском СУП-у је прављен фоторобот.

Адв. Александар Зарић: На основу чијих изјава да ли можете да се сетите човека који је то дао?

Сведок Миле Новаковић: Мислим онај портир Бугарски, нешто тако. Могао бих чак толико да се сетим. Жена која је била ту на портирници са њим у ходнику.

Адв. Александар Зарић: Да ли можете да кажете како су описани, како су ти људи из Гепратове описали ону тројицу, како су изгледали, старост, висина и остало, да ли сте имали те податке?

Сведок Миле Новаковић: Ја стварно не бих детаљисао. Знам. Један је имао калем, један је носио пушку, други пиштољ, не знам.

Адв. Александар Зарић: Питам за изглед и године?

Сведок Миле Новаковић: Изглед то не могу да се сетим.

Адв. Александар Зарић: Да ли сте читали изјаве њихове?

Сведок Миле Новаковић: Јесам. Одавно.

Адв. Александар Зарић: Да ли су се те изјаве њихове уклапале у лик Звездана Јовановића?

Сведок Миле Новаковић: Не знам изјаве. Ако можете да ме подсетите можда се и уклапао, не знам. Не могу да се сетим детаља изјаве.

Адв. Александар Зарић: Кажете да сте се припремали, сваки пут када сте ишли код Звездана Јовановића, носили сте значи све податке које сте добијали од сведока сарадника. Да ли сте са лица места значи људи који су описали из Адмирала Гепрата те њихове изјаве предочавали на неки начин Звездану Јовановићу?

Сведок Миле Новаковић: Па, не верујем да има то.

Адв. Александар Зарић: А зашто то нисте урадили?

Сведок Миле Новаковић: Молим?

Адв. Александар Зарић: Зашто то нисте радили?

Сведок Миле Новаковић: Па, кажем не верујем да је у изјавама било нешто што би баш указало неким детаљом на Звездана Јовановића. Знам да су били маскирани, знам да су носили качкете, капе.

Адв. Александар Зарић: Да ли вам је познато како су се људи изјаснили колико је старост тих људи који су истрчали?

Сведок Миле Новаковић: Не сећам се.

Адв. Александар Зарић: Да ли вам је познато да су рекли да су између 20 и 25 година?

Сведок Миле Новаковић: Не сећам се.

Адв. Александар Зарић: Да ли сте након тога значи када је Звездан Јовановић наводно признао, да ли сте вршили неко препознавање његово од стране тих људи из Адмирала Гепрата?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Адв. Александар Зарић: Зашто?

Сведок Миле Новаковић: Не знам.

Адв. Александар Зарић: Кажете 30 година радите, да ли је било то нормалан поступак да се изврши препознавање његово од стране тих људи који су видели нападача, који су видели наводног убицу?

Сведок Миле Новаковић: Колико знам препознавање није вршено.

Адв. Александар Зарић: Зашто?

Сведок Миле Новаковић: Не знам.

Адв. Александар Зарић: Ко је одлучивао о томе?

Сведок Миле Новаковић: Па, вероватно неко у Градском СУП-у или у УБПОК-у. Ја нисам.

Адв. Александар Зарић: Рекли сте овде да сте остали испред значи са Ацом Јовановићем у просторији доле негде и да сте помислили да ће ова, за адвокатицу, да наговори да не призна дело. Зашто вам је то толико...

Сведок Миле Новаковић: Не да не призна. Него да се брани ћутањем.

Адв. Александар Зарић: Да ће се бранити ћутањем. Зашто вам је било стало толико до тога ако сте већ имали све ове доказе који су постојали?

Сведок Миле Новаковић: Како да није стало. Мени је веома било стало да се то званично стави на записник.

Адв. Александар Зарић: Ви сте вршили испитивање Душана Крсмановића је ли тако?

Сведок Миле Новаковић: Па, у једном делу.

Адв. Александар Зарић: Да ли је Душан Крсмановић тада имао адвоката?

Сведок Миле Новаковић: Јесте када је вероватно када је дао ту изјаву на записник. Али у то време не.

Адв. Александар Зарић: Није имао адвоката?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Адв. Александар Зарић: Да ли знате ко је био адвокат Душана Крсмановића?

Сведок Миле Новаковић: Не. Немам појма.

Адв. Александар Зарић: Да ли знате да ли му је омогућено да позове свог адвоката кога је имао?

Сведок Миле Новаковић: Не знам.

Адв. Александар Зарић: Да ли знате да је адвокат Трипковић исто адвокат по службеној дужности који се не налази на листи бранилаца по службеној дужности?

Сведок Миле Новаковић: Не знам.

Адв. Александар Зарић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Право на питања има адвокат Александар Поповић. Имате право непосредног постављања питања. Изволите.

Адв. Александар Поповић: Хвала судија. Само једно питање. Ја ћу вас питати, ви ме исправите ако ћу погрешно интерпретирати, данас сте рекли везано за потерницу која је објављена непосредно након убиства Премијера, «Ми у полицији нисмо то тако радили».

Сведок Миле Новаковић: Ја?

Адв. Александар Поповић: Хоћете ли ми рећи ваше субјективно мишљење, је ли то неко радио ван полиције?

Сведок Миле Новаковић: Не. Нисам на то мислио.

Адв. Александар Поповић: А на шта сте мислили?

Сведок Миле Новаковић: Мислио сам да до тада ја нисам имао да пре него што кренемо у рад да већ одмах изађе се на, јер то може исто као што да помогне, хвала Богу у овом случају је помогло, може страховито да одмогне.

Адв. Александар Поповић: Да ли имате сазнања ко је сачињавао ту оптужницу, извињавам се, потерницу?

Сведок Миле Новаковић: Градски СУП Београд.

Адв. Александар Поповић: Градски СУП Београд?

Сведок Миле Новаковић: Да. Да.

Адв. Александар Поповић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Да ли сте мислили у криминалистичком смислу чисто полицијски посматрано и методолошки, да ли је то икада забележено у вашој пракси или сте некада прочитали у литератури да се одмах након извршења атентата објави потерница за одређеним осумњиченим лицима?

Сведок Миле Новаковић: Нисам то видео. Зато сам и био...

Председник већа: Да ли се сећате да ли је другооптужени Звездан Јовановић приликом овог обављеног разговора са вама и Родољубом Миловићем изјавио да нема средстава за ангажовање браниоца и да ви ангажујете браниоца по службеној дужности?

Сведок Миле Новаковић: Да. Баш тако.

Председник већа: Шта је конкретно рекао?

Сведок Миле Новаковић: Рекао је да он није човек који има доста пара. Да су адвокати скупи. И нормално понудио ако ви имате могућности да ми ангажујете, ја немам.

Председник већа: Значи рекао је да су адвокати скупи?

Сведок Миле Новаковић: Тако је.

Председник већа: Добро. Право на питања имају присутни оптужени.

За реч се јавља поново адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Извињавам се што морам поново, али надовезујем се на садржину изјаве сведока. Он је поменуо да је неко из Градског СУП-а сачинио ову потерницу. Да ли може да нам каже ко је то из Градског СУП-а?

Сведок Миле Новаковић: Не. Не знам стварно. Ја сам, рекао сам вам да сам се изненадио када сам је видео.

Адв. Слободан Миливојевић: Нисте чули никада?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: И још једно питање имам. Ви сте као сведок поменули да сте ишли у Палату правде, да сте ишли код Општинског судије, да сте ви интервенисали да Миленковић Дејан буде задржан у притвору.

Сведок Миле Новаковић: Ишли смо да, рекао сам вам, да нам кажу, дежурни да нам каже за која дела, шта и нормално где би могао да се заснује притвор. И они су се определили за то.

Адв. Слободан Миливојевић: Ви сте дуго година полицајац. Знате Закон о кривичном поступку. Да ли можете да нам кажете ко је овлашћен да предлаже одређивање и продужење притвора? Да ли је овлашћена полиција или тужилац или неко други?

Сведок Миле Новаковић: Тужилац.

Адв. Слободан Миливојевић: А што сте ви онда ишли?

Сведок Миле Новаковић: Да се консултујемо око кривичног дела.

Адв. Слободан Миливојевић: Хвала лепо.

Председник већа: Право на једно додатно питање има пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адвокат Божо Прелевић. Изволите.

Адв. Божо Прелевић: Захваљујем. Ја се извињавам што се поново јављам. Имам два питања. Једно је, интересује ме да ли сте након атентата истраживали ви или да ли знате да ли је неко истраживао детаље као што су искључене камере у згради Владе и слично?

Сведок Миле Новаковић: Моја екипа то није. Нисам сигуран да је ико из полиције то радио. Не знам ко је то радио. Можда БИА. Не знам. Ми нисмо.

Адв. Божо Прелевић: Што се тиче тих отварања врата, неотварања врата?

Сведок Миле Новаковић: То је радила наша криминалистичка техника СУП-а у Београду. Они су се вероватно бавили тиме и вероватно и овим што ви питате.

Адв. Божо Прелевић: Да ли знате да ли су саслушавали неког везано за то?

Сведок Миле Новаковић: Не знам.

Председник већа: Само једна мала техничка примедба. Окрените се ка микрофону због снимања да би регистровали ваше одговоре. Наставите колега Прелевићу.

Адв. Божо Прелевић: Хвала. Значи десио се покушај код хале «Лимес», ви сте данас овде изнели ваш став када сте чули о коме се ради, ко је ухапшен и тако даље. Интересује ме да ли је у полицији тада било јасно да постоји угроженост Премијера од стране «Земунског клана»?

Сведок Миле Новаковић: Па, вероватно и у полицији, и у политици, и у држави. Вероватно, видели сте и медији како су то дочекали и сам Премијер у то време какве је изјаве давао. Свако се одређивао према томе. Мислим да се ипак тај покушај атентата није озбиљно схватио у првим данима.

Адв. Божо Прелевић: Да ли су рађене, да ли је вама познато, да ли су рађене неке процене угрожености Премијера након тог догађаја код хале «Лимес»?

Сведок Миле Новаковић: Не знам. Моја екипа то није радила и не верујем да је то посао овог дела полиције. Вероватно би то требало да ради нека друга Управа.

Адв. Божо Прелевић: Обзиром да сте искусан и стручан припадник МУП-а интересује ме да ли је по вашој процени полиција имала ресурсе да заштити Премијера Ђинђића?

Сведок Миле Новаковић: Сигурно.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је полиција, да ли имате сазнања, пре 5. октобра обезбеђивала зграде које имају директну видљивост ка улазу броја 5 где се десио атентат?

Сведок Миле Новаковић: Не. Немам та сазнања и нисам стварно тај део посла никада радио.

Адв. Божо Прелевић: Још само једно питање. Да ли знате да ли је након што је Поскок престао да постоји па све до доласка на чело УБПОК-а генерала Боре Бањца да ли се УБПОК уопште бавио «Земунским кланом»?

Сведок Миле Новаковић: Колико знам слабо.

Адв. Божо Прелевић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Право на питања има првооптужени Милорад Улемек. Имате право непосредног постављања питања. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Да ли може непосредно господине председавајући?

Председник већа: Да.

Окр. Милорад Улемек: Захваљујем. Господине Новаковићу, да ли можете да ми кажете тада када вас је тај неко погледао, па сте тако нашли ту пушку уз помоћ двојице, тројице колега, да ли сте ви знали о којој пушци је реч? Да ли вам је ико рекао, вама као члановима те екипе која је расветљавала тада то што се догодило, да ли вам је неко рекао «Е, нашли смо пушку, то је пушка та и та», не знам «Изгледа тако и тако»? Да ли сте ви лично знали?

Сведок Миле Новаковић: Да ли ме питате пре или за време када је нађена пушка?

Окр. Милорад Улемек: Оног дана када је пушка нађена па тог дана или дан после или два дана после, да ли је вас неко обавестио «Е, шефе нашли смо пушку»?

Сведок Миле Новаковић: Са лица места?

Окр. Милорад Улемек: То је та и та пушка?

Сведок Миле Новаковић: Са лица места.

Окр. Милорад Улемек: Јесте ли обавештени?

Сведок Миле Новаковић: Са лица места.

Окр. Милорад Улемек: Да ли знате да је Родољуб Миловић био тамо на лицу места?

Сведок Миле Новаковић: Па, било је њих петорица или четворица. Не знам.

Окр. Милорад Улемек: Добро. Да ли знате да је и он био тамо?

Сведок Миле Новаковић: Био је. Био је.

Окр. Милорад Улемек: Је ли вас он обавестио о којој пушци је реч?

Сведок Миле Новаковић: Мислим да нису отварали торбу док није дошао генерал Гури, јер позвали су њега као стручњака, мада је то онако...

Окр. Милорад Улемек: Добро. Дошао је генерал Гури и?

Сведок Миле Новаковић: И онда пред њим је криминалистичка техника отворила торбу и он је рекао, ради се о тој пушци и дао неке карактеристике.

Окр. Милорад Улемек: Јесте ли ви знали која је то пушка?

Сведок Миле Новаковић: Јесам тада када сам чуо.

Окр. Милорад Улемек: Када сте чули?

Сведок Миле Новаковић: Никада је нисам видео.

Окр. Милорад Улемек: Неко вам је рекао то је пушка, модел тај и тај, калибар тај и тај?

Сведок Миле Новаковић: Тако је. Чуо сам тада са терена. Тада када је већ криминалистичка техника отворила торбу, јер пре тога оперативци нису отварали торбу. Само су је видели и чекали криминалистичку технику и дошао је генерал Гури да он то процени.

Окр. Милорад Улемек: Добро. Ви сте рекли када сте у тим разговорима са Звезданом Јовановићем, па сте рекли да сте њему предочавали одређене како да кажем ствари, одређена признања неких других учесника који њега оптужују, не знам да је ово, да је оно и тако даље и тако даље. Када је Звездан Јовановић како ви кажете причао то што је причао и када је рекао да је то не знам урађено из пушке, да ли је могуће да ви ниједном га нисте питали из које је то пушке урађено, чисто да вам се поклопе информације које сте ви имали, а које су везане за ту пушку?

Сведок Миле Новаковић: Па, мислим да је било тих, сада, касније видим да у записнику то није ушло. Али сигурно се он опредељивао према тој пушци. И он је знао сигурно о каквој се пушци ради.

Окр. Милорад Улемек: Добро. Да ли се ви сећате да је Звездан Јовановић било шта рекао о тој пушци осим да је то само пушка? Пушка је широк појам.

Сведок Миле Новаковић: Рекао је да је изузетно упуцана, да не зна ко је упуцавао, да је ишао само да је проба. Све, све, све је рекао сем ово што ме ви питате. Значи није ушло у записник то да је то пушка «Хеклер», калибар, модел, већ не знам ни ја тачно како се зове.

Окр. Милорад Улемек: Да ли можете да ми кажете та изјава мада ви кажете да нисте присуствовали узимању изјаве, да ли можете да ми кажете да ли та изјава коју је наводно дао Звездан Јовановић, одштампана у истој тој канцеларији где је он давао ту изјаву у његовом присуству и у присуству његовог адвоката?

Сведок Миле Новаковић: Не. Одштампана је у суседној канцеларији. У суседним, тамо негде у ходнику.

Окр. Милорад Улемек: Значи није одштампана у истој канцеларији?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Окр. Милорад Улемек: Је ли можете да ми кажете колико је трајало то штампање?

Сведок Миле Новаковић: Не знам колико то траје. 10 – 15 минута највише.

Окр. Милорад Улемек: Ви сте овде рекли да сте на основу исказа Миладина Сувајцића дошли до тако да кажем неких сазнања да је Звездан Јовановић један од учесника у ономе што се десило. И да сте чак Миладину Сувајцићу показивали неки албум са сликама припадника Јединице ЈСО. Да ли можете да ми кажете да ли је после свега тога Миладин Сувајцић икада суочаван или да ли је икада вршио препознавање уживо Звездана Јовановића или како се то већ ради по тим полицијским методама? Знате оно огледало, застакљено па тако даље?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Окр. Милорад Улемек: Није никада?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Окр. Милорад Улемек: Је ли можете да ми кажете због чега?

Сведок Миле Новаковић: Па, било је све јасно после Звезданове изјаве. Нисмо имали више потребе.

Окр. Милорад Улемек: Ви сте рекли, судија ја ћу сада два питања ван ових околности на које је позван господин Новаковић. Ви сте рекли да сте знали за постојање тог неког «Земунског клана», «Сурчинског клана» од 2000. године. Мене сада занима да ли сте ви тада већ знали ко су припадници тог да га назовемо клана?

Сведок Миле Новаковић: Па, већину.

Окр. Милорад Улемек: Већином. Да кажемо у колико процената? 50, 60, 70%?

Сведок Миле Новаковић: 80%.

Окр. Милорад Улемек: 80%. Да ли сте се ви бавили и правили било какав профил тих људи за које сте сматрали да су они припадници

«Земунског клана» у смислу неке анализе њихових личности, чиме се баве, где станују, са ким живе, колика су им примања, каква кола возе и тако даље и тако даље? Знате како се то већ ради у полицији. Табла, па ударамо сликице.

Сведок Миле Новаковић: За време док смо радили у такозваном Поскоку, радили смо на томе. И то је један био од прилога тој пријави везано за отмице, баш њихова криминална делатност у којој је писало ко шта ради, где ради и тако.

Окр. Милорад Улемек: То говоримо сада о тој 2000. – 2001. години. Да ли је то настављено и даље да се ради?

Сведок Миле Новаковић: Па, периодично.

Окр. Милорад Улемек: Нисам вас чуо, извините.

Сведок Миле Новаковић: Периодично.

Окр. Милорад Улемек: Да ли се тај списак или та табла да је тако назовемо, пано, да тако кажем, попуњавао касније?

Сведок Миле Новаковић: Свакако.

Окр. Милорад Улемек: Да ли можете да ми кажете у том вашем раду, у сазнању о прављењу тог паноа, да ли сте ви имали одређене информације, одређених индиција која кривична дела врше припадници тог «Земунског клана»?

Сведок Миле Новаковић: Па, све смо то навели, опет вам кажем, у тој анализи која је била прилог те кривичне пријаве.

Окр. Милорад Улемек: Ја вам говорим у периоду значи крај 2001. године и цела 2002. година. Значи не говорим о оном периоду...

Сведок Миле Новаковић: Дрога, отмице, убиства углавном.

Окр. Милорад Улемек: Да ли ви знате да је икада иједан припадник тог «Земунског клана» позван било где на било какав информативни разговор, да ли у Градски СУП Београд, да ли у Управу криминалистичке полиције, да ли у УБПОК?

Сведок Миле Новаковић: Па, после пуштања такозваних Француза, колико знам не.

Окр. Милорад Улемек: Када сте већ поменули Французе, да ли ви знате под којим околностима су они пуштени, пошто сте ви лично радили на том случају колико се ја сећам?

Сведок Миле Новаковић: Знам пуно о томе, али опет је све на бази претпоставки. Ако бих могао да избегнем то да кажем.

Окр. Милорад Улемек: Је ли можемо да га питамо господине председавајући? Је ли можете да нам изнесете те ваше претпоставке пошто је и овде било доста рецимо неких претпоставки, па пошто се то исто помињало у овом предмету од неких других сведока који су овде сведочили пре вас, ако би ви могли да нам отворите мало очи оно што се каже, да и ви нас погледате мало, да нам кажете нешто о томе?

Сведок Миле Новаковић: Био је велики притисак да се они пуне из затвора. Нарочито Душан Спасојевић. Радило се интензивно на томе. Прикупљала се различита лажна документација о његовом болесном срцу, о психички болесном, `ајде да не причам о деци. Онда притисак на заменика тужиоца Четвртог тужилаштва је био исто велики са стране његових колега и највероватније, на мене не лично, али највероватније можда и шире неки други притисак. Можда чак и политички.

Окр. Милорад Улемек: Да ли ви евентуално знате ко је вршио те притиске, пошто ви сада помињете тужиоца Четвртог општинског суда, да ли знате ко је вршио те притиске, са чије стране су долазили?

Сведок Миле Новаковић: Мислим да је ишло из Окружног тужилаштва. Мислим да је ишло од Радета Терзића, окружног тужиоца.

Окр. Милорад Улемек: Да је он вршио притисак?

Сведок Миле Новаковић: Да.

Окр. Милорад Улемек: Да ли знате још да је неко вршио притисак осим Радета Терзића?

Сведок Миле Новаковић: Не знам.

Окр. Милорад Улемек: Да ли је на вас неко вршио притисак?

Сведок Миле Новаковић: На мене није. Ја нисам одлучивао о томе. Зашто на мене? Ја сам у полицији. То је морало да се врши притисак на правосуђе.

Окр. Милорад Улемек: Да ли сте ви сво време водили тај случај од његовог почетка па да кажем до његовог краја, док они нису пуштени из притвора?

Сведок Миле Новаковић: Па, док су били у притвору није се више нешто битно радило на томе, јер се углавном оно што је написано ишла је истрага у том правцу. Нормално да смо се сви интересовали, они који су радили на том предмету, а било их је доста, са резултатима и нормално да смо пратили даље шта се дешава. И нервирамо нормално.

Окр. Милорад Улемек: Још само једно питање везано за тај случај. Да ли можда имате информације да ли знате да је министар Михајловић лично у једном делу водио тај случај са одређеним припадницима, ево рећи ћу и са ким, са инспектором Пажином?

Сведок Миле Новаковић: Знам. За тај део није водио ништа, него је инспектор Пажин дошао са Бајић Николом, са том Бајићевом причом да је отмицу Мишковића урадио он са НН лицима из Босне из Караџићевог обезбеђења и са покојним Петровић Марком који је већ био покојни и са Жељком Црногорцем који је исто био покојни и онда је он направио ту белешку. Пажин је ту белешку носио код министра. Срећом, нису успели да га преваре.

Окр. Милорад Улемек: Добро. То све знамо. Само сам вас питао да ли имате сазнања да је министар то радио?

Сведок Миле Новаковић: Па, ево у овом смислу.

Окр. Милорад Улемек: Добро. Ја сада морам да вам поставим још неколико питања. Да ли сте ви знали да је у периоду 2001. – 2002. година до почетка 2003. године Душан Спасојевић имао полицијско обезбеђење?

Сведок Миле Новаковић: Полицијско обезбеђење? Да.

Окр. Милорад Улемек: Знали сте за то?

Сведок Миле Новаковић: Да.

Окр. Милорад Улемек: Је ли вама то није било чудно, а овамо сте водили све те акције, знали сте понешто из изјава како сте сами рекли од Љубише Бухе са којим сте већ први контакт остварили у септембру 2002. године? Јесте ли ви икада поставили неком то питање, чекај људи, ми јуримо ову криминалну групу, убијамо се од посла, а у исто време држава га чува?

Сведок Миле Новаковић: Па, лако је сада рећи када све знамо. У то време су биле разноразне претпоставке и сазнања да један део припадника вашег обезбеђења обезбеђује и Душана Спасојевића и то је чињеница коју смо касније сви лако утврдили. Али касније. У то време само је била прича.

Окр. Милорад Улемек: Добро. Да ли сте ви ту причу проверили? Да ли сте ви рекли вашем шефу, јесте ли отишли код министра и рекли, «људи, ми човека јуримо, дувамо му за врат, а чувају га ови, они. Претпостављамо да је то и то. Да ли може по том питању да се уради нешто да нам се олакша посао» или како сте већ радили? Да ли сте икада поставили то питање?

Сведок Миле Новаковић: Вероватно али није дало резултата.

Окр. Милорад Улемек: Нисам вас чуо, извините.

Сведок Миле Новаковић: Вероватно, али није дало резултате.

Окр. Милорад Улемек: Није дало резултате? А шта, ако могу да вас питам, шта ви мислите због чега није дало резултате? Чисто ваше мишљење?

Сведок Миле Новаковић: Мислим да су много били јаки у то време. Да су имали доста веза.

Окр. Милорад Улемек: Везе у?

Сведок Миле Новаковић: Па и у полицији, и у правосуђу, и свуда.

Окр. Милорад Улемек: Да ли можда знате било коју од тих веза?

Сведок Миле Новаковић: Па, конкретно ви сте им били једна од важних веза. Онда имали су Пажина, имали су Брацановића. Брате ако је ико толико допринео да они порасту толико колико су порасли, то је господин Брацановић. И вероватно још многи други.

Окр. Милорад Улемек: И вероватно нисам чуо?

Сведок Миле Новаковић: Још многи други.

Окр. Милорад Улемек: Још многи други. Добро. Овде смо помињали и сведока сарадника Љубишу Буху. Па сте ви рекли, не знам да је он био шеф «Сурчинског клана» и тако даље и тако даље. С обзиром да ви како сте сами рекли дуго сте радили у полицији, да ли можете да ми кажете да ли ви знате чиме се бавио Љубиша Буха Чуме у периоду 1992. – 1993. године па до да кажем 2002. године, по вашим сазнањима?

Сведок Миле Новаковић: У првом периоду што сте рекли аутомобили, дрога, касније то је кренуо онај талас шверца цигарета, шверца нафте, вероватно све то, али углавном дрога.

Окр. Милорад Улемек: Значи криминалом?

Сведок Миле Новаковић: Криминалом.

Окр. Милорад Улемек: Још нешто да вас питам. Ви сте овде рекли на питање господина Прелевића, да надамном нису примењиване никакве мере пре 12. марта. Је ли то тачно?

Сведок Миле Новаковић: Тачно је.

Окр. Милорад Улемек: Да ли можете да ми кажете ви у УБПОК-у, цела та ваша екипа која је радила, како ви сами кажете по питању «Земунског клана» и целог тог општег криминала, ако тако могу да се изразим, како сте ви на мене гледали, за шта сте ви мене сматрали у том периоду значи до 12. марта 2003. године? Када вам неко каже рецимо Улемек Милорад, ви кажете «Е, то је», па онда да чујем?

Сведок Миле Новаковић: Па, ви сте врло тешка личност да се баш одредимо. Били сте много важни у једном периоду. Ти ваши контакти са криминалцима су остали и свакако да је увек постојала прича и сумња да сте укључени са њима у криминал.

Окр. Милорад Улемек: Са ким то?

Сведок Миле Новаковић: Молим?

Окр. Милорад Улемек: Да ли сте ви имали неке конкретне доказе па да кажете рецимо?

Сведок Миле Новаковић: Сем ваших доказа да сте се стално виђали, да сте се дружили, да је ваше обезбеђење било у Шилеровој и ваши контакти стални, ето то је то.

Окр. Милорад Улемек: Добро. Када већ помињемо то обезбеђење, да ли сте ви икада проверили како је уопште Душан Спасојевић дошао до тог обезбеђења?

Сведок Миле Новаковић: Па, касније да.

Окр. Милорад Улемек: Касније да?

Сведок Миле Новаковић: Касније да. Преко вас и преко Гумара.

Окр. Милорад Улемек: Да ли можете да ми кажете ко вам је то рекао?

Сведок Миле Новаковић: Па, сви сведоци ови касније. Пеле, Вукојевић. Звездан о томе није причао. Они који су знали.

Окр. Милорад Улемек: Само вас питам, ви као полицајац који сте се целог живота борили против криминалаца, јесте ли ви сматрали да је нормално да неки Душан Спасојевић има државно обезбеђење?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Окр. Милорад Улемек: Без обзира да ли је то био мој део, мог обезбеђења или део ЈСО-а или део, то је ипак било Министарство унутрашњих послова?

Сведок Миле Новаковић: Не. Био сам огорчен на то.

Окр. Милорад Улемек: Били сте огорчени. Па, јесте ли поставили неко питање било коме, министру рецимо вашем, ево да кажете, дајте људи, ко шта овде ради у овој држави?

Сведок Миле Новаковић: Вероватно више пута без резултата.

Окр. Милорад Улемек: Без резултата. Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Надаље, право на питања сведоку Милету Новаковићу има другооптужени Звездан Јовановић. Имате право непосредног постављања питања. Изволите.

Окр. Звездан Јовановић: председавајући, ја пошто немам неког искуства, па постављају питања, па ви одбите или већ како то иде. Питао бих овог сведока да ли су само он и Миловић имали право да испред МУП-а разговарају са мном?

Сведок Миле Новаковић: Па, није то било неко ексклузивно право. Али тако смо одређени нас двојица.

Окр. Звездан Јовановић: Само вас двојица?

Сведок Миле Новаковић: Нико други није ни покушавао. Нити је имао интереса.

Окр. Звездан Јовановић: Да ли је било ко други из МУП-а значи могао да дође код мене да било коју радњу изводи, а да ви не знате?

Сведок Миле Новаковић: То не верујем.

Окр. Звездан Јовановић: Да ли знате када сам ја потписао споразумни раскид односа?

Сведок Миле Новаковић: Извињавам се. Слабо вас чујем. Мораћете да приђете. Нисам вас чуо ово задње питање.

Окр. Звездан Јовановић: Да ли знате када и коме сам ја потписао споразумни раскид радног односа?

Сведок Миле Новаковић: Не знам верујте.

Окр. Звездан Јовановић: Добро. Реците ми, рекли сте овде, изјавили сте овде да сам ја у МУП-у потписао решење о притвору. Да ли сам ја то добро чуо?

Сведок Миле Новаковић: Нисте добро чули. Не знам да ли сте потписали решење о притвору. Углавном вам је вероватно у МУП-у написано. Сада да ли сте га потписали не знам. Нисам био присутан.

Окр. Звездан Јовановић: Не знате када ми је уручено то решење и на који начин?

Сведок Миле Новаковић: Па, вероватно би требало у канцеларији пре него што сте кренули у ЦЗ. Сада да ли је тако урађено стварно не знам.

Окр. Звездан Јовановић: Добро. Да ли сте ми показивали, извињавам се председавајући, ја сам прешао на лично ако дозвољавате, да ли сте ми показивали новине у којима је писало да сам ја означен као убица Премијера?

Сведок Миле Новаковић: Не. Никада вам нисам новине показао.

Окр. Звездан Јовановић: Да ли сте ми показивали новине у којима је писало да су убијени Спасојевић и Луковић?

Сведок Миле Новаковић: Никада у ЦЗ новине нисам носио. Нисам ни имао, нити сам вам показивао. Можда неко други вам је показивао. Ја не.

Окр. Звездан Јовановић: Добро. Да ли сте ви рекли да је напољу лудница и да народ хоће да ми линчује породицу?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Окр. Звездан Јовановић: Да ли сте ми показивали слику сина млађег?

Сведок Миле Новаковић: Никада. Одакле мени слика вашег сина млађег. Немојте.

Окр. Звездан Јовановић: Да ли сте ми читали наводе из наводних изјава појединих оптуженика, конкретно Тојаге, Гумара и оног са надимком Будала?

Сведок Миле Новаковић: Да ли смо вам читали не. А да смо вам причали шта су они изјавили то да.

Окр. Звездан Јовановић: Показивао изјаве и читао и наводно давали мени, па сам ја одбијао, а ви читали?

Сведок Миле Новаковић: Могуће, не сећам се. Знам да смо вас упознавали са садржајем њихових изјава. Али не верујем Гумара и не знам кога, него од Сувајдића. Касније и вероватно Крсмановића.

Окр. Звездан Јовановић: Конкретно сам питао Тојаге, Гумара и овог што се зове Будала?

Сведок Миле Новаковић: Па, за Тојагу нема разлога зато што он ништа није ни рекао. Шта би вам показивао.

Окр. Звездан Јовановић: То шта је рекао, није, о томе ћемо после. Да ли сте имали откуцану изјаву после другог доласка коју сте тражили да ја потпишем?

Сведок Миле Новаковић: После другог доласка?

Окр. Звездан Јовановић: Да.

Сведок Миле Новаковић: Мислим, не знам зашто то питате. Знате и ви да то нема...

Окр. Звездан Јовановић: Не питам шта има везе, шта је истина, о томе ћемо ја и ви касније.

Сведок Миле Новаковић: Не постоји таква изјава.

Окр. Звездан Јовановић: Молим?

Сведок Миле Новаковић: Не постоји то.

Окр. Звездан Јовановић: Откуцана на машини изјава?

Сведок Миле Новаковић: Ваша?

Окр. Звездан Јовановић: Да. Да. Наводно моја. Не моја.

Сведок Миле Новаковић: И одбили сте да потпишете, а касније сте се сетили да треба да потпишете? Немојте.

Окр. Звездан Јовановић: О томе ћемо после. Ја вас само молим да одговорате на питања.

Сведок Миле Новаковић: Не. Нисам доносио никакву изјаву. То ћу да вам одговорим.

Окр. Звездан Јовановић: Добро. Овде је изјавио сведок да 7.-ог није ни присуствовао у просторији где сам ја наводно давао изјаву, ни у једном моменту и да није разговарао са мном. Да ли је то истина?

Сведок Миле Новаковић: Да. Нисам улазио уопште иза решетака 7.-ог.

Окр. Звездан Јовановић: Нисте улазили?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Окр. Звездан Јовановић: Добро. Ако сам ја одбијао да разговарам како сте овде изјавили, зашто сте поново изнова, изнова долазили, шта се радило свих тих сати?

Сведок Миле Новаковић: Мислите да треба да одустанем. Нормално да смо сваког дана долазили са новим доказима и предочавали вам. Новим исказима других сведока, не доказа.

Окр. Звездан Јовановић: Да ли зна да ли је Аца Јовановић присуствовао у тим сеансама?

Сведок Миле Новаковић: Сеансама?

Окр. Звездан Јовановић: Да. Да.

Сведок Миле Новаковић: Добро, ако ви то зовете сеансе. Аца Јовановић је могао само да дође са нама, да одседи пар минута и да оде. Никада није могао да присуствује нашим разговорима.

Окр. Звездан Јовановић: Да ли је присуствовао и да ли је долазио?

Сведок Миле Новаковић: Долазио јесте кажем. Али да је присуствовао разговорима, не.

Окр. Звездан Јовановић: Добро. Па, ако нису сеансе, можете ли ми објаснити шта је то, ја ћутим, ви причате и оно остало све што се дешавало?

Сведок Миле Новаковић: Па, покушавамо да направимо неки контакт.

Окр. Звездан Јовановић: Контакт?

Сведок Миле Новаковић: Један уобичајени полицијски разговор. Ништа друго.

Окр. Звездан Јовановић: Аха. Добро. Реците ми да ли сте ми 4.-ог увече на сликама оптуженика писали имена да бих запамтио имена?

Сведок Миле Новаковић: Не разумем. Не знам на шта се односи, које слике, не знам на шта се односи питање.

Окр. Звездан Јовановић: Сlike оптуженика, велике слике оптуженика и ви сте писали имена да бих памтио имена?

Сведок Миле Новаковић: Не сећам се тога и не верујем.

Окр. Звездан Јовановић: Не знам је ли не верујете или нисте?

Сведок Миле Новаковић: Никада никакве слике нисам носио у ЦЗ и вама показивао.

Окр. Звездан Јовановић: Никада никакве слике нисте носили?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Окр. Звездан Јовановић: Да ли зна обзиром да сам ја био предмет његове обраде, обзиром да је вероватно мене проучавао као радника МУП-а, како већ, да ли зна шта се дешавало 18.3.2003. године испред улаза у Кулу?

Сведок Миле Новаковић: Верујте да нисам разумео питање. Верујте. Ако можете да поновите. Слабо вас стварно чујем јер далеко сте вероватно од микрофона.

Окр. Звездан Јовановић: 18.3. пред улаз у Кулу, 2003. године, да ли знате шта се дешавало?

Сведок Миле Новаковић: 18.3.?

Окр. Звездан Јовановић: Да.

Сведок Миле Новаковић: Не знам.

Окр. Звездан Јовановић: Добро. Како знате шта сам радио, наводно знате шта сам радио у фебруару, у марту и касније, а не знате шта се дешавало 18.3. испред Куле, испред улаза у Кулу?

Сведок Миле Новаковић: Немам појма шта се дешавало 18.3. испред улаза у Кулу.

Окр. Звездан Јовановић: Је ли ви уопште знате шта сам ја, где, шта радио сво ово време?

Сведок Миле Новаковић: Пре не, али после веома. Пре ништа нисам знао о вама, пре него што смо добили сазнање да сте урадили то што сте урадили.

Окр. Звездан Јовановић: То што ви кажете да сам урадио.

Сведок Миле Новаковић: То што ја кажем.

Окр. Звездан Јовановић: Да. Да. Да ли је Биро Владе за комуникације издао саопштење о наводно неком хапшењу неких лица која су хтела да уђу у Кулу и да дају подршку ЈСО-у из криминалних структура?

Сведок Миле Новаковић: Знам за тај случај. Али не знам детаље. Знам да су их тамо привели, после предали Сремској Митровици на обраду, али детаље стварно не знам.

Окр. Звездан Јовановић: Да ли нам можете рећи ко их је ухапсио?

Сведок Миле Новаковић: Па, ваши људи вероватно.

Окр. Звездан Јовановић: Да ли знате како...

Сведок Миле Новаковић: У ЈСО-у. Сада ко је не знам, немам појма.

Окр. Звездан Јовановић: Да ли знате да ли постоји извештај о томе?

Сведок Миле Новаковић: Претпостављам да постоји. Код мене не. Ја га нисам никада видео.

Окр. Звездан Јовановић: Председавајући, морам једно директно питање да поставим. 3.-ег увече, када сте одлазили да ли сте ми директно рекли да немате више времена да га трошите на мене и да од сада зависи све од мене шта ће ми се дешавати породици?

Сведок Миле Новаковић: Не. Таман посла. Нисам то рекао.

Окр. Звездан Јовановић: Добро. Говорили сте овде да сте имали сазнања, каснијих сазнања, да сам ја учествовао у наводно у «Дифенс Роуд», јесам ли ја у праву?

Сведок Миле Новаковић: Касније да.

Окр. Звездан Јовановић: Зашто нисте подигли оптужницу у вези тога, пријаву зашто нисте написали?

Сведок Миле Новаковић: Можда сте у праву. То до краја није истражено што се вас тиче.

Окр. Звездан Јовановић: Што се мене тиче? Па, јесте ли ви уопште мене истраживали?

Сведок Миле Новаковић: Јесам.

Окр. Звездан Јовановић: Или сте можда само...

Сведок Миле Новаковић: Јесмо. Било нам је најбитније ово око покушаја убиства и убиства.

Окр. Звездан Јовановић: Ма немој. Изјавили сте овде да је наводно Аца Јовановић обавештавао Бору Бањца у вези када сте говорили у вези пуштања Багзија. Да ли је то пракса да управник затвора обавештава и да ли је то његов посао и да ли је то његово задужење?

Сведок Миле Новаковић: Можда није. Али због њиховог личног познанства и контакта вероватно.

Окр. Звездан Јовановић: Да ли сте ми слали поруке преко Аце Јовановића да ми доноси у хелију?

Сведок Миле Новаковић: Коју врсту поруке?

Окр. Звездан Јовановић: Усмене?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Окр. Звездан Јовановић: Говорили сте овде да наводно није против вас подигнут никад никакав процес у вези тортуре је ли тако?

Сведок Миле Новаковић: Да.

Окр. Звездан Јовановић: Да ли знате можда да ли је против ових полицајаца који су радили на Голом отоку некада подигнута нека оптужница?

Сведок Миле Новаковић: Вероватно да не. Не знам. Нисам то радио.

Окр. Звездан Јовановић: Добро. Захваљујем. председавајући, ја стварно немам више шта да разговарам. Овај сведок не говори истину, па бих молио за суочење.

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши суочење између другооптуженог Звездана Јовановића и сведока Милета Новаковића, а на околност противречности њихових исказа у погледу околности под којима је дао изјаву другооптужени Звездан Јовановић 7. априла 2003. године, као и на садржину службених разговора који су обављени у просторијама Округног затвора у Београду.

Најпре да упознам сведока Милета Новаковића да је другооптужени Звездан Јовановић дајући примедбе на извештај Управе Округног затвора у Београду о службеним посетама овлашћених службених лица приликом његовог боравка у просторијама Округног затвора у Београду изричито изјавио за вас да сте фалсификатор и да сте вршили сеансе од којих би се постидео сваки криминалац управо у циљу давања његове изјаве као што постоји и у спису. У односу на то с обзиром данас да смо чули ваш исказ, суочите се на те околности везано за истинитост ваших и тврдњи другооптуженог. Дакле, у слободном дијалогу расправите истинитост тих тврдњи. Дакле, потребан је спонтанитет, па расправите то питање. Само ћемо микрофон усмерити. Дакле, погледајте се у очи и расправите о истинитости ових тврдњи. Погледајте се у очи и расправите ово питање. Изволите.

Окр. Звездан Јовановић: Добро Новаковићу, стварно мислиш...

Председник већа: Само један моменат. Можете ако хоћете да приђете овде мало ближе.

Окр. Звездан Јовановић: Зар стварно мислиш да ће да прође ова прича?

Сведок Миле Новаковић: Па, ја не знам коју другу причу ја могу да испричам. Ви причајте. Ви сте у позицији да причате шта хоћете. Ја не.

Окр. Звездан Јовановић: Истину. Истину Миле Новаковићу. Запамти, ја и ти смо најмање важни, запамти.

Сведок Миле Новаковић: Само истину.

Окр. Звездан Јовановић: Само истину?

Сведок Миле Новаковић: Само истину.

Окр. Звездан Јовановић: Зашто ниси довео судије, зашто ниси довео људе, зашто си долазио сваку ноћ. Зашто си ми породицу спомињао. Јеси ли ти нормалан?

Сведок Миле Новаковић: Сваку ноћ смо долазили?

Окр. Звездан Јовановић: Не сваку ноћ долазили сте 26.-ог, па сте долазили неки пут заредом две ноћи. Па сте долазили и то нисте чак то нисте рекли.

Сведок Миле Новаковић: Полако. Реците где смо долазили?

Окр. Звездан Јовановић: Где сте долазили?

Сведок Миле Новаковић: Званично ја сам вам рекао када смо долазили.

Окр. Звездан Јовановић: Званично?

Сведок Миле Новаковић: Три пута, плус узимање изјаве и плус оно када смо ишли да се шетамо по Бубањ потоку и «Лимесу», а ви то добро знате и ћутите.

Окр. Звездан Јовановић: Не. Не ћутим. То ћемо ја и ти да расправимо пред другим судом. Запамти, то ћемо ја и ти пред другим судом. Ја бих врло радо овде пред судом да се донесе све, да се покаже и када и како то да си ме само једном изводио, а да се овде свашта прича.

Зашто си ме водио у УБПОК? Зашто ниси довео, зашто ниси довео судију одмах него си ме одвео пред сам мрак на Фрушку Гору. Све ћемо ја и ти то расправити на другом суду. Али ја ти сада за ово говорим. Истина је једна. Ја и ти знамо шта је истина. Знамо да сада лажеш. Запамти. Ја ти се кунем, рећи ћеш истину кад тад.

Сведок Миле Новаковић: Волео бих...

Окр. Звездан Јовановић: Пред овим или пред другим судом.

Сведок Миле Новаковић: Волео бих да то може да ти помогне, али мени је жао стварно.

Окр. Звездан Јовановић: Не треба мени да помогнеш. Како то не схваташ да ја и ти нисмо важни. Нећеш ни ти ни овај овде моћи да сакријете једну једину ситницу. Запамти. Једну малу ситницу. Ево, ја ти сада то кажем. Запамти. Све оно, могао бих све да ти опростим, али оно због деце, због породице што си ме, то ти се кунем то ћеш одговарати кад тад пред било којим судом, на задњем суду ове планете. Ја ти се кунем.

Сведок Миле Новаковић: То није тачно и то мој није стил и ви то добро знате.

Окр. Звездан Јовановић: Добро. Добро.

Сведок Миле Новаковић: И не знам због чега сада то помињете?

Окр. Звездан Јовановић: Видим ја твоју промену. Као да си завршио неки курс код овог овде, од оног Милета Новаковића разликујеш се много.

Сведок Миле Новаковић: Шта да радим. То је ваше мишљење. Мени је жао што је то тако.

Окр. Звездан Јовановић: Жао ти је, је ли?

Сведок Миле Новаковић: После једног нормалног...

Окр. Звездан Јовановић: Зашто си то радио ако ти је жао?

Сведок Миле Новаковић: Контактa који смо имали.

Окр. Звездан Јовановић: Зашто си то радио ако ти је жао?

Сведок Миле Новаковић: Ништа нисам радио.

Окр. Звездан Јовановић: Је ли ти стварно мислиш да ће ово прича да ти прође, па није ово бре крађа кокошака да провучеш ово, јеси ли ти нормалан?

Сведок Миле Новаковић: Највероватније хоће.

Окр. Звездан Јовановић: Хоће је ли? Добро.

Сведок Миле Новаковић: То је ваша прича. Није моја.

Окр. Звездан Јовановић: Добро. Све ћемо средити.

Сведок Миле Новаковић: Јер овде смо причали о вашој причи, не о мојој.

Окр. Звездан Јовановић: О мојој причи? Па, добро знаш да си ти ту причу или неко чак и не верујем да си ти смислио. Више ми ово делује као неки наркоман у оном делиријуму да је писао. Јеси ли ти нормалан?

Сведок Миле Новаковић: А што сте је прихватили?

Окр. Звездан Јовановић: Па, како да не прихватим олошу један када си ми породицу, и када си ми спомињао породицу да ће да ми линчују, народ породицу.

Сведок Миле Новаковић: Јесмо ли се договорили без вређања. Стварно је испод нивоа.

Окр. Звездан Јовановић: Без вређања. Не заслужујеш да се вређа. Ја се извињавам суду, а теби се не извињавам јер не заслужујеш да те вређам.

Сведок Миле Новаковић: Шта да радимо Звездане Јовановићу. Да ти помогнем не могу.

Окр. Звездан Јовановић: Не требаш ти да ми помажеш. Ти ћеш да помажеш оног тренутка када будеш рекао истину. Ово је крај. председавајући немам шта да разговарам са овим...

Сведок Миле Новаковић: Ја сам истину рекао. Заклео сам се овде и све што сам рекао...

Окр. Звездан Јовановић: Заклео си се.

Сведок Миле Новаковић: Све је сама истина.

Окр. Звездан Јовановић: Све ћеш ти да видиш шта си се заклео.

Сведок Миле Новаковић: Волео бих и ти да се држиш истине и онда би свима овде било лакше. Олакшао би и овај поступак би се завршио врло брзо.

Окр. Звездан Јовановић: Ти си луд ако мислиш да ће ово да ти прође. Јеси ли ти нормалан бре?

Сведок Миле Новаковић: Добро.

Окр. Звездан Јовановић: Расправићемо ја и ти. председавајући, захваљујем.

Председник већа: Констатујем да је суочење завршено.

Можете се вратити на оптуженичку клупу.

Надаље, да ли се још неко јавља за реч са правом да поставља питања?

За реч се јавља оптужени Жељко Тојага са правом да поставља непосредно питања сведоку. Изволите.

Окр. Жељко Тојага: Само једно питање судија. Пошто овај говори да говори истину, сећате ли се да сте два пута разговарали са мном?

Сведок Миле Новаковић: Укључио се у разговор.

Окр. Жељко Тојага: Молим?

Сведок Миле Новаковић: Укључио се у разговор који су колеге обављале.

Окр. Жељко Тојага: Нисам разумео. Добро. Да ли сте ми приликом тог другог разговора који се водио можда чак 5.-ог, 4.-ог или

5.-ог, 5.-ог, да ли сте ми показали изјаву Звездана Јовановића која није била потписана или нешто што сте мени представили као његову изјаву, шта ја знам одакле и како написана?

Сведок Миле Новаковић: Не. Изјава је узета тек рекао сам вам када.

Окр. Жељко Тојага: Молим?

Сведок Миле Новаковић: Рекао сам вам када је узета изјава. 7.-ог.

Окр. Жељко Тојага: Ја знам када је узета званична изјава. Да ли сте мени показали било чију изјаву коју сте ми представили као изјаву Звездана Јовановића?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Окр. Жељко Тојага: 5.-ог?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Окр. Жељко Тојага: То говорите под заклетвом у овом суду?

Сведок Миле Новаковић: Под заклетвом.

Окр. Жељко Тојага: Магарац био који лаже је ли тако? Немам више.

Сведок Миле Новаковић: Нека буде.

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши суочење између оптуженог Жељка Тојаге и сведока Милета Новаковића, а на околност противречности њихових исказа у погледу тврдњи да ли је изјава оптуженог Звездана Јовановића предочавана приликом његовог саслушања у УБПОК-у, а која потиче од ранијег датума него што постоји у спису.

Окр. Жељко Тојага: Господине судија може још само нешто? Може ли суочење по питању првог дана, пошто је рекао да се не сећа полиграфа и тога? Па и ту има неких. Да ли сте ви особа која сте ме примили први дан у УБПОК-у, значи 2. априла 2003. године, ви први инспектор који је разговарао, који је обавио разговор са мном?

Сведок Миле Новаковић: Не сећам се. Могуће.

Окр. Жељко Тојага: Како се не сећате? Све се другог сећате само за мене се не сећате?

Сведок Миле Новаковић: Јој, Жељко, обавио сам стотине разговора у том периоду.

Окр. Жељко Тојага: Добро. Ја то поштујем.

Сведок Миле Новаковић: Да ли сам први био не знам. Знам да сам обавио разговор.

Окр. Жељко Тојага: И још нешто. Изјавили сте сада, па ћемо и око тога мало, 3.-ег да је Крсмановић рекао Тојага Жељко Жмиги да је особа која је требала убити Премијера је ли тако? То сте рекли, изјавили сте овде.

Сведок Миле Новаковић: Рекао сам да вас је поменуо да сте учествовали у томе.

Окр. Жељко Тојага: Добро. Не као убица. Можда као носач зоља.

Сведок Миле Новаковић: Да сте учествовали у томе.

Окр. Жељко Тојага: Да ли је тај пут споменуо и одакле сам се ја створио и како?

Сведок Миле Новаковић: Па, колико знам шта је рекао Крсмановић, да сте били заједно у једном стану, да је требао тебе да одвезе до куће и одвезао те. И он нам је после и показао где станујеш у Обалских радника негде доле на Падини.

Окр. Жељко Тојага: Је ли вам показао мој стан?

Сведок Миле Новаковић: Молим?

Окр. Жељко Тојага: Показао вам је мој стан?

Сведок Миле Новаковић: Улаз.

Окр. Жељко Тојага: Улаз?

Сведок Миле Новаковић: Да. Водили смо га да покаже улаз. Није он ушао у стан, него оставио те испред.

Окр. Жељко Тојага: Е, видиш...

Сведок Миле Новаковић: Тако смо те и идентификовали.

Окр. Жељко Тојага: Замолио сам вашег колегу Софтића ја мислим да се тако зове, баш по питању исто такве паљевине као што сами говорите да одвезе Крсмановића, да му покаже мој улаз и знате шта ми Софтић вели? Па није показао улаз, не зна, изгледа да те није возио до зграде него те је негде на Чукарици оставио.

Сведок Миле Новаковић: Ја колико знам ишао је да покаже улаз. Нисам га ја возио.

Окр. Жељко Тојага: И не показивао плавих табана. Још нешто. Због овога смо се мало, око изјаве, значи стојите иза тога да ми нисте дали изјаву у руке која је изјава Звездана Јовановића, која је мени тако представљена?

Сведок Миле Новаковић: Ма нема. Не постоји.

Окр. Жељко Тојага: Кунете се овде у суду да ми нисте дали изјаву у руке?

Сведок Миле Новаковић: Кунем се.

Окр. Жељко Тојага: Кунете се?

Сведок Миле Новаковић: Како када није узета. Како да вам дам изјаву која није узета?

Окр. Жељко Тојага: Изјаву није проблем написати. Није она потписана.

Сведок Миле Новаковић: То је друго.

Окр. Жељко Тојага: Није био потпис на њој. Да ли је то могуће?

Сведок Миле Новаковић: Не. Нисам то урадио. Могуће, али ја то нисам.

Окр. Жељко Тојага: Лично ви?

Сведок Миле Новаковић: Добро.

Окр. Жељко Тојага: Разговарао је инспектор Софтић са мном, ушли сте унутра. Он је изашао ван. Најпре сте ми ви читали изјаву, ја сам направио кез неки. Ви сте ми пред њушку ставили да читам. После сте ме мало нешто ме увредили, мајку или неважно?

Сведок Миле Новаковић: Ма немојте.

Окр. Жељко Тојага: Не. Неважно.

Сведок Миле Новаковић: Врло сам коректно према свима био. Немојте.

Окр. Жељко Тојага: Не. Нисте ме ударили. То је у реду.

Сведок Миле Новаковић: Немојте тако.

Окр. Жељко Тојага: Добро. И бацили сте ту изјаву мени у лице и изашли сте ван. За цело време тог разговора вашег, за цело време, само мало, за цело време тог вашег разговора, ја сам морао стајати у ћошку са лисицама на рукама без дозволе да седнем иако сте овде малопре изјавили немају стрпљења остали инспектори за испитивање, за коректан разговор. Је ли то коректан разговор да ја цели дан стојим завезан лисицама у ћошку?

Сведок Миле Новаковић: То није мој стил и не верујем. Можда неко од колега. Немојте мени све да приписујете шта су можда неке колеге радиле. Зашто мени то.

Окр. Жељко Тојага: Да ли сам од вас тражио суочење са мајором Јовановићем после вашег представљања мени изјаве 5.-ог?

Сведок Миле Новаковић: Не сећам се да сте то тражили. Стварно се не сећам. Немојте, ви сте разговарали са свима и сада одједном све кажете да ли сам ја, да ли сам ја.

Окр. Жељко Тојага: Ја се вама извињавам. Ја се...

Сведок Миле Новаковић: Ја сам толико мало са тобом разговарао да одакле сада толико?

Окр. Жељко Тојага: Не. Испаде у овом суду да је вас звао господин Даниловић. Ја сам вас предложио самом својом изјавом првог дана доласка овде. Првог дана доласка. Јер ви сте мени важан сведок. Ви сте сведок са којег ћу ја скренути на тему са мене. Који ће рећи, да, дао сам му Звезданову изјаву у руке 5.-ог. Он је прочитао. Ја сам му прочитао, лупао сам му о главу. Изашао сам ван. Сетио сам му се мајке, мени и Звездану. Неважно. То је ваљда у револту некеме. Само ми треба ваша реч је ли то истина?

Сведок Миле Новаковић: Није истина, рекао сам. Па, не могу осам пута да кажем једну исту ствар. Није истина. Нити смо имали пре 7.-ог икакву изјаву. Одакле?

Окр. Жељко Тојага: И опет ћу ја ону народну, магарац био ко лаже. Е тако.

Сведок Миле Новаковић: Хвала лепо.

Окр. Жељко Тојага: Добро судија. Толико.

Председник већа: Суочење је завршено.

Констатујем да су суочена лица остала при својим исказима.

Надаље, да ли се неко од присутних оптужених јавља за реч са правом да поставља питања?

Констатујем да оптужени даљих питања немају.

Право на додатно питање има адвокат Вељко Делибашић. Изволите.

Адв. Вељко Делибашић: Рекли сте да сте проучавали «Земунски клан» пре убиства Зорана Ђинђића. Да ли сте сазнали да је Душан Крсмановић припадник «Земунског клана»?

Сведок Миле Новаковић: Да.

Адв. Вељко Делибашић: Да ли сте знали да је Зоран Вукојевић Вук припадник «Земунског клана»?

Сведок Миле Новаковић: Да.

Адв. Вељко Делибашић: Да ли сте, с обзиром да сте пратили дешавања у том клану, знали да су Зоран Вукојевић Вук и Душан Крсмановић обезбеђивали Зорана Ђинђића, били у његовом личном обезбеђењу?

Сведок Миле Новаковић: Први пут чујем.

Адв. Вељко Делибашић: Да ли сте у тренутку када се догодило убиство Зорана Ђинђића посумњали у телохранитеље Зорана Ђинђића да имају неке везе са тим атентатом?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Адв. Вељко Делибашић: Да ли сте након тога, да ли сада имате неке сумње да су они у неком дослуху са атентаторима?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Адв. Вељко Делибашић: Да ли више верујете телохранитељима Ђинђића или Миладину Сувајцићу?

Сведок Миле Новаковић: Не знам у чему, где се разилазе, у чему? Верујем сваком, што да не.

Адв. Вељко Делибашић: Интересује ме ваш лични однос према телохранитељима Ђинђића и према Миладину Сувајцићу, коме ви више верујете?

Сведок Миле Новаковић: А шта то њима нисам веровао?

Адв. Вељко Делибашић: Не. Ја вас питам људски да ли више верујете једнима или другима? Полицајцима који су чували Зорана Ђинђића...

Сведок Миле Новаковић: Процењујем.

Адв. Вељко Делибашић: Молим?

Сведок Миле Новаковић: Процењујем.

Адв. Вељко Делибашић: Процењујете. Онда процените зашто не верујете полицајцима који су чували Зорана Ђинђића? Један од њих је тешко рањен да су се чула три пуцња и да је три пута пуцано на Ђинђића, него верујете Сувајцићу када каже само два пута?

Председник већа: Колега Делибашићу, мислим да сте предалеко отишли, да сведок оцењује противречне исказе. То је ствар судског већа.

Адв. Вељко Делибашић: Ево, преформулисаћу.

Председник већа: Доста је било новина, телевизије. Сви расправљају о овом питању осим нас. Ми морамо на крају. Нећемо ваљда питати сведока коме верује. Је ли се слажете са мном?

Адв. Вељко Делибашић: Слажем се. Али сте рекли да је све дозвољено, па сте дозволили тужиоцу, пуномоћницима и тако даље. Ево преформулисаћу.

Председник већа: Не. Нећемо уопште о томе јер је то, стварно би претерано било. То је питање везано за догађаје који су битни и предмет овог кривичног поступка. У том смислу сам дао потпуну слободу, управо због разлога да је господин Миле Новаковић учествовао у истраживању атентата. То је искључиви разлог ради утврђивања истине због чега сам урадио. Али ово, правно је у потпуности недопустиво и заиста морате колега прихватити овај став пошто сам ја председник...

Адв. Вељко Делибашић: Слажем се.

Председник већа: Изволите.

Адв. Вељко Делибашић: Да ли је полиција обављала разговоре са телохранитељима Ђинђића?

Сведок Миле Новаковић: Да.

Адв. Вељко Делибашић: Да ли је полиција дошла до сазнања да они тврде да су била 3 метка испалена у правцу Ђинђића?

Сведок Миле Новаковић: Да.

Адв. Вељко Делибашић: Зашто то нисте навели у кривичној пријави?

Сведок Миле Новаковић: Зато што смо имали 52 друга сведока који су чули само 2 пуцња и били на другим позицијама. Вероватно се њима унутра учинило да су три. Ја стварно не улазим, нисам хтео о томе да расправљам. Тачно 52 има, ја сам их набројао који су чули два пуцња.

Председник већа: Право на питања има оптужени Дејан Миленковић. Изволите. Имате право непосредног постављања питања.

Окр. Дејан Миленковић: Господине Новаковићу, да ли је из Градског СУП-а код вас прешао да ради Спасојевић значи у УБПОК?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Окр. Дејан Миленковић: Није радио у УБПОК-у?

Сведок Миле Новаковић: Никада.

Окр. Дејан Миленковић: А у Поскоку?

Сведок Миле Новаковић: У Поскоку у једном делу јесте.

Окр. Дејан Миленковић: Да ли имате сазнања да ли је покојни Спасојевић вршио притисак неки на неког?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Окр. Дејан Миленковић: Кажите ми од кога сте сазнали када сам приведен после «Лимеса» на ауто-путу, од кога сте сазнали да сам ја пуштен?

Сведок Миле Новаковић: Од генерала Боре Бањца кога је обавестио Аца Јовановић.

Окр. Дејан Миленковић: Не из притвора, него из станице на ауто-путу?

Сведок Миле Новаковић: Колико знам како се то одиграло, када смо реаговали онда су позвали тамо командира који те је вратио у станицу и сачекао си интервентну патролу да дође у станицу. Ако се ја не варам тако је било.

Окр. Дејан Миленковић: Тако је било. Него само је питање одакле вама сазнања да су мене вратили са ауто-пута поново у станицу?

Сведок Миле Новаковић: Не са ауто-пута него испред станице си био и чекао некога да те превезе. Нисам рекао са ауто-пута.

Окр. Дејан Миленковић: То је поред ауто-пута.

Сведок Миле Новаковић: Добро. Испред станице. Је ли тако?

Окр. Дејан Миленковић: Није испред станице него тачно сам стајао на банкини поред ауто-пута.

Сведок Миле Новаковић: Не знам где си стајао Багзи.

Окр. Дејан Миленковић: Кажите ми молим вас да ли имате сазнања поред интервентне ко је још дошао ту по мене?

Сведок Миле Новаковић: Не знам. Ја мислим да је само интервентна. Чуо сам после да су долазили неки из БИА, али ја то не знам.

Окр. Дејан Миленковић: Кажите ми пошто сте рекли да је БИА са мном обавила разговор у «29.-ом» кажите ми ко је позвао њих, на чију су они иницијативу дошли да обаве разговор са мном?

Сведок Миле Новаковић: Па, вероватно старешина Секретаријата у Београду или у консултацији са неким. Ја нисам позивао никога.

Окр. Дејан Миленковић: Да ли су они написали неки извештај после разговора који су обавили са мном?

Сведок Миле Новаковић: Ови из БИА?

Окр. Дејан Миленковић: Да из БИА, да.

Сведок Миле Новаковић: Вероватно да су старешине. Ја га нисам видео.

Окр. Дејан Миленковић: Да ли постоји тај записник?

Сведок Миле Новаковић: Ја га нисам видео. Не знам. Можда постоји.

Окр. Дејан Миленковић: Да ли су вам они тада спомињали или неком од министара или заменика министра да су ме питали за Милорада Улемека Легију?

Сведок Миле Новаковић: Не знам. Нисам упознат са тим извештајем стварно. Цабе ме питаш.

Окр. Дејан Миленковић: Добро. Немам више питања.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч?

Адвокат Слободан Миливојевић има право на додатна питања. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Ја се извињавам, али наравно садржина изјава ме тера на то да поставим питање, касније када сам чуо. Могу непосредно? Ви сте рекли да сте за време трајања притвора покојног Душана Спасојевића и Луковић Милета поводом отмица били интензивно укључени у тај поступак?

Сведок Миле Новаковић: Свакако сам био заинтересован за тај поступак.

Адв. Слободан Миливојевић: Да.

Сведок Миле Новаковић: Пошто сам већ био овамо на свом старом послу. Више Поскок није постојао у то време.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли вам је познато да је за време док је Душан Спасојевић био у притвору њему у обилазак у више наврата, безброј наврата долазио Чедомир Јовановић?

Сведок Миле Новаковић: Познато ми је из медија.

Адв. Слободан Миливојевић: Тада вам није било познато?

Сведок Миле Новаковић: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли вам је било познато да је Чедомир Јовановић долазио у кућу Душана Спасојевића у Шилерову?

Сведок Миле Новаковић: Такође из медија.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте за време трајања тог поступка или касније било када поводом Душана Спасојевића, «Земунског» или «Сурчинског» клана имали било какве контакте са Бебом Поповићем, Драгољубом Марковићем или Чедомиром Јовановићем?

Сведок Миле Новаковић: Ни са једним никада.

Адв. Слободан Миливојевић: Хвала лепо.

Председник већа: Констатујем да даљих питања нема.

Постављам вама питање као сведоку да ли постављате ви захтев за накнаду трошкова?

Сведок Миле Новаковић: Не. Нисам имао трошкове сем секирације.

Председник већа: Добро. Сви ми имамо секирацију. Чим смо у овој судници пошто овде све делује исцрпљујуће, а поготово када по цео дан судимо. О другим околностима ћемо накнадно.

Отпушта се сведок Миле Новаковић. Захваљујем. Можете да идете.

Постављам питање да ли има примедби на исказ сведока Милета Новаковића?

За реч се јавља адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Генерална примедба. Не бих могао појединачно да се изјашњавам и не бих желео појединачно да се изјашњавам је субјективност сведока Новаковића и субјективност утолико што он приликом давања своје изјаве садржину темпира тако што ће пошто пото оптужити «Земунски клан» и подржати у том правцу кривичну пријаву, а уз пут још убацити и мог браћеника Милорада Улемека. Интонација његове изјаве је зависно од тога уколико треба да оправда потезе и понашање и његово и свих оних који су учествовали у акцији «Сабља». Јесте да је он био заморен, али сви смо ми заморени због тога што су они то тако радили у време док је то трајало и у време док су хапсили оног кога је у датом тренутку њима било потребно и како су они желели да конструишу овај кривични поступак заједно са овде сада присутним замеником Специјалног тужиоца, на жалост. Дакле, моја примедба је утолико да је садржина његове изјаве неистинита, да

прећуткује важне чињенице које би могле бити од значаја да се расветле околности под којима је евентуално дошло до убиства Премијера. Али он тим путем ни случајно не жели да иде. Он једноставно бежи од свега онога што се дешавало. Он бежи од контакта и комуникација. Мислим није потребно, не желим сада да вам одузимам време јер је већ и крај радног времена, али ја ћу ипак у току овог поступка учинити оно што могу и са чиме располажем. Он бежи од било каквих контаката са главним и јединим вођама овог поступка, а то су Беба Поповић, Чедомир Јовановић и наравно они главни помагачи Душан Михајловић и Драгољуб Марковић. Но, то је очигледно једна организација, завера једна, једна група која је имала главни циљ, то је да оправда оне који су заиста извршили атентат на покојног Премијера, а да пошто пото манипулацијама и на други начин увуку овде оптуженог. У једном тренутку је чак и дао одговор сам се човек изненадио како то прво иде потерница, па онда сазнања евентуално о томе ко је извршио атентат на Премијера. Дакле, то је моја принципијелно генерална примедба. Хвала.

Председник већа: Има реч адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Ја ћу само генерално да ставим апсолутно један приговор. Ово није сада место за неку ширу елаборацију овог исказа. Биће времена када ћемо о њему подробније говорити уз допуну неких, вероватно ћемо дати предлог да се поводом овог сведока прибави и документација МУП-а Србије, такозване «Беле књиге» на којој се он налази на једној и по страни због својих веза и контаката са генералом. Али о том потом. Генерална примедба на данашњи његов исказ. Хоћу рећи само у том делу се изјашњавам. Апсолутно пушка пронађена пар дана пре саслушања Звездана Јовановића нема никакве идентификације, а сви можемо видети да се о томе махало у јавности. Тако је, Рајко Даниловићу, ти сада можеш код своје жене тако да се понашаш. Немој овде мени да причаш. Добро, `ајде. Доста. Суштина је, апсолутно у изјави капиталној нема ништа о оружју, о муницији, о начину, о положају Премијера, о томе нема ништа. Према томе, изјава односно саслушање како год хоћете то да назовемо данас, мој ће бити резиме, ово данас је трла баба лан да јој прође дан звани Миле Новаковић. Ништа више. Хвала лепо.

Председник већа: Право на примедбе има адвокат Вељко Делибашић. Изволите.

Адв. Вељко Делибашић: Ја имам примедбу на исказ овог сведока у оном делу где је причао о повредама које је имао Душан Крсмановић у полицији приликом узимања његових исказа. И у том контексту бих предложио да суд прибави медицинску документацију од Окружног

затвора у Београду о повредама које је имао приликом пријема у Централни затвор где ћете видети да су му табани били потпуно црни од модрица које је имао, уз све оне друге повреде по глави, леђима, ребрима, ногама и тако даље.

Председник већа: Право на примедбе има адвокат Желимир Чабрило. Изволите.

Адв. Желимир Чабрило: Укратко ћу само да образложим због чега нисам ни колега Рашић ни ја нисмо постављали ниједно питање присутном сведоку. Наиме, у његовом општем излагању било је толико тога верујем, мислим, чини ми се, отприлике и тако даље, да је било беспредметно код таквог његовог општег исказа питати било шта конкретно. У том свом општем излагању он је пошао од тога да је основна сазнања добио од касније сведока сарадника. И у реду. У полицији се то дешава да се прва сазнања добију од грађана, сведока, осумњичених и тако даље. Видеће се касније њихова процесна ситуација и положај и тако даље. Али је задатак сваког полицајца да свако такво сазнање провери. Да иде даље. То што је неки Сувајцић рекао да је неко урадио нешто, не значи ништа док се то сазнање не провери. То сазнање се мора проверити и доћи до чињеница. Ми на жалост данас нисмо чули ниједну једину чињеницу коју би овај сведок износио у било ком облику. Нисмо чули ниједан једини материјални доказ који је он повезао са читавом овом ситуацијом. Али ниједан једини. Код таквог стања ствари очигледно је да је он одступио од основних начела рада како се ради у полицији. Дакле, полази се од тог општег, проверава се и долази се до конкретног. Конкретна моја примедба на његов исказ је у следећем. Сваки полицајац, чак и онај који има 2 дана рада у полицији, зна када прави белешку, записник о саслушању осумњиченог, мора да одговори на свега 5 основних питања, ко је оштећени, ко је извршилац, шта је средство извршења и када је то било и где. Када је правио тај записник о саслушању осумњиченог са Звезданом Јовановићем он је имао одговоре на скоро све. Знао је ко је оштећени, знао је када је то било, знао је где је то било. Знао је са ким разговара да је тај наводни извршилац. Остало је да се реши једино питање средства. Ово што колега Вукасовић потенцира на томе, то је кључни задатак сваког полицајца. Дакле, то што неко каже у било којој фази предкривичног поступка молим вас, ја сам убио пиштољем или пушком или овим или оним, за полицију не значи апсолутно ништа. Мора се питати какав је пиштољ, каква је пушка, о чему се ту ради, који је калибар, како си дошао до њега и тако даље. Тачно је ово што је колега Вукасовић истицао, у белешци, у записнику, у разговору са Звезданом Јовановићем апсолутно се ни на који начин не помиње средство извршења. Помиње се само нека имагинарна пушка. Не помиње се пушка по моделу, по

произвођачу, по броју, по било чему. `Ајде де, могуће је да се то није знало. Али би требало пушку макар описно навести. Била је велика пушка, дугачка пушка, мала пушка, имала кундак, није имала кундак, била оваква, не била и тако даље. По томе, по том изостанку средства извршења што је капитално и што зна сваки полицајац суди да иза свега тога стоји нека крупна, крупна конструкција, нешто што апсолутно не одговара истини. Због чега данас сведок није хтео да нам одговори на то не знамо. Али из таквог његовог исказа, такве материјалне белешке не желим о томе ни да га питам, јер једноставно нема сврхе. Ето у том смислу су моје примедбе на његов данашњи исказ.

Председник већа: Адвокат Горан Петронијевић има реч. Изволите.

Адв. Горан Петронијевић: Моја примедба се генерално тиче садржине исказа овог сведока. Овај сведок је имао одређену улогу у предкривичном поступку која је овде дефинисана, а мислим да је дефинисана и кроз кривичну пријаву, као и кроз поједине записнике које је лично потписао. Лично сматрам да велики део његовог исказа не може служити као доказ у кривичном поступку. Лично сматрам да сте добро поступили што сте дозволили чак и ова субјективна запажања и питања која су поставила како страна пуномоћника оптужених, тужилачка, тако и један део одбране. Но, сведок који је обављао одређену улогу, а поготово улогу у овој фази поступка, коју је имао господин Миле Новаковић, никако не може износити запажања у том делу. Односно, та запажања његова не могу бити доказ у кривичном поступку. Он је овде позван и предложен колико се сећам од колеге Даниловића. Позван је и предложен на одређене околности, а те околности углавном су се тичале поступка, дакле процесног дела давања, узимања, потписивања, нуђења или већ шта не, изјаве од другоокривљеног Звездана Јовановића. Очигледно да то није била сврха позивања. А то се видело само из два питања које је колега Даниловић поставио и одговора односно одговора на та два питања. Што се тиче субјективности и неверодостојности исказа овог сведока односно његовог читавог исказа ту би могло да се елаборира, а то надам се остаће за једну другу фазу поступка, па о томе не бих. Само бих напоменуо једну чињеницу у маси нелогичности његових, у делу исказа свега се сећа што пише у кривичној пријави, што поткрепљује кривичну пријаву, а ничега онога што је супротно. Чак и онога што је потпуно јасно. Што је аксиоматски потпуно доказано. Не као чињеница у поступку него опште позната чињеница, он се ту не сећа. Значи ради се о једном потпуно полицијском начину давања исказа. Не отвара се торба док не дође Гури, али они знају да је у њој пушка. Како? Значи морао је неко да

је отвори да би видео да је пушка унутра. Може да буде мачка у тој торби. Хвала вам судија.

Председник већа: Право на примедбе има адвокат Александар Зарић. Изволите.

Адв. Александар Зарић: Мени је стварно жао због колеге Даниловића што, па полако. Полако. Ако имамо једног полицајца баш онако врхунског, каже 30 година је радио ово што је радио, значи све ове акције које је спроводио, а знамо да је у «29. новембру» када је хапшење за обичну крађу, за проституцију, за било шта, врши се препознавање. А у овом предмету нисмо радили препознавање. Ја изражавам потпуну сумњу у цео његов, значи цео рад на овом предмету јер сматрам да од почетка значи када је доведен да ради у овај предмет, значи од тренутка када је био у контакту са Љубишом Бухом Чуметом да је он инструктиран од једне стране и да је због тога овакав резултат ове кривичне пријаве. Хвала.

Председник већа: Право на примедбе има и адвокат Жељко Грбовић. Изволите.

Адв. Жељко Грбовић: Захваљујем председнице. Видите да не оптерећујем много. Што се тиче садржине ове изјаве односно исказа овог сведока који је данас овде сведочио, ја бих вам само напоменуо да не треба веровати овоме. Током његовог неометаног излагања он је стално говорио, радио сам у тандему са Родољубом Миловићем. Ви знате добро када сте као председник већа односно ваше веће донели одлуку да се издвоје списи из предкривичног поступка за мог браћеника Бранислава Безаревића. Да је Врховни суд Србије ту одлуку потврдио. Он је дословно овде рекао, господин инспектор, никада нисам потписао изјаву, никада нисам саслушавао Бранислава Безаревића. Молим вас да судите и цените то. Ово немојте прихватити као доказ, ову изјаву што је узета од Звездана Јовановића и то обратите као веће пажњу приликом ваше оцене. Хвала вам.

Председник већа: Право на примедбе имају присутни оптужени.

За реч се јавља првооптужени Милорад Улемек. Изволите. Имате право на примедбе у односу на исказ сведока Милета Новаковића.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући, ја имам примедбу на целу изјаву господина Новаковића, због тога јер не могу да јој поклоним поверење, а не могу да поклоним поверење због тога јер је она врло како бих рекао паушална. Додуше, она иде у оном правцу на

руку тужиоцу и овој овде левој страни, али кад год смо се дотакли неког другог питања које би требало да поткрепи те неке наводе господина Новаковића, господин Новаковић се увек извлачио на то не знам, не сећам се, обавио сам стотине разговора и тако даље и тако даље. Ја господина Новаковића познајем дуго година и ја не могу да спорим да је он један изванредан полицајац. Значи он свој посао ради веома добро и он је иначе познат у полицији као неко ко је способан. Али, исто је тако познат и као неко ко је способан да манипулише са разноразним стварима на онима којима ради. Просто ми је невероватно да неко ко је добио да обави односно да води тај цео случај везано за Звездана Јовановића направи толико тих неких пропуста и да не зна овде да нам одговори на толико кључних питања која су овде била постављена. Данас са ове тачке гледишта када сагледамо како се све то дешавало, значи у целом оном обиму, а што је везано за овај случај убиства покојног Премијера, једноставно се стиче утисак да се ту уопште није давало до важности да ли ће нешто да буде урађено квалитетно, да ли ће нешто да буде урађено по закону, да ли ће нешто да буде урађено и поткрепљено са више страна, већ се само ишло на то дај ово да се збумба, да се збрза, имамо то је то, ми ћемо млатити 100 година, осудићемо их за 6 месеци као што данас и видимо по изјавама неких да је ово суђење предуго и тако даље и да не улазим сада у те приче. И њима је једино то било важно. Ту чињеницу поткрепљује и то да су они господине председавајући и у сам Висбаден послали тотално погрешне параметре. Е, сада се ја питам, ако је толико тих људи радило на свим тим стварима, па како је онда могуће да се овде појављује толико тих неких пропуста и одједном сада Миле Новаковић се позива неко нас је погледао, неко нас је погледао. Па шта су они имали неки парасубјект, или параелементе који су им помагали у решавању овог случаја. Ја апсолутно не могу да дам поверење овој изјави јер сте видели и сами да је и Миле Новаковић као и много оних сведока који су овде прошли да им сада не набрајам имена да их не бих рекламирао, али се већ доста рекламирају по телевизији, на све оно што није могао да нам да одговор, на све оно где је био ухваћен у неком раскораку, једноставно је одговарао не знам, нисам и тако даље. Друго, потпуно је невероватно и ја не могу да верујем да би било који припадник полиције дошао овде и рекао јесте, знате ја сам овог тукао, ја сам га убио од батина, он ми је то признао, па сада ви цените да ли је његова изјава. Мислим, нормално да ће сведок да каже не. Овде сада испада полицијска «Сабља» је била мед и млеко. Просто људи јурили да се пријаве полицији и све им онако лепо рекли. Каже Крсмановић ето, он је човек, нама је било жао, емотивно. Па, нормално емотивно када су га убили као стоку од батина. Црни табани каже оволико му око. Па, шта ће да каже? Нећу да причам па ће да га врате у притвор и има да га згазе онда још више. Мислим ја то стварно не разумем. Ја разумем да они хоће себе да покрију за све то

што су радили, али мислим не мора да нас прави нико овде, да извинете, није сисао весла па да верујемо у такве приче што нам они овде причају. А те приче смо чули не само од господина Новаковића, него и многих других. Али, ви ћете судити о томе. Моје је само да изнесем моје мишљење. Ето толико. Моја примедба је да ова изјава је паушална и да она не би требала да се узима као никакав доказ. Толико.

Председник већа: Добро. Можете се вратити на оптуженичку клупу.

Да ли се још неко јавља за реч?

За реч се јавља другооптужени Звездан Јовановић. Изволите. Имате право на примедбе.

Окр. Звездан Јовановић: председавајући, ја стављам апсолутну примедбу на исказ овог сведока. Одговорно тврдим да је он изнео овде низ неистина. Сада нећу улазити у детаље. Ја бих вас овде само опоменуо да видите на који начин ви ћете ценити његов исказ и исказ Миловића упоређивати како то иде. Ја бих само напоменуо на који начин покушавају да заташкају све оно што су радили са мношћом доле. Узмете, погледајте на овај допис транскрипт од 8. маја 2006. године где су из Централног затвора овде послали када су ме наводно изводили из ћелије. Значи то је само онај део. Видите 7. априла пише да су ме извели у 20,30 часова. А на изјави која је дата пише да је изјава потписана у 20,15 часова. Само вам говорим једна ситница на који начин су на глуп начин покушавали да заташкају све ово. Да не улазим сада у исказ овде Миловића. Ја бих, не знам да ли имам право, да вам предложим овде записник о саслушању окривљеног Миловића који је под бројем Ки.бр.765/04 то је истражни судија Небојша Бајић где на трећој страни, председавајући на трећој страни Миловић децидно тврди «Сада сам се сетио да сам са Милетом Новаковићем и Звезданом Јовановићем прво насамо у просторији саслушаван». Значи претходно 7,-ог видећете у овом, па бих евентуално ми доставили. Видите да они овде говоре једну ствар, а тамо на другом суду сасвим другу ствар. Значи да се поклапају, тачно се види да лажу. Ја се извињавам, то је тај, али ја не могу, они лажу, ја сам човек, они лажу и он лаже. Само толико за сада председавајући.

Председник већа: Немате више примедби у односу на садржину исказа?

Окр. Звездан Јовановић: Ово је чиста лаж. У већини, бар оно што су радили са мном. О томе ћемо већ касније када изнесемо неке доказе.

Председник већа: Добро. Можете се вратити на оптуженичку клупу.

Надаље, за реч се јавља оптужени Жељко Тојага. Имате реч са правом да стављате примедбе на исказ сведока Милета Новаковића.

Окр. Жељко Тојага: Господине судија ја имам примедбу на две ствари што је рекао, а што смо чули обратно у суду пре. Каже одвео нас до улаза стана, да је Крсмановић одвео њих. Значи имам примедбу пошто нигде то није наведено у њиховој изјави. Да је то истина, то би било наведено вероватно у изјави. Бар ја очекујем да је тако. Друга, Дуле је изјавио да је Тојага Жељко са надимком Жмиги учествовао у покушају убиства Премијера. То је 3.-ег изјавио. 4.-ог изјава је читана коју је Душан Крсмановић дао овде у суду од 4.-ог из полиције. Нигде се не спомиње име Тојага Жељко и надимак Жмиги. Шта онда више са њим расправљати. То је то. А за остало, за ову изјаву то једино да га тучем као он што је Крсмановића тукао па признао да је Кенедија убио.

Председник већа: Добро. Можете се вратити на оптуженичку клупу.

Надаље, да ли се још неко јавља за реч?

Констатујем да даљих примедби нема.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се одлаже за:

12. јун 2006. године са почетком у 10,00 часова у судници број 1,

- што је присутнима саопштено уместо позива.

Констатујем да браниоци преузимају обавезу да о дану и часу одржавања следећег главног претреса обавесте колеге који заједно бране

исте оптужене у овој кривичној ствари ради рационализације да не би трошили паре и

Главни претрес се одлаже за:

13. јун 2006. године са почетком у 10,00 часова у судници број 1

- што је присутнима саопштено уместо позива.

Што се тиче планирања процесних радњи немамо још званично обавештење везано за могућност успостављања видео линка са планираном процесном радњом саслушања вештака Института за криминалистичку технику из Висбадена и евентуално решавање тог процесног питања на том главном претресу.

За реч се јавља адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, ја закључујем из овога што сте ви рекли да сте ви већ одлучили о томе да се саслушање вештака обави путем линка. Међутим, ја сам дужан као бранилац да дам своје виђење и свој став. Ја се противим саслушању вештака путем видео линка из више разлога. У допису последњем који су нам доставили немачке власти, они нас обавештавају о томе да њихови стручњаци нерадо одлазе у стране земље и нерадо дају изјаве односно не обавља се њихово непосредно саслушање осим у изузетним случајевима. Ако убиство Премијера једне државе није изузетан случај, онда не знам који би то случај био. Дакле, мислим да овај случај заиста завређује пажњу. Ово тим пре што је без икакве консултације било са ким тамо та група је ли, одлучила да ангажује Институт из Висбадена. Не постоји никаква наредба нити истражног судије, нити било кога да се поверава вештачење том Институту. Не спорим квалитет тог налаза, не спорим га, али постоје одређене ствари које треба рашчистити и разјаснити, јер тај налаз је рађен на основу полицијске доставе у време акције «Сабља» када је фингирао само два метка, што се види из самог налаза, када су фингирали одређени трагови на које су указивали путем и мејла или на било који начин, како им је достављена документација на основу које су вештачили. Они су вештачење обавили само на основу расположивих података које је полиција доставила њима. У међувремену се догодило оно што се догађало током овог поступка, па у оквиру оних доказа које смо извели постоје још неки докази који су веома значајни, а постоје и докази да оно што је полиција сервирала први пут Институту у Висбадену да није тачно, да не одговара истини. То управо изискује и од бранилаца, а и од већа наравно очекујем, изискује напор да се тим стручњацима непосредно предоче одређене ствари које су веома

значајне, као што су трагови, да ли су фиксирани како треба или не, а ти трагови у сваком случају служе као основни доказ и за последњи налаз на коме ти вештаци се изјашњавају под тачком 2, да је основа за њихов налаз и мишљење трагови на лицу места који су крајње спорни, а за које би било неопходно да им се предоче одређени докази који се налазе у овим списима. То уз присуство једне веома значајне, једног става, односно кроз реченице на страни 23 првог налаза вештака, на коме крупним словима пише балистичко вештачење није могуће без реконструкције. Дакле, ти вештаци су дали своје виђење. Пре тога ми овде имамо доказе који компромитују претходне доказе који су дати и по мом уверењу као бранилац сматрам да једина могућност да се рашчисте те ствари које су изузетно, изузетно значајне, то је њихово непосредно саслушање. Немам поверења у линк везу зато што имам подоста знања и сазнања стручњака да је у ово време компјутеризације и тако даље, технолошки сасвим могуће кориговати и манипулисати на било који други начин радити са разноразним технолошким средствима, опремом и тако даље. Са друге стране Законик о кривичном поступку не познаје саслушање вештака путем линк везе, а из пре свега мислим није то основни разлог због чега се противим, противим се пре свега из већ изнетих разлога. Сматрам и даље да је неопходно њихово непосредно саслушање овде пред овим судом и пред свима нама да би се обезбедило и нама браниоцима, а и нашим браћеницима да и они постављају питања. Још нешто само да додам, уколико не постоји могућност да они буду непосредно саслушани, онда свакако суд може да одлучи о томе да се вештачење повери некој стручној установи која ће обавити ново вештачење. Постоји ваљда на овој територији у овој држави Србији, ваљда постоје неки стручњаци балистички, медицински, одговарајуће струке која обухвата проблеме из области физике и тако даље, нешто што је нама неопходно да се, на крају крајева то се може сматрати и одбором, је ли, стручњака који ће обавити ново вештачење јер ми у овом случају заиста морамо учинити све да се разјасни ствар. Ако будемо половично радили нећемо добити одговор. То је моје изјашњење. Хвала.

Председник већа: Довршено у 15,40 часова.

Записничар

Председник већа-судија

